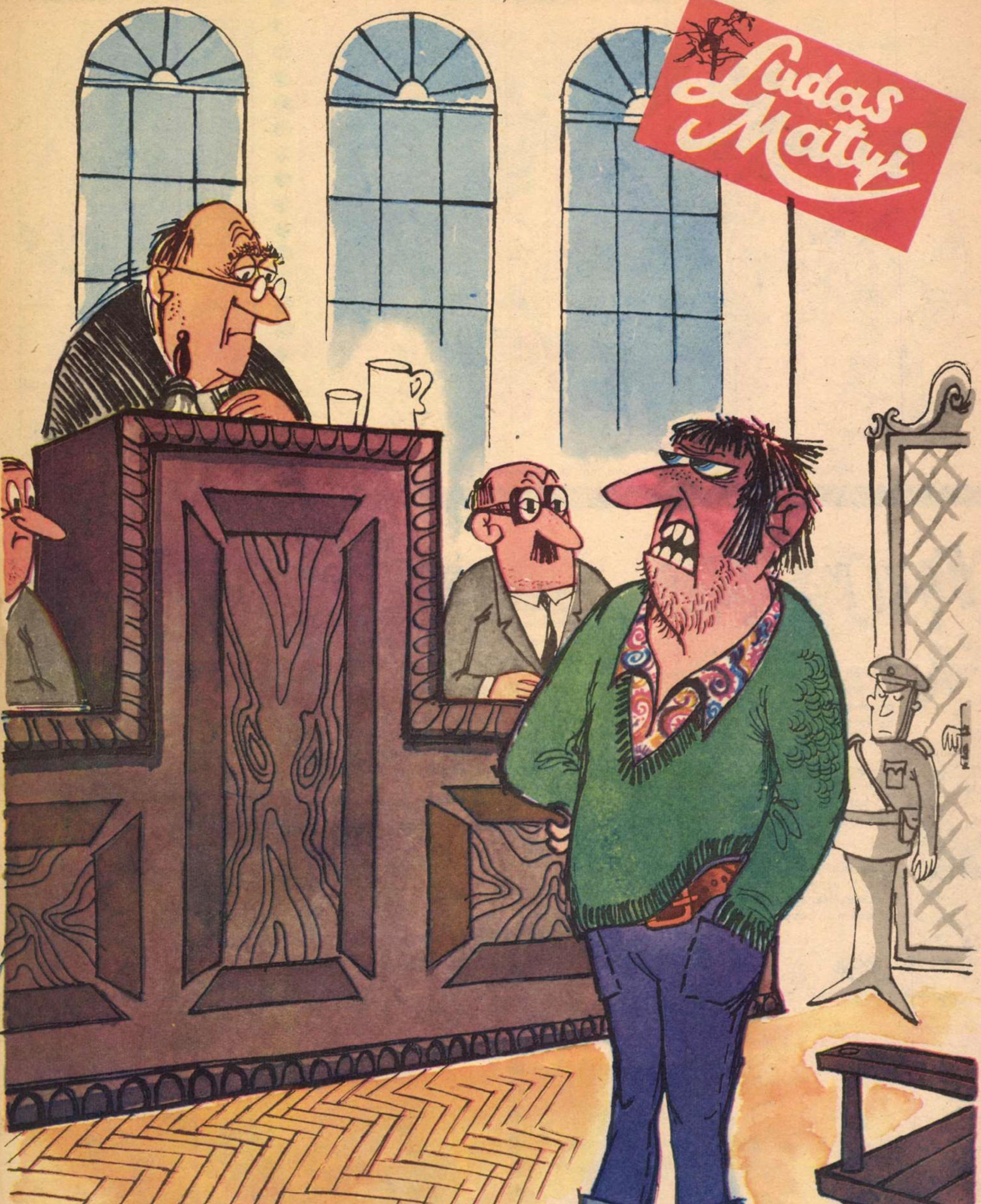
XXIV. évfolyam, 43. szám · Ára: 1,80 Ft · 1968. október 24.

Ludas Matyi

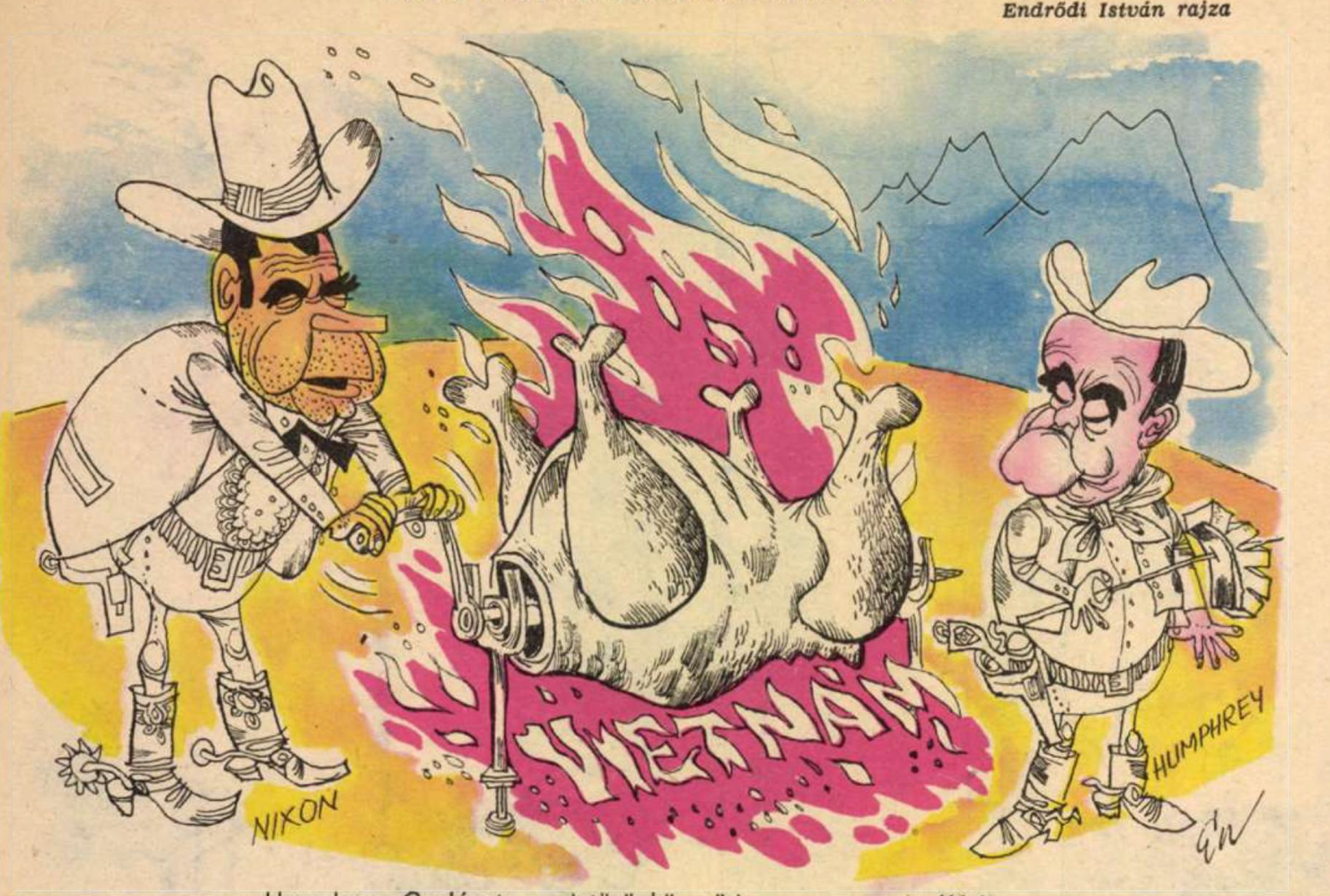

— *Micsodaaa? Tizenhétrendbeli erőszakért hat év? Kérem a panaszkönyvet!*

Barát József rajza

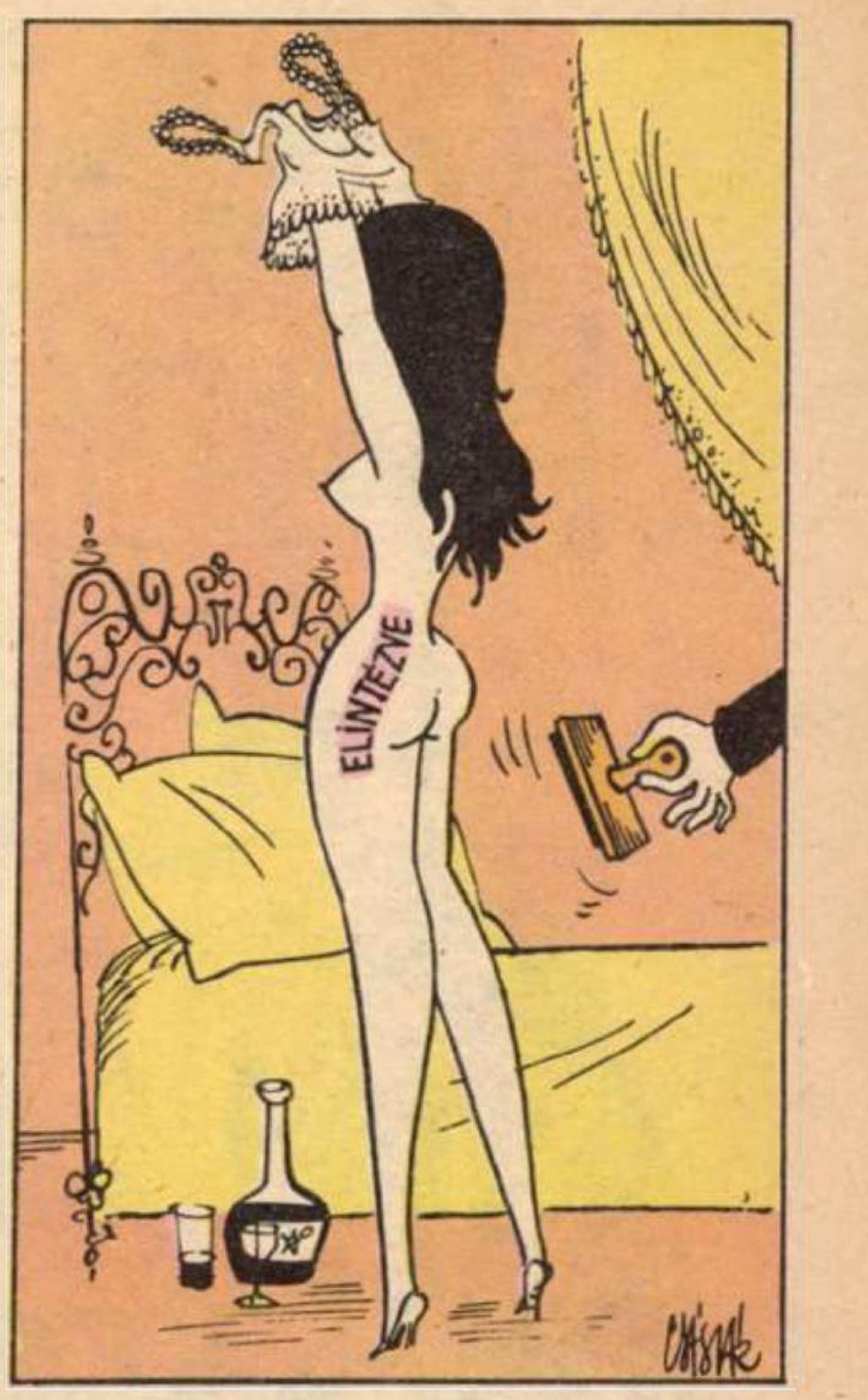
NIXON VEZET AZ ELEKTORVÁLASZTÁSOKON

Endrődi István rajza

Humphrey: Gyalázat, a mi tüzünkön süti meg a pecsenyéjét!

A JAVÍTHATATLAN BÜROKRATA

ŐSZI KÖRKÉP

LIGETI LÁTOMÁS

A kihalt tavon épp átúsz' egy lótusz,
s a begóniák
összeborulva eltáncolják némán
az agóniát...

OKTÓBERI SÉTA

A nap tüze bágyadt és nem ébreszt vágyat,
fénye már fösvényen csillog az ösvényen,
s a hervadt falevél a földön úgy hever,
mint egy Kozma-dalban megírta Zsák Prever...

ERDEI ESZTRÁD

A domb mögött, hol a vadszőlő levele
piroslik, mintha vérzene,
tücsökzenekar játszik egy pipitéren,
és szól a pipitérzene...

MEZEI SLÁGER

Tarkatollú igric: a stiglic kíséri,
míg a rőt rét felett röppenő pacsirta
a Nyárról egy giccses dalt ad elő, melynek
szövegét az Élet, a nagy ripacs írta...

BAKONYI KONCERT

Erdőszerte csengenek a makkok,
mint karácsonyfán ezüstbonbonok,
a vaddisznók vad marsot harsognak,
(a zenekarban ők a trombonok...)
És egy öreg fa, amelynek magja
picinyke cinkék ízes kenyere,
évek súlyától földig hajolva
nyikorog nyögve, mint nyűtt nyenyere...

ÁGRÓLSZAKADTAK

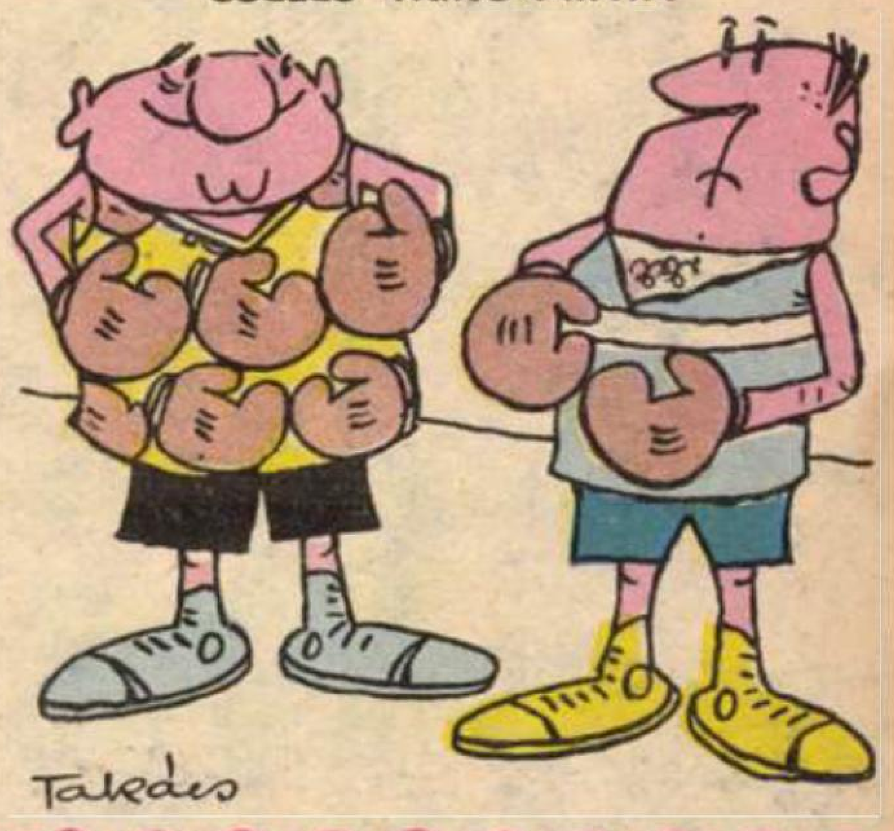
Az aláhulló barna gesztenyék
összekoccannak, mint a kasztanyét...

KÁR...

Lomha hollók károgva,
– akár idült alkoholisták
belvárosi bárokba' –
kiguvadt szemmel gubbasztanak
az útmenti árokba'...

Szilágyi György

CSELES TRIKÓ-MINTA

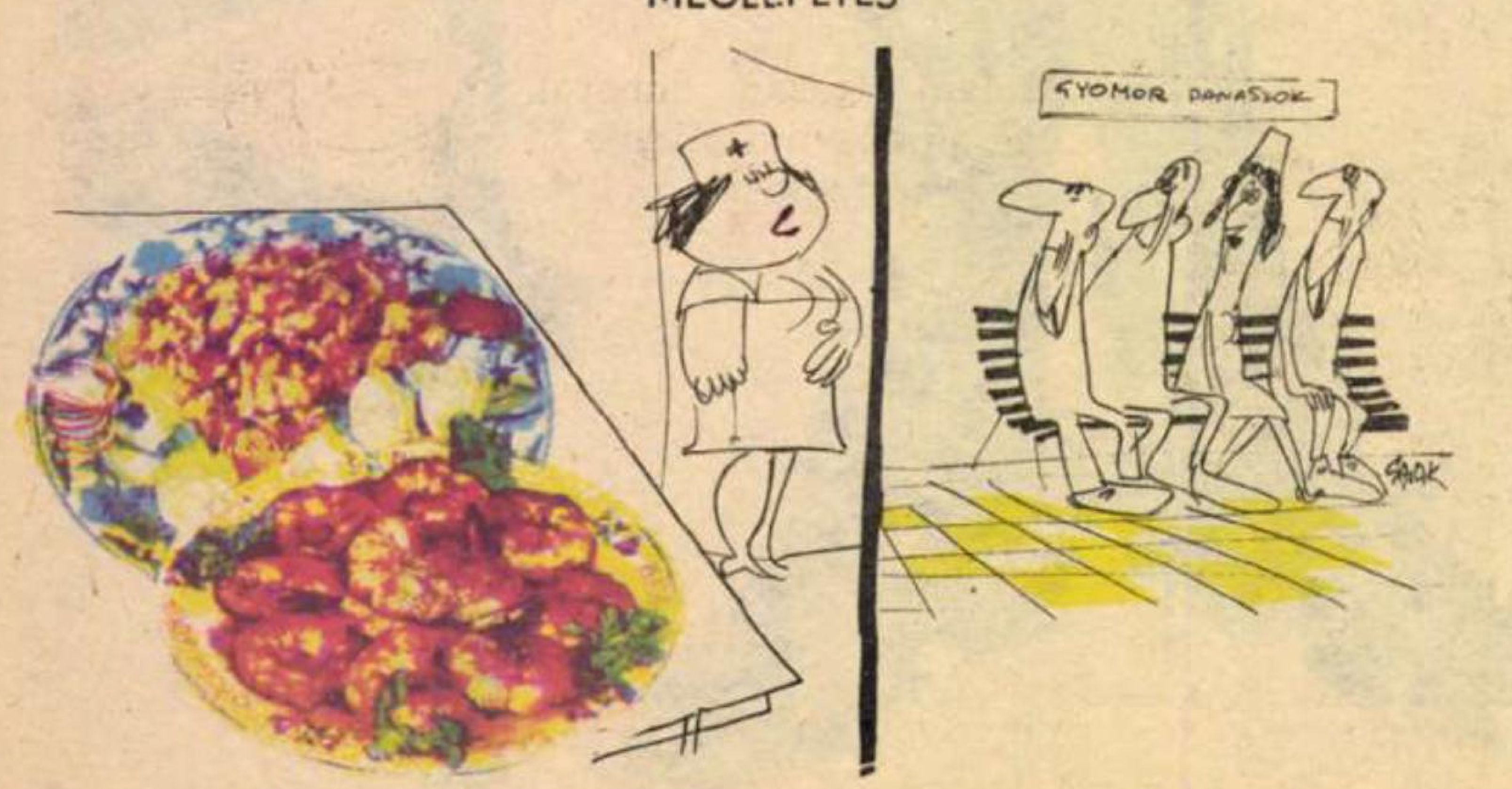

KIVÁNCSI APA

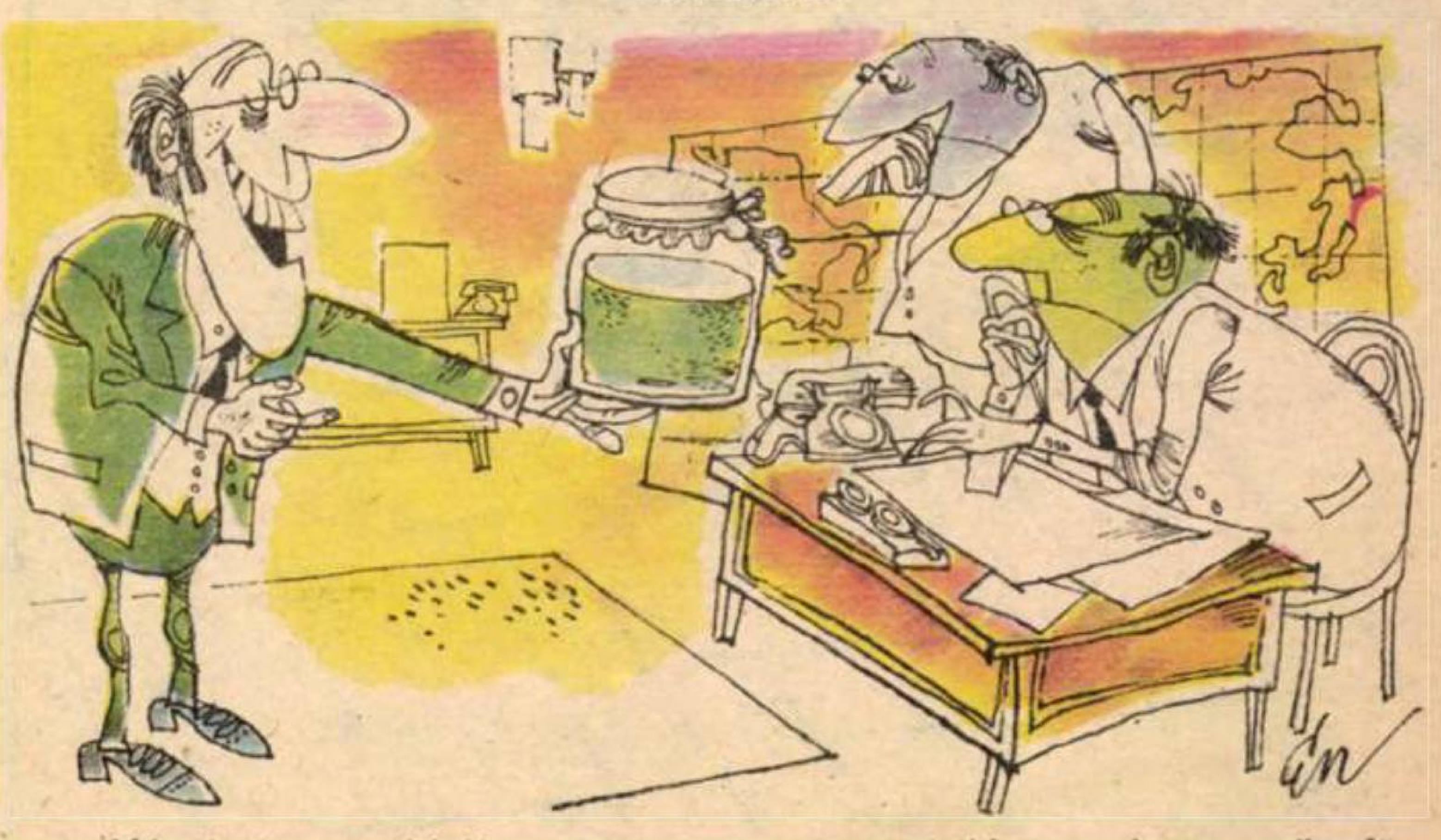
– Ajándéksorsjegy is van hozzá?

MEGLEPETÉS

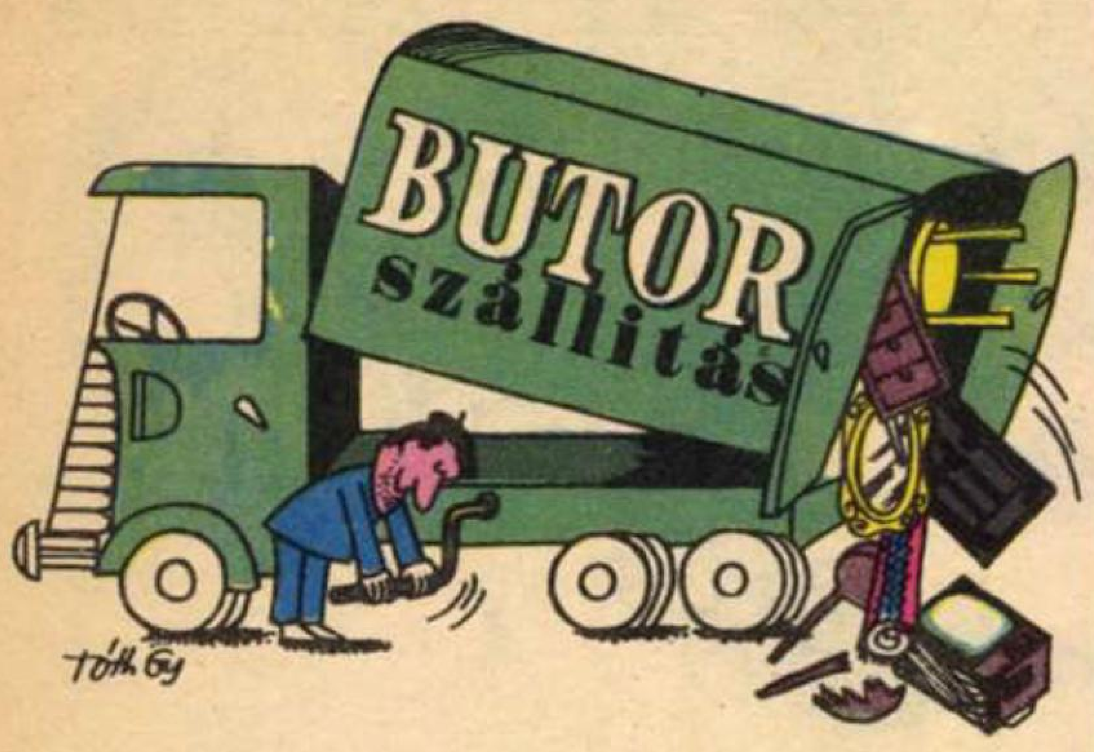
Lehet jönni a próbareggelihez!

DICSEKVÉS

– Nézzétek, ezt abból a vízből hoztam, amelyikben nyáron együtt fürödtem az igazgatónkkal!

EGYSZERŰSÍTÉS

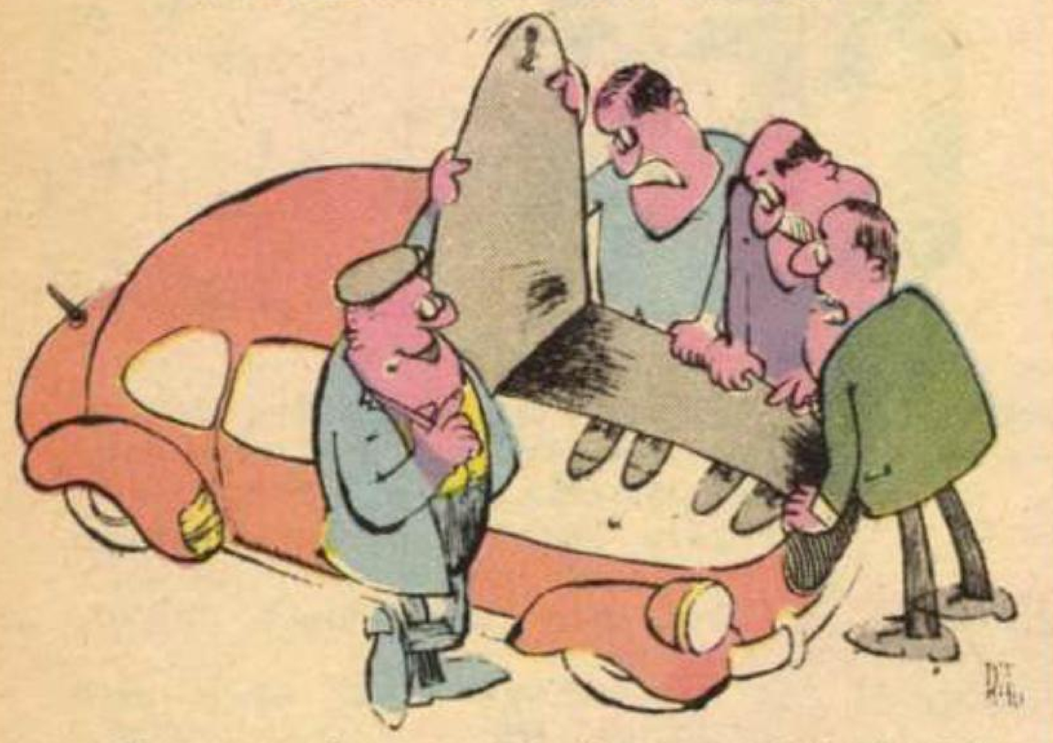
KÉNYELMESEBB MEGOLDÁS

Várnai György rajza

– Ádám fiam, én nem űzlek ki a paradicsomból, én be sem engedlek!

A HASZNÁLT KOCSIK PIACÁN

– Persze, még egy pár forintot rá kell áldozniok...

Egy és más

1

Ideges barátom, Z. így panaszkodik:

— Ragulevest rendeltem a híres-neves étteremben, mert szeretem. A pincér utána asztaltársamat és barátomat, Ernőt kérdezte meg, óhajt-e levest. A lélegzetem is elállt a rémülettől: Ernő is ragulevest rendelt. Azonnal tudtam, hogy a két levest együtt, egyazon tálban fogják hozni. Így történt. Udvariasan noszogattam a nálam amúgy is idősebb Ernőt, merjen a levesből. De hogy ennyit merjen merni, azt nem gondoltam volna. Jóformán minden húst kihalászott, nokkedlit is alig hagyott. Jómagam a szinte üres folyadékon tengődtem, míg a második fogás meg nem érkezett. Nem nyomoznád ki, hogy mi a magyarázata ennek a gyakori jelenségnek? Mért hoznak két adagot egy tálban két embernek? Hátha az ellenségem az illető, akivel nem óhajtok közösködni az ételben? Vagy túl mohó, aki eleszi előlem a lényeget, mint Ernő is tette? Ha én húslevest kérek, külön hozzák. Mért nem lehet két ragulevest is külön hozni, nem nyomoznád ki?

— Nem! — feleltem határozottan —, maradjon örök titok!

2

Olvastam az újságban az MTI jelentését: „A Hegyalja úton, a Gellérthegy tövében megnyílt a *Sole mio* drinkbár." Már ez is érdekes közlés, mert a nevezett bár — többször láttam kívülről — nem a Gellérthegy tövében van, hanem a Hegyalja út legmagasabb pontján, alig távolabb a hegy tetejétől, mint a lábától. De még érdekesebb az, hogy ebben a lokálban — *mint az MTI jelenti* — minden asztalon szifon van, s a vendégek díjmentesen készíthetnek maguknak szódavizet.

Emmán döfi! Nyilvánvaló, hogy az egyébként nem olcsó lokál forgalmát az ingyen szódavíz alaposan növelni fogja. Nagy melegben ezentúl én is itt fogok málnaszörpöt inni, mert ahol eddig ittam, ott a málnát is, meg a szódát is belekalkulálták az egyötvenbe.

3

A Népköztársaság útján egy csillogó-villogó üzlet ajtaján évek óta látom ezt a táblát:

ITT CSAK KÖZÜLETEK
VÁSÁROLHATNAK

Ha arra megyek, gondolatban mindig kiegészítem a tábla feliratát. Így:

ITT CSAK KÖZÜLETEK
VÁSÁROLHATNAK,
KÖZÜLETEK TEHÁT
SENKI SEM VÁSÁROLHAT!

4

„Italra és nőkre költötte a sikkasztott pénzt" — olvasom a rendőri riport címét és azon tűnődöm: hát mire szabad költeni a sikkasztott pénzt? „Taxin vitte el a lopott árut" — olvasom másnap ugyanabban a lapban s azt kérdem magamban: node milyen járművön kell elvinni a lopott árut? Ugyanez a lap egy halálos üzemi baleset hírét ezzel a nagybetűs címmel közli: „Fejbevágta a dugattyú!" S néhány nappal később egy nyugatnémet turista hirtelen haláláról ezzel az érdekes címmel számol be: „Meghalt a vadász."

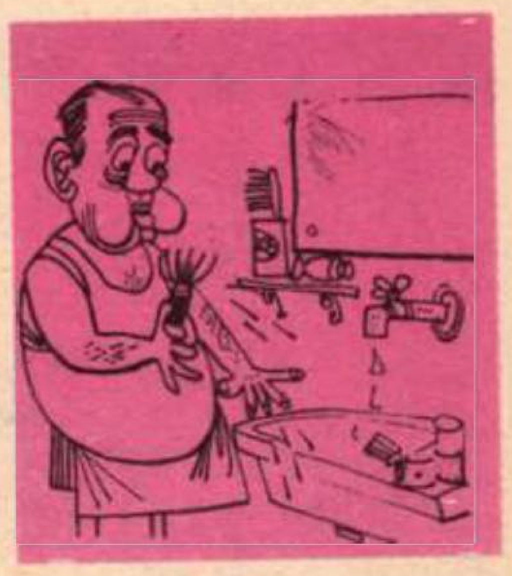
Bizonyára nem könnyű „szenzációs" címeket adni, de a jóízlést azért nem illik szem elől téveszteni. S ha már a címeknél tartok, hadd említem meg azt is, hogy kedvelt délutáni lapom félrevezetett, amikor első oldalán ezt közölte: „KOMPKATASZTRÓFA (5. oldal)". Az 5. oldalon 13 soros hír számolt be arról, hogy a kompkatasztrófa a Fülöp-szigetektől délre történt. Így is szomorú a hír, de... Szóval nem mindegy.

5

„Show-műsort" adott a televízió. Megnéztem, nagyon tetszett. Mivelhogy azonban csupa énekes szerepelt benne, tulajdonképpen nem volt „show". Ez a szó látványt, mutatványt jelent, tehát nem csak hallani-, de néznivalót is. Az olyan show, mely a táncot nélkülözi, nem látvány, hanem hallvány.

6

Ízlésem sok tekintetben konzervatív. Például nem szeretem a villanyborotvát. Meglehet, hogy gyors (bár nem borotvál igazán simára), de akinek nincs ideje öt percet naponta habverésre szánni, azt csak sajnálni lehet. Én bizony nagy habot verek a képemen minden reggel s a jó szagát élvezem is, arról nem is beszélve, hogy e nyugalmas öt perc alatt már sok tréfás ötletem támadt.

A habozáshoz borotvakrém és ecset szükségeltetik. Krémjeink kiválóak. Ecsetjeink nem. Isten tudja, hogyan lehetséges, de szinte szemlátomást kopnak. Valamikor tíz évig volt jó egy ecset. A legutóbbit vagy negyedéve vettem s máris jóval rövidebb a sörtéje.

Úgy látszik, hogy egy öntudatos borz ma már nem megy el pemzlinek.

(t.)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ALBÉRLŐ POSTÁJA

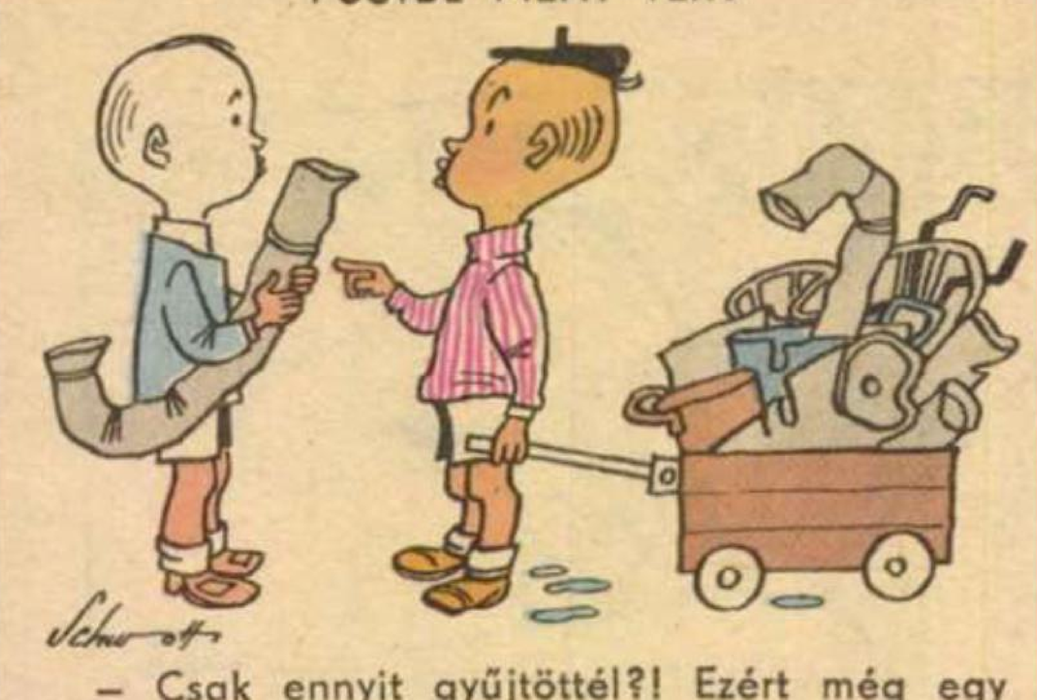
Levélszekrényeket szereltek fel a mi házunkban is, a kapu alatt. Elismerem, praktikus okos találmány, kíméli a postás bácsi lábait, egy zokszót sem ejtenék ellene — ha kapnék belőle. Bár tizenhetedik éve lakom ugyanabban a házban, nekem mégsem jár levélszekrény, mondja egybehangzóan a házkezelőség és a posta, mert én csupán — albérlő vagyok.

Mit tagadjam, a majdnem két évtized alatt, köztem és főbérlőm között kicsit megromlott a viszony, s az utóbbi időben, ha csak lehetett, kerültük egymás társaságát. De most már jó lesz kedvében járnom, mert teljesen az ő szeszélyétől, hangulatától függ, mikor megy le a kapualjba, kinyitni a szekrénykét, s felhozni nekem azt a levélkét, amelyet én esetleg olyan nagyon várok. Arról nem is beszélve, hogy állandó „ellenőrzés" alatt tarthat, mindig tudhatja: honnan, kitől, mikor, hányszor kapok levelet, ami pedig, úgy érzem, teljesen az én magánügyem volna.

Nem vagyok az egyetlen Pesten, aki még hosszú-hosszú ideig kénytelen lesz albérlői „státusban" tengetni az életét. Arra sem az én esetem az egyetlen példa, hogy albérlő és főbérlője között nem mindig „felhőtlen" a viszony. Sokadmagammal együtt kérem hát, hogy indokolt esetben az albérlőnek is lehessen „különbejáratú" levélszekrénykéje. Hiszen az albérlőknek szóló levélért is ugyanannyi portót kér a posta, mint a főbérlőknek szólókért, akkor mi is megkívánhatjuk, hogy adassék a levél tulajdon kezünkbe, illetve a tulajdon levélszekrénykénkbe!

S. J.
Budapest

FÜSTBE MENT TERV

– Csak ennyit gyűjtöttél?! Ezért még egy csomag cigit sem kapsz!

ÉJSZAKAI ELŐADÁS

TRÜKKÖS CÉG

„STEREÓRÉSZLEG, BUDAPEST, XIV., Sasfészek utca 36." — ezzel a cégjelzéssel nyomtatott levelezőlapot tartok a kezemben. Egy téesz-vezető tisztelt meg a beküldésével: hadd csodálkozzam rajta én is. Háromezer példányban nyomtatták, tehát feltehetően ennyi téeszhez és vállalathoz küldték ki.

A Stereórészleg *„szövetkezeti üdvözlettel"* azt közli T. Címmel, hogy ő egy szövetkezet stereórészlege. Hogy melyik szövetkezeté, azt elfelejtették a levelezőlapon feltüntetni. A részleg *„nemzetközileg elismert stereónézőt és különleges színes stereófelvételeket készít"*. Ezek a gyártmányok — írja a részleg a levelezőlapon — kiválóan alkalmasak *„saját szórakozásra áru- és létesítmények ismertetésére, propagandára és ajándékozásra"*.

Erről az ajánlatról nem tudok többet mondani. Talán a címzetteknek sincs fogalmuk arról, hogy miféle fán teremnek ezek a stereódolgok. Nem is szólnék egyetlen szót sem, ha a Stereórészleg nem tolakodóan terjesztené az ő stereó micsodáját. De úgy terjeszti! Miután ugyanis ismerteti a stereógyártmányok kiválóságát, a következőket írja a T. Címnek:

„Feladunk az Önök címére pár napon belül 76,— Ft-os utánvéttel egy mintakollekciót, nagyon kérjük mielőtt visszaküldenék, váltsáki ki, nézzék meg és ha nem nyeri meg tetszésüket, csak utána küldjék vissza, ugyancsak 76,— Ft-os utánvéttel.

A gyártmány teljesen újszerű, különleges élményt és szórakozást nyújt.

Szövetkezeti üdvözlettel
Kárpáti József
stereórészleg-vezető"

Bevallom, hogy nekem ez az üzletszerzési módszer nyújt különleges élményt és szórakozást. Csak dicsérni tudom a Stereórészleg nagy eszét. Megreszkírozza a csomagolást, az adminisztrációt, sőt még a csomag visszaküldésének költségeit is, — a nagyobb haszonért. Elgondolását — mint a levelezőlap beküldője megjegyzi — bizonyára arra az ötletre alapította, hogy akad legalább ezer téesz, vagy vállalat, ahol minden meggondolás nélkül átveszik az utánvéttel szállított árut. Talán még meg sem nézik, hogy valaki megrendelte-e? Arra pedig a legkevesebb az esély, hogy a már átvett stereócsomagot valahonnan vissza is küldjék. Vajon ki vesz manapság magának annyi fáradságot, hogy potom 76 forint miatt még vesződjön is a csomag visszaküldésével?

Nem szeretném a Stereórészleget elszomorítani, de ez a zseniális ötlet nekem nagyon ismerősnek tűnik. A harmincas évek derekán egy textilüzlet tulajdonosa a következő körlevelet küldte szét szerte az országba jegyzőknek, tanítóknak, vasutasoknak, postásoknak és egyéb tisztségviselőknek.

„Tisztelt Uram! Cégünk 25 éves jubileumát ünnepeljük. Ebből az alkalomból az Ön részére összeállítottunk egy 44 pengős, kedvezményes áru csomagot. Mint látni méltóztatik, egy vég vásznon kívül egyéb hasznos és jó minőségű háztartási textilárut is tartalmaz. Most nem kell Önnek fizetnie semmit!

Mellékelünk 22 db postai befizetőlapot (csekket) és arra kérjük, hogy ennek felhasználásával 44 pengőt havi 2 pengős részletekben letörleszteni szíveskedjék.

Reméljük, hogy előzékeny ajánlatunk mind az Ön, mind kedves Neje őnagyságának legnagyobb tetszésével találkozik.

Hazafias üdvözlettel."

Annyi bizonyos, hogy jó néhány csomag visszaérkezett a feladó részére, de négy év alatt, amíg a 25 éves jubileum tartott, a címzettek harmincezer csomagot vettek át és huszonkét hónapon keresztül harmincezerszer havi 2 pengőt, azaz havonta hatvanezer pengőt fizettek be a textiles számlájára. A cégnek alig volt kockázata: aki a részlet befizetését többszöri felszólítás után is elmulasztotta, azt egyszerűen beperelte.

A 44 pengős csomag valóságos értéke nem érte el a 28 pengőt, amiből könnyen kiszámítható, hogy a 25 éves jubileumi trükkjén hány százezer pengőt keresett az ötletes cég. A könnyebbség kedvéért elárulom: összesen bruttó négyszáznyolcvanezer békebeli pengőt.

Igaz, hogy akkor kapitalizmus volt, nem utánvéttel küldték a meg nem rendelt árut, és ismeretlen volt a stereó is, mint olyan...

Földes György

FECSKE

Őszi szelek szárnyán
Küldöm ezt a versem,
Borongósan telik
Minden órám, percem.

Útra kelt a fecske,
Elrepült már Délre,
Mély sóhajt helyezek
Most a margószélre.

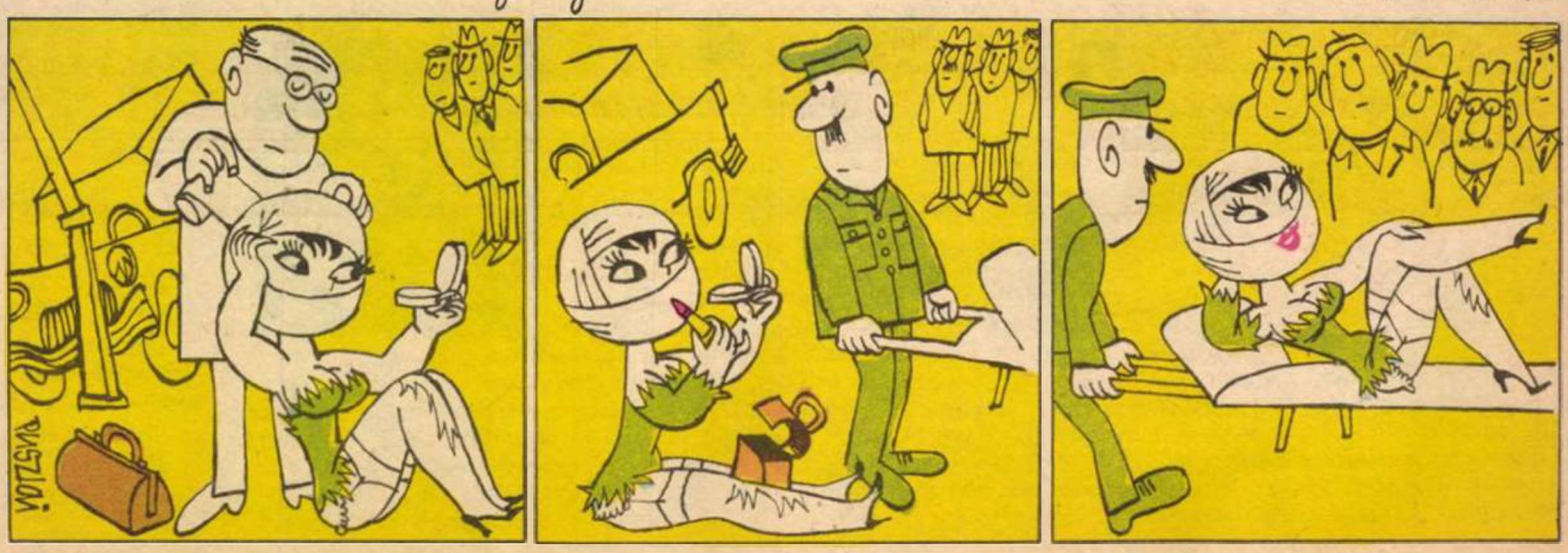
Egy füst alatt közlök
Derűsebb hírecskét,
Egynémely trafikba
Megjöttek a Fecskék.

Reggel tétessünk már
Pár dobozzal félre,
Mert ez a Fecske is
Elszáll talán délre.

Hidvéghy Ferenc

Jucika és az elsősegély

Pusztai Pál rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A TECHNIKA ROHAMLÉPTEI

A helyzet meglehetősen reménytelen: a mosdó ajtaja zárva, a kilincs helyén csillogó fémgömb — sehogy se lehet bejutni. Nem értem a dolgot. Törzsvendég vagyok itt a Royal presszóban, de eddig valahogy mindig simán mentek a dolgok...

Eltelik egy perc, eltelik két perc. Már csak született optimizmusom tart vissza, de egyelőre visszatart. Várok. Majdcsak jön valaki kifelé. Majdcsak befut egy boldog kulcstulajdonos... Az utolsó előtti pillanatban megjelenik a színen egy ruhatáros néni.

— A mosdóba? — néz rám gyanakodva. Az idő előrehaladottságára való tekintettel vitaindító jellegű válasz helyett némán, de sűrűn bólogatok.

— A presszóból?

— Igen, igenigen...

— Biztos, hogy nem csak úgy be tetszett jönni kimenni? Merthogy azt nem szeretjük...

— Nemnemnemnemnem. Biztosbiztosbiztos...

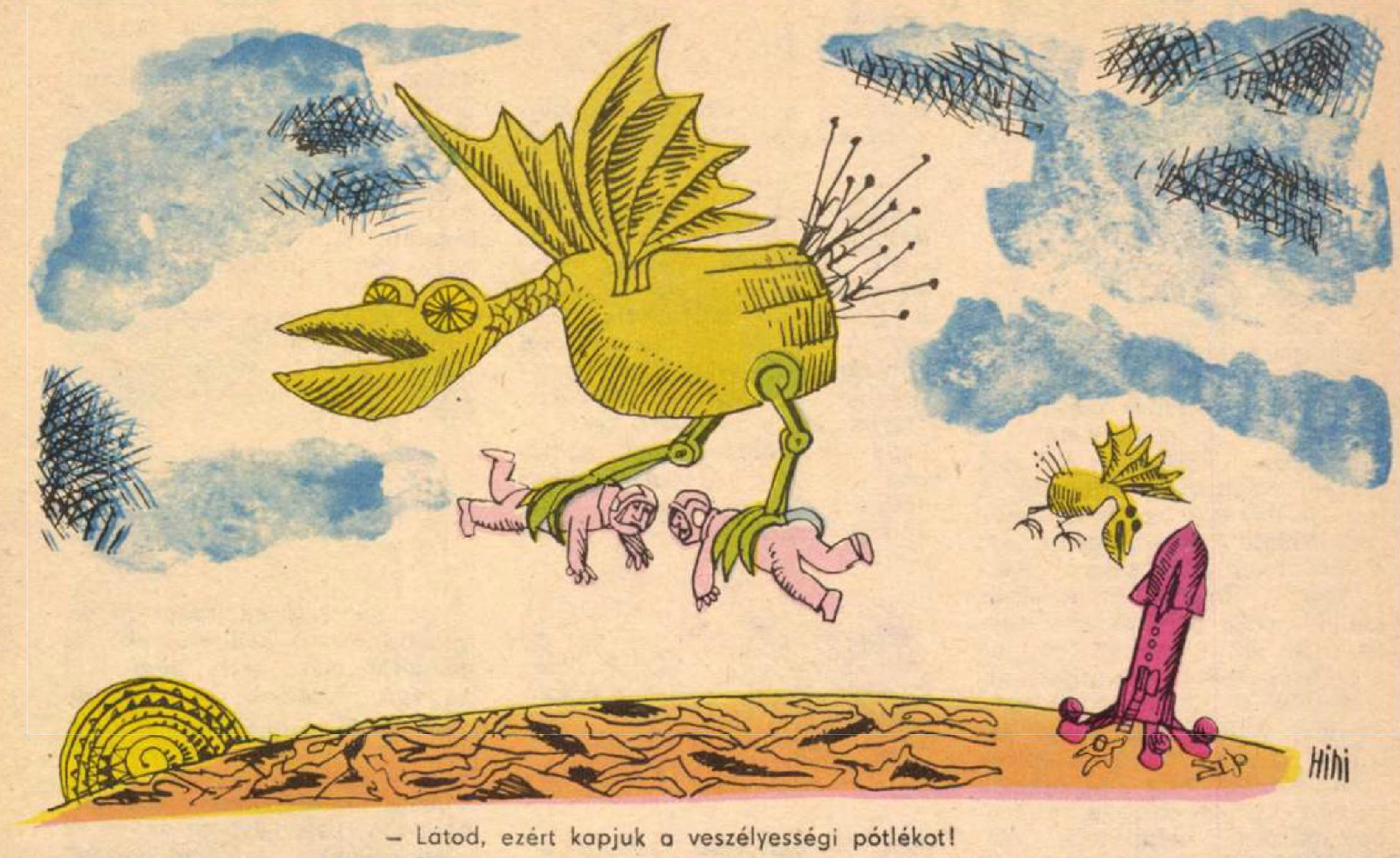
A mami végre beleegyezően bólint, kitárul előttem az Ajtó. Rohanok, repülök, végre... Ballagok visszafelé a lépcsőn, s belémhasít a felismerés: az ajtó. Hát persze. Berregett, és aztán magától tárult. Micsoda siker, micsoda diadala rohanó századunknak: fotócellás... elektronikus agyú... távprogramozható... teljesen automatizált vécéajtó. Egek.

Most már csakugyan egy ugrásnyira lehetünk a Világűr teljes meghódításától...

(puskás)

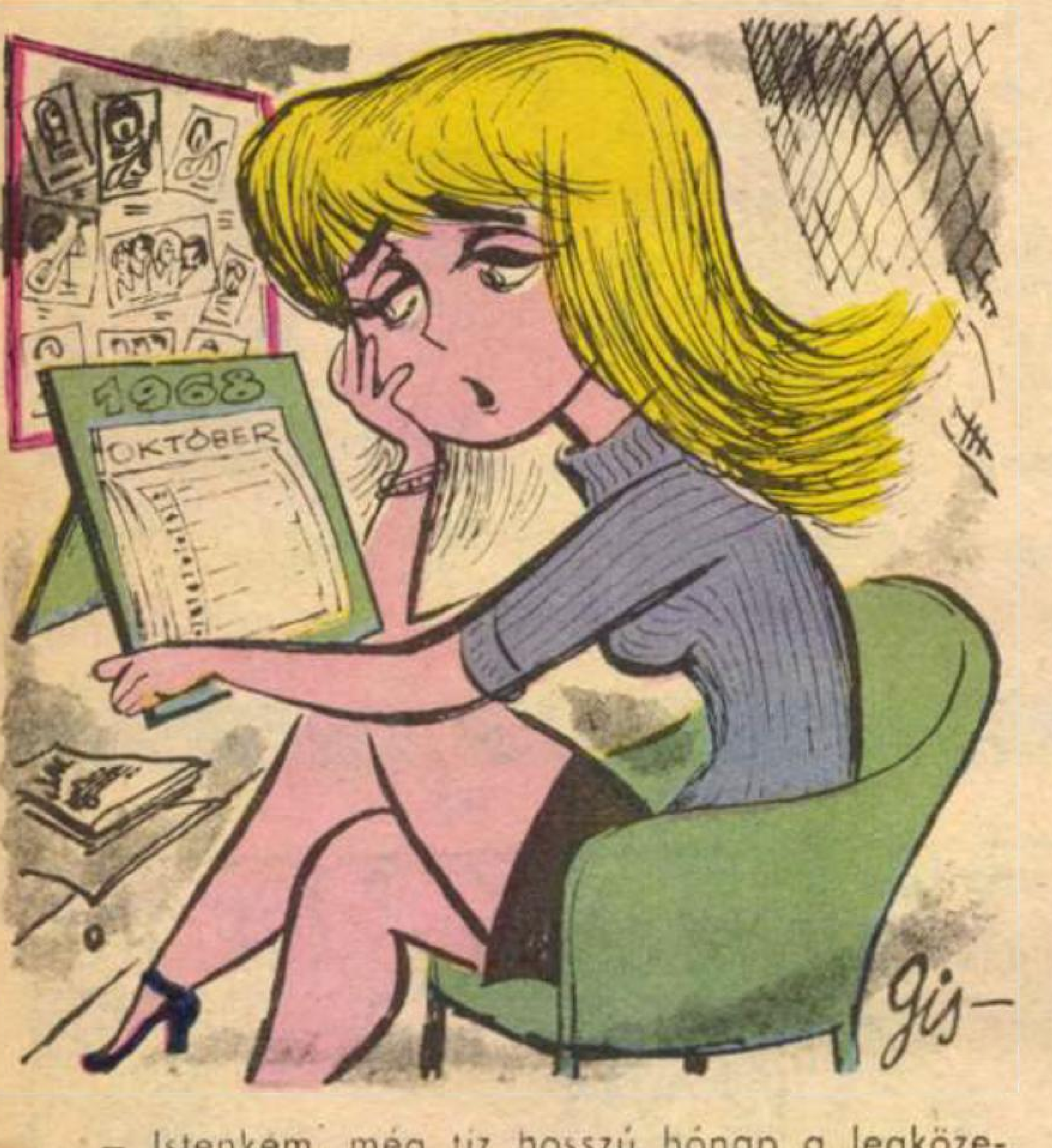
IDEGEN PLANÉTÁN

Hegedűs István rajza

– Látod, ezért kapjuk a veszélyességi pótlékot!

IDŐSZÁMÍTÁS 1968-BAN

– Istenkém, még tíz hosszú hónap a legközelebbi táncdalfesztiválig!

AGGLEGÉNY

– Milyen jól öltöztet téged a férjed...

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Kedves Ludas!

„Sikeres kar-visszavarrás" címmel arról számolt be az Élet és Tudomány, hogy egy 20 éves görög asszony tőből levágott bal karját az orvosok bravúros műtéttel visszavarrták. Két fénykép illusztrálja a cikket: az egyik műtét közben készült egy bal karról; a másik pedig már azt mutatja, milyen szépen begyógyult a műtét helye. Csakhogy ez már, akárhogy nézzük is — egy jobb kar! Lehet, hogy a nagy sietségben az orvosok rossz helyre varrták vissza azt a levágott kart?

F. M.
Budapest

Szeretem a virágot, erről szép kertem is tanúskodik. Örömmel fogadtam hát tavaly ősszel a Szalkai kertészet árjegyzékét, amelyből kiválasztottam 8 pompázatosnak igérkező rózsafajtát, s meg is rendeltem, 150 forintért. Gondosan elültetgettem a rózsatöveket, abban a reményben, hogy az idei nyáron ők lesznek majd kertem legfőbb ékességei. Aztán eljött a nyár, és szép csendben el is múlt, ám én hiába vártam türelemmel, hogy az én rózsáim kiviruljanak. Négy tő ki sem hajtott, a másik négyből satnya kis kóró lett, egy-két levéllel. A türelem ezúttal nem termett rózsát. Hát igy higgyen az ember a közmondásoknak!

Na meg az árjegyzékeknek!

F. M. Z.-né
Zamárdi

A Népszavában olvastam: „Braziliában minden 12 éven aluli gyermek közül 8 kórházi kezelésre szorul..." Hogy 8 gyerek közül egy kórházi kezelésre szorul, azt el tudom hinni, de hogy egy gyerek közül nyolc kórházba kerülne — abban már, engedjék meg, kételkedem!

D. F.
Zirc

Mindig feszélyez, ha két idegen ember fülem hallatára kezdi tárgyalni a magánügyeit. Ilyenkor, ha csak tehetem, elmegyek a közelükből. A múltkor, egy hétfő este, nagyon kellemetlen helyzetben voltam: folyton ki kellett mennem a szobámból, ha nem akartam fültanúja lenni, kimondottan családi jellegű, csak a két beszélgetőre tartozó csevegésnek. Egy férfi például arról kezdte faggatni a feleségét, hogy vajon eszik-e a kiskutyus? Egy apuka okítgatta a kisfiát: viselkedjék rendesen az iskolában és akkor hoz neki farmernadrágot és playboysapkát. Egy anyuka gyengéd szemrehányást tett 16 éves fiának, amiért csak nagyon rövid levelet kap tőle. Ilyen és hasonló intimitásokkal traktáltak egész este. Legszívesebben elmentem volna hazulról, ha két családi diskurzus közé, pihentetőül, nem iktatgattak volna be engem is érdeklő „szövegeket". Például Hamlet monológját arról, hogy lenni vagy nem lenni; Szörényi Levente monológját arról, hogy amikor ő még kissrác volt...

Gondolom rájöttek, anélkül, hogy mondanám: ezt a felbecsülhetetlen értékű információtömeget a rádió bocsátotta rendelkezésünkre, a Mexikóban tartózkodó sportolóink és itthon maradt hozzátartozóik szíves közreműködésével. Ezen az estén a régi szép *„Szív küldi..."*-műsorok (*„Az én jó anyámnál, nincs jobb a világon..."*), no meg a szellemdús *„Vásári üzenetek"* (*„A tokaji csúszik, a forint meg úszik..."*) hangulata lebegett felettünk.

Remek példa volt ez az adás arra, hogy egy méltán jó hírű műsort is (a közkedvelt automata közönségszolgálatról van szó) el lehet rontani, ha nagyon igyekszik a stáb...

Róna Viktória
Debrecen

★

Táviratot kaptunk a napokban Algírből: Bounaza Brahim, ottani olvasónk táviratozta meg 39. sz. rébuszunk megfejtését. Gratulálunk a szép teljesítményhez! Be kell vallanunk, hogy mi nem lennénk képesek hasonló bravúrra, a legnagyobb igyekezettel sem tudnánk megfejteni egy algíri lap rébuszait. Szívből köszöntjük kedves olvasónkat távoli hazájában, és kívánunk további sikeres fejtörést!

KIRÁNDUL AZ ISKOLA

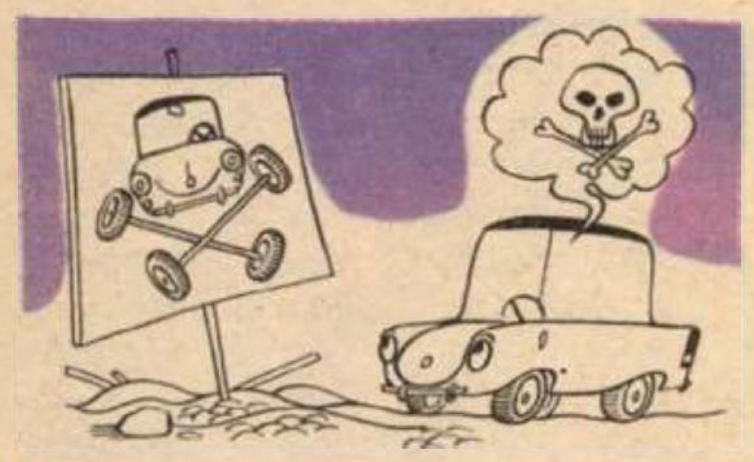

– Halló, ébresztést kérek holnap reggel négyre!

SZARVASI ANZIKSZ

Ha versenyt indítanának „A Legrosszabb Utak Városa" cím elnyeréséért, Szarvas bízvást benevezhetne, és fogadni mernék: testhosszal nyerne versenytársai előtt!

Útjainak csak 15—20 százalékát borítja szilárd burkolat, de azok is szinte a népvándorlás utáni állapotban leledzenek. Főútvonala a közművesítés martalékául esett: keresztbe-kasul felszántották a különböző csövek, kábelek földbe dugásának ürügyén. A munka, szokás szerint, kissé „elhúzódott", a szarvasiak azt hitték, hogy már sosem érnek a végére. Na de semmi sincs, aminek vége ne szakadna egyszer: ez év nyarának közepén a „közművesek" elvonultak, átengedték a terepet az útépítőknek. Azóta több mint két hónap telt el, de az útépítők munkájának alig mutatkozik valami kis eredménye, a legoptimálisabb számítások szerint is jó, ha egyharmadát el tudják végezni az idei évre vállalt feladatuknak. Így hát a Csabára, Gyulára igyekvő autósoknak még egy évig kell élvezniök a kikoptatott, síkos, lélekrázó macskaköves terelőút minden gyönyörét...

*

Egyébként nagy eséllyel indulhatna Szarvas az „Elcsúszott Határidők Városa" cím megszerzéséért is. Bár ennek a versenyágnak köztudottan népes a mezőnye (valamennyi városunk az állandóan benevezettek között szerepel), Szarvas itt is dobogóra kerülne, vagy legalábbis előkelő helyezést szerezne. A fentebb már említett közművesítési és útépítési példák mellett, állítá-

som bizonyítására, szabad legyen előtárnom a következőket:

A felsőfokú mezőgazdasági technikumot a tanév elejére kellett volna átadni. Az épület földszintjén azonban még október közepén is ott „szorgoskodtak" az építők. Közben az emeleteken a tanítás már „zavartalanul" folyt.

A Kossuth téren üzletház épül, emeleteinn hatvan lakással. A vállalt határidőnek fele már eltelt, a munkának viszont még negyede sincs kész...

Három éve megépítettek egy nagyhozamú kutat, amely még mindig nincs bekapcsolva a város vízellátásába...

Ennyi kellemetlenség után szóljunk kellemesebb dolgokról is: a Körös-parti rész nagyon szép, az arborétum igazán csodálatos. Érdemes megnézni! Csak figyelmeztetjük a kedves olvasót: egy napnál hosszabb kirándulást ne tervezzen Szarvasra! A város ugyanis csak nappali vendégeket tud fogadni. Két „szállodájának" kapacitása mindössze 16 ágy.

Aki szarvasi anzikszot kíván küldeni távoli kedveseinek, jól gondolja meg, mert nem lesz könnyű feladata. A postahivatal alig húszéves épülete ugyanis süllyed, süllyedgél, süllyedezget... Egy éve tanakodnak az illetékesek, mit csináljanak vele: lebontsák vagy megerősítsék. „Ideiglenesen" (egy évvel ezelőtt!) aládúcolták, és a hivatal dolgozóit az egyik szárnyban zsúfolták össze, de még ott is alig lehet rájuk találni, mert a szüntelenül folyó „mentési" munkálatok kellékei teljesen elbarikádozzák az utat.

*

Szarvas alig két éve kapott városi rangot, hazai városaink népesedő családjában tehát még gyermeknek számít. Kissé „nyűgös" a kicsi: nem csoda, tele van mindenféle gyermekbetegséggel.

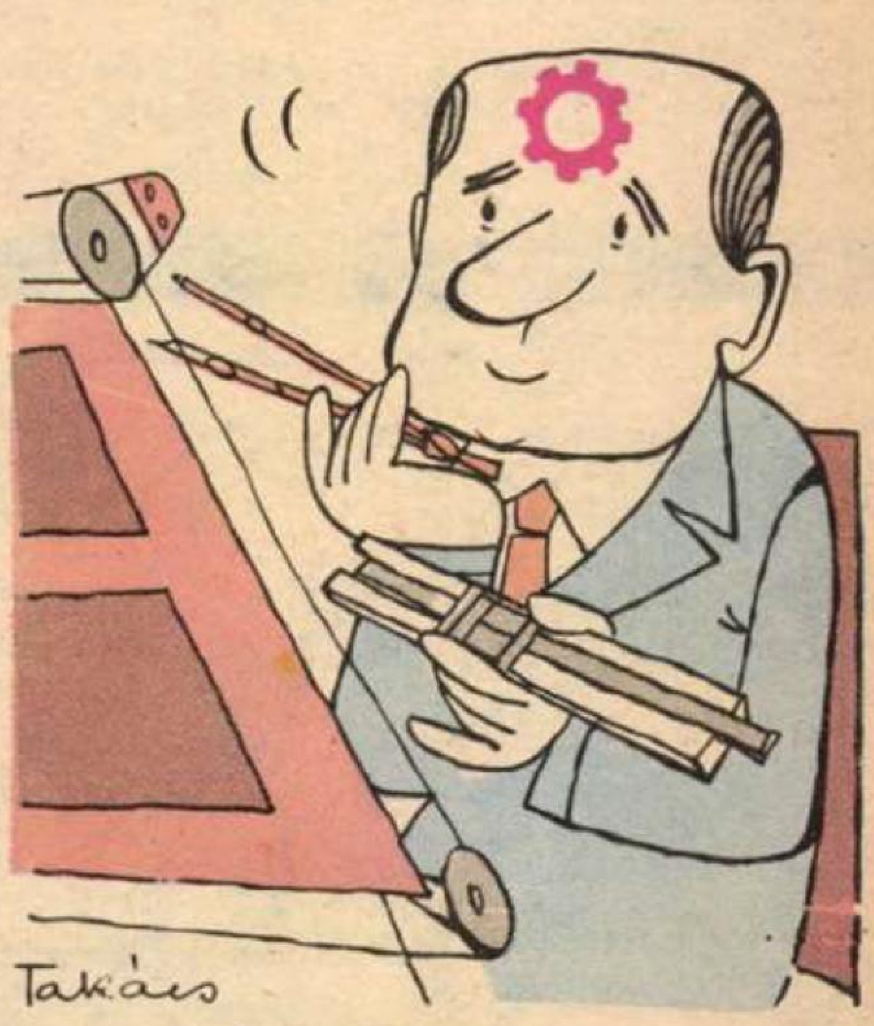
De hát, bízzunk benne: majd csak kinövi!

Radványi Barna

ÍGY MULAT EGY MAGYAR ÚR!

A MÚZSA CSÓKJA

FELHÁBORODÁS

– Ha tudom, hogy ennyire nem értesz a gyerekneveléshez, meg sem születek nektek.

SEHOVA BABÉR NÉLKÜL...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egy önarckép-kiállítást Povács és a neje is megtekintett. Az egyik kép előtt megállt Povácsné.

— Ez is egy önarckép? — kérdezte a férjétől.

— Hát persze — feleli Povács.

— Saját kezűleg festette az a művész, akit ábrázol?

— Természetesen.

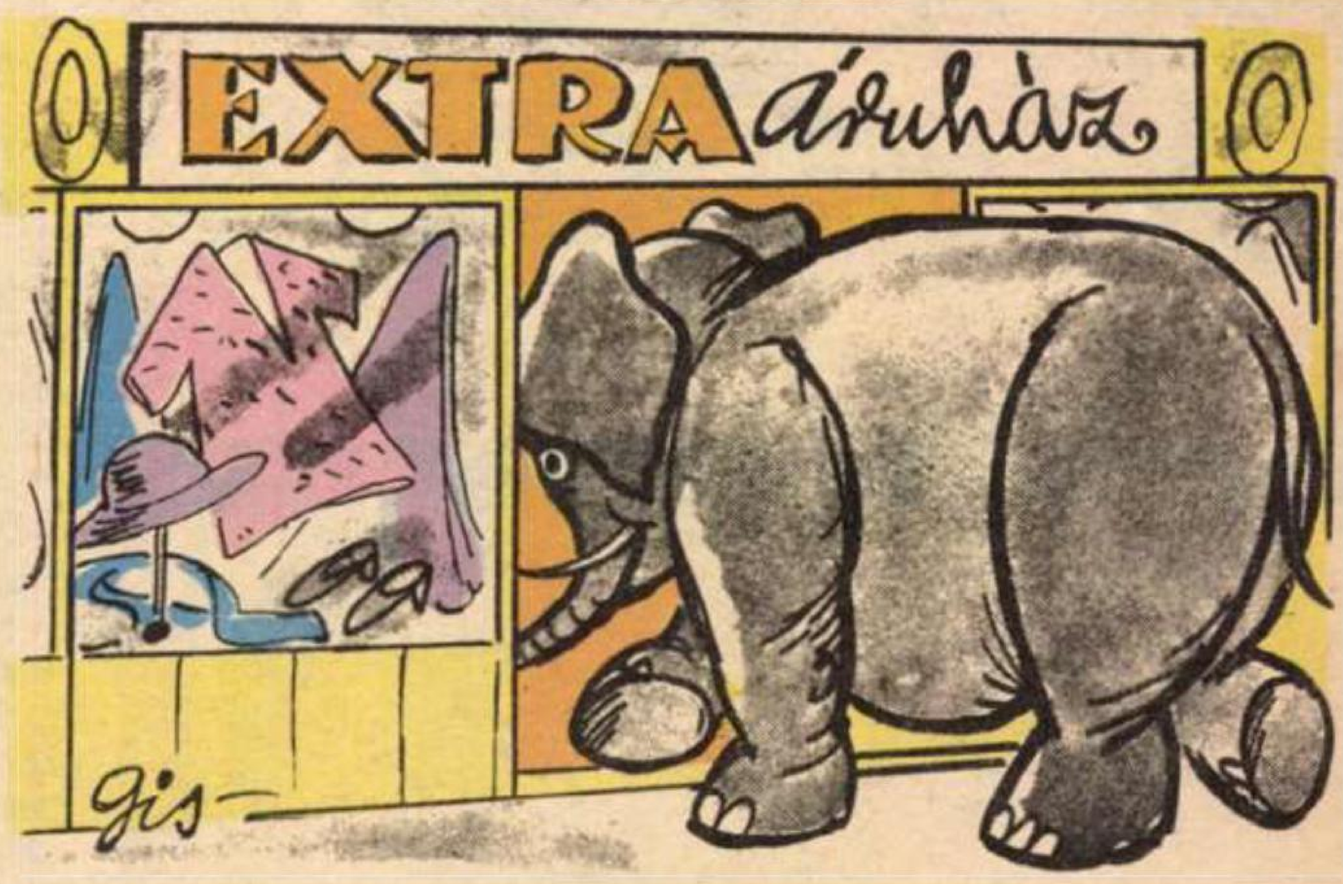
— Kizárt dolog.

— Miért?

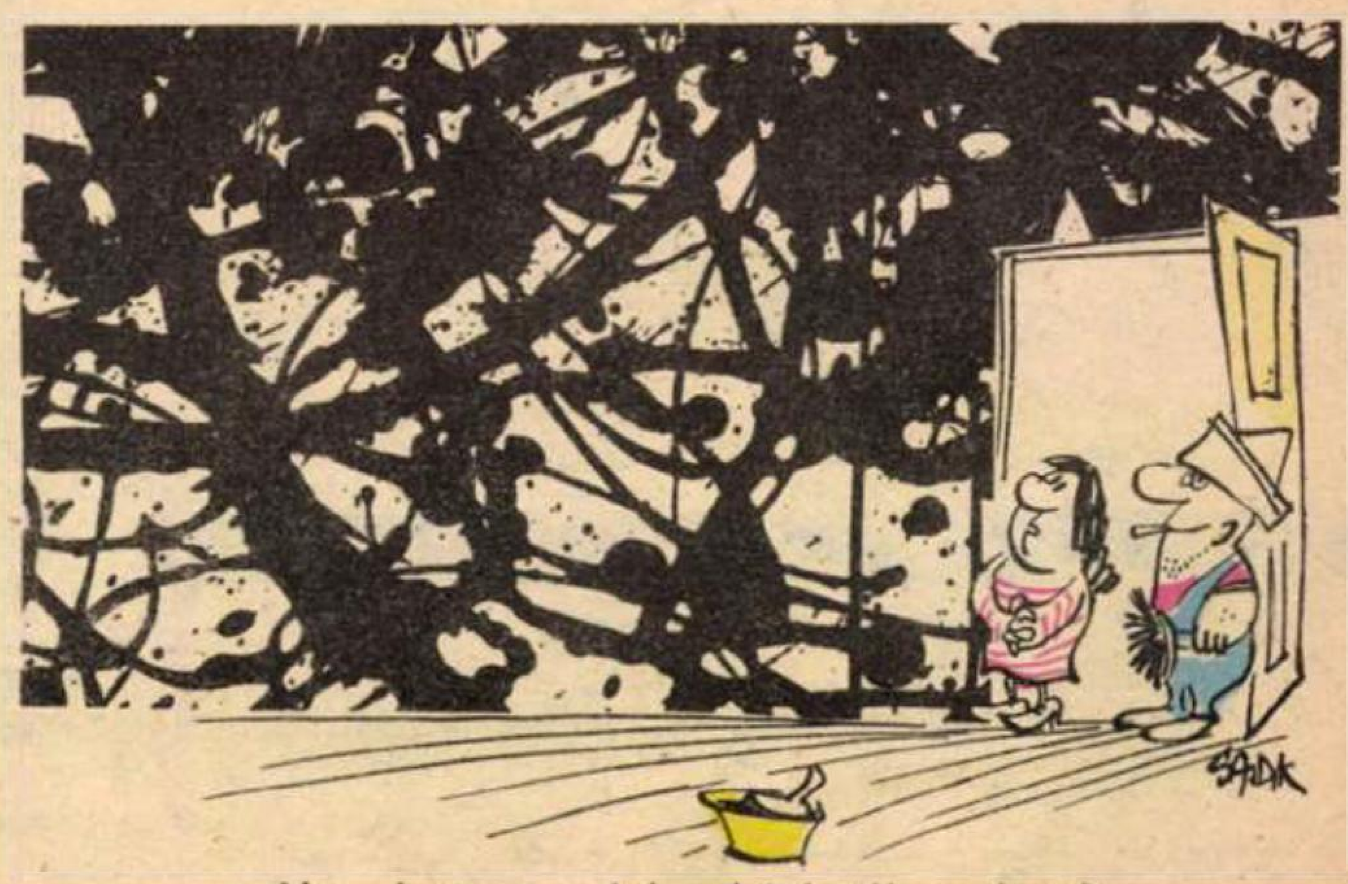
— Mert a művész egyik kezében egy pipa van, a másikat pedig a zsebében tartja.

KÜLÖNLEGES MÉRETEK

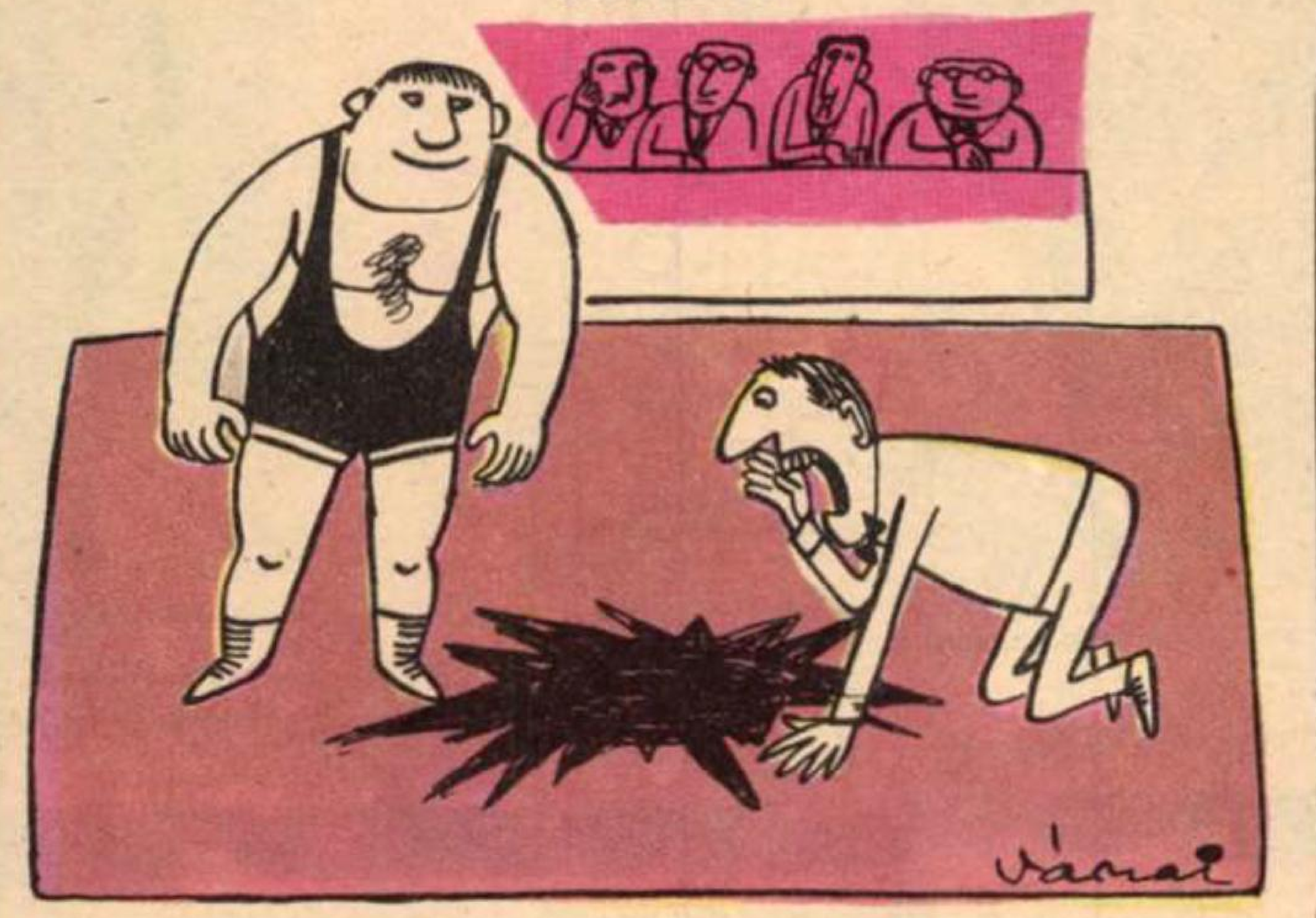
AGGODALOM

– Nem lesz ez a fal nekünk túl modern?

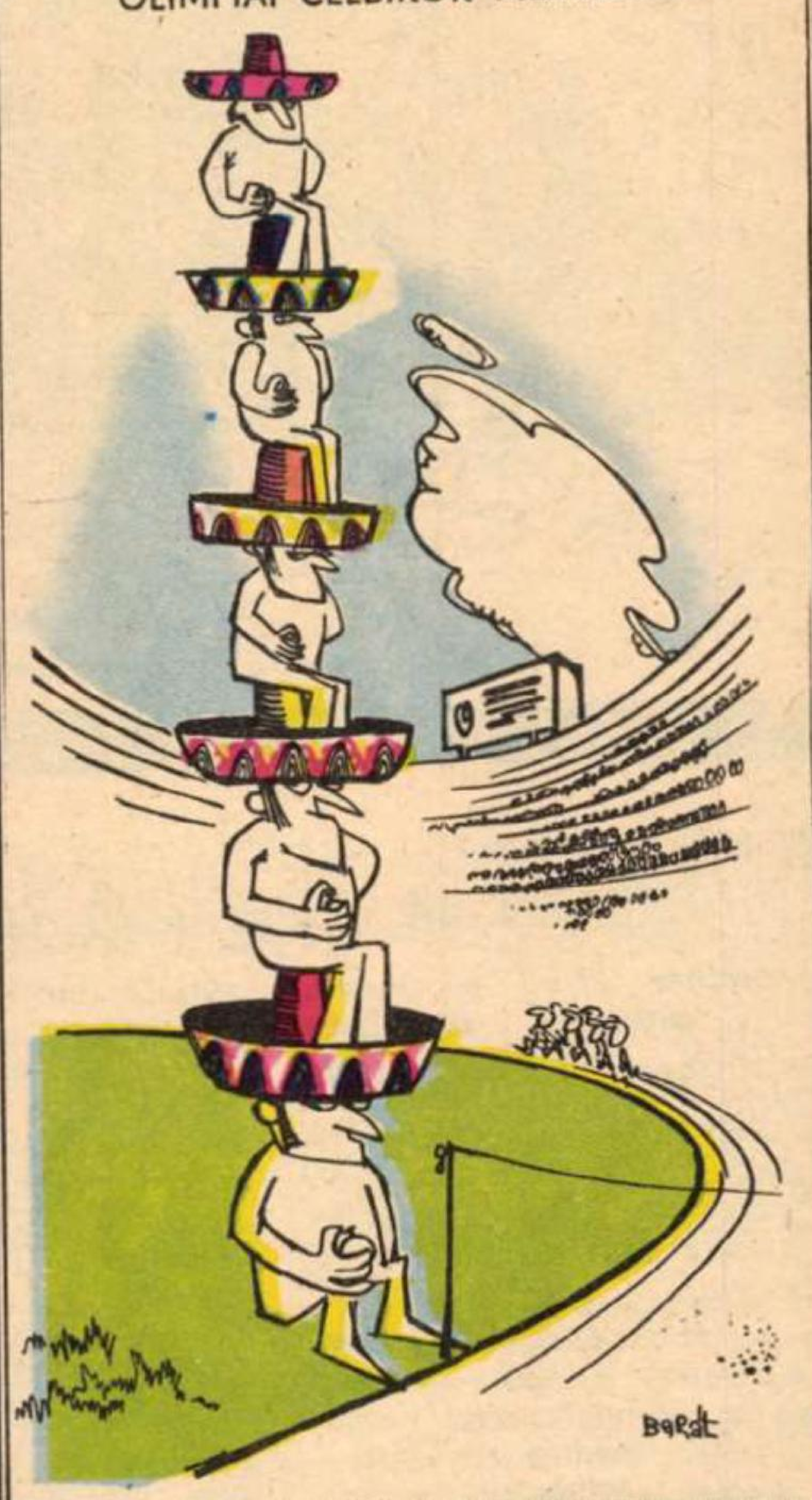

TÁVKÖZLÉS

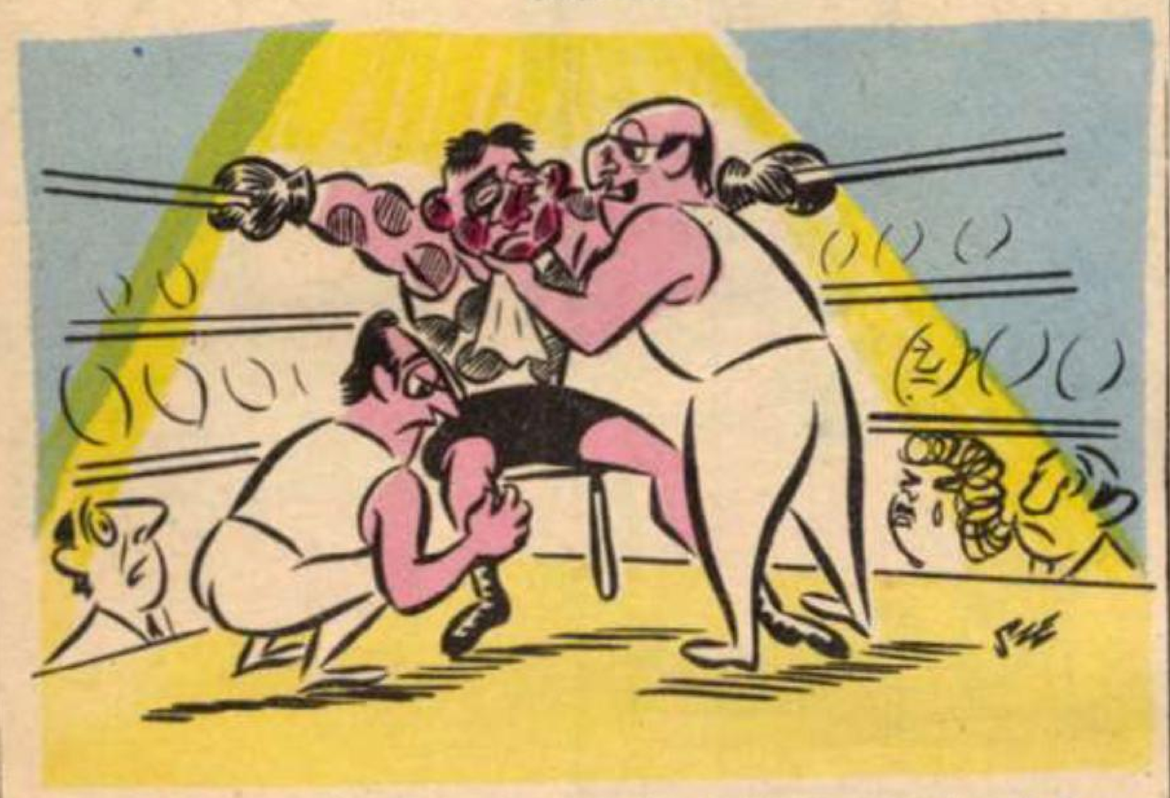

– Halló, maga vesztett tussal!

OLIMPIAI CÉLBÍRÓK MEXIKÓBAN

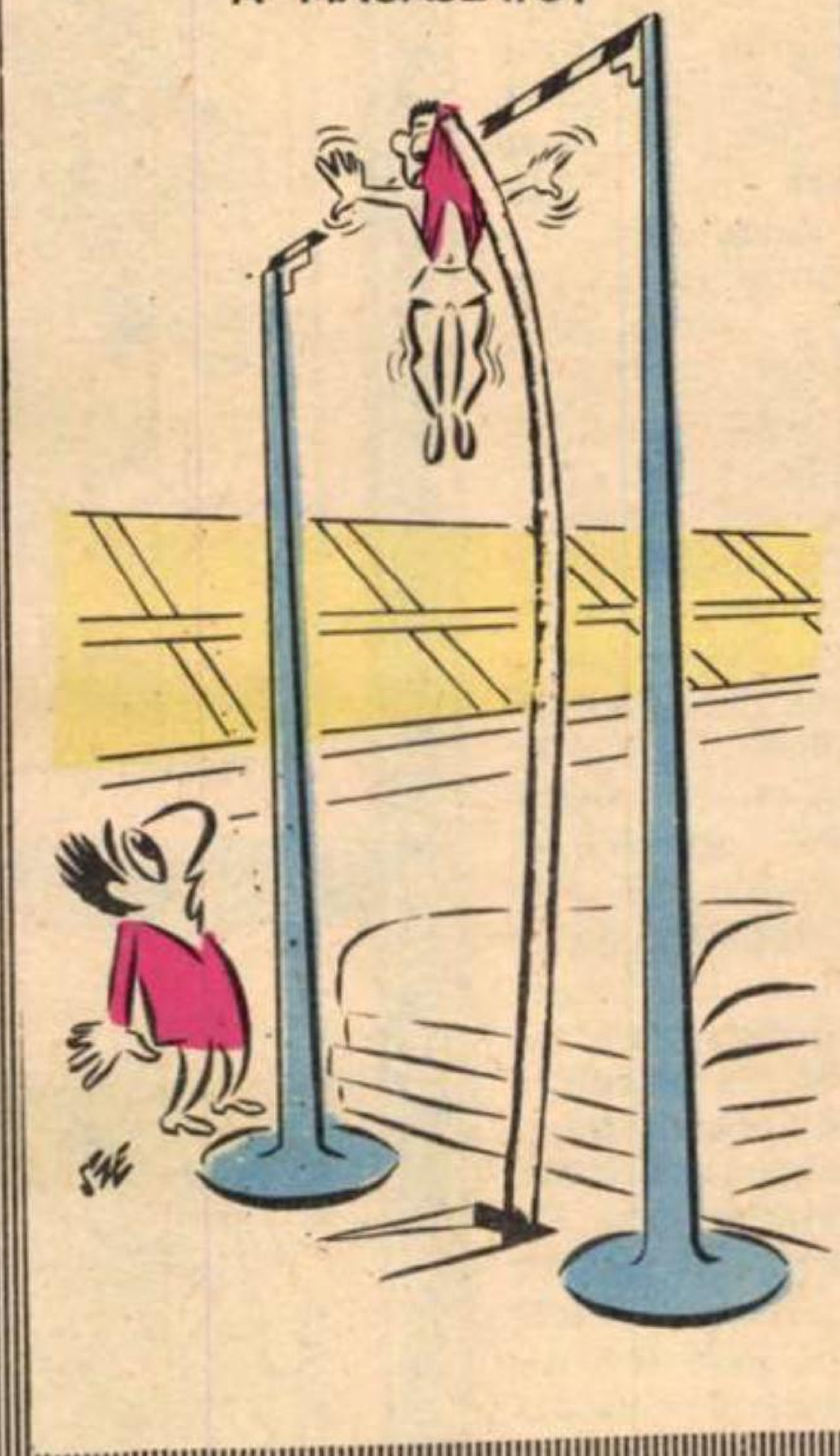

VIGASZ

– Ne izgasd magad, az ellenfeled már kezd belefáradni a találataiba.

MÉG NEM SZOKTA MEG A MAGASLATOT

TÚLZSÚFOLTSÁG

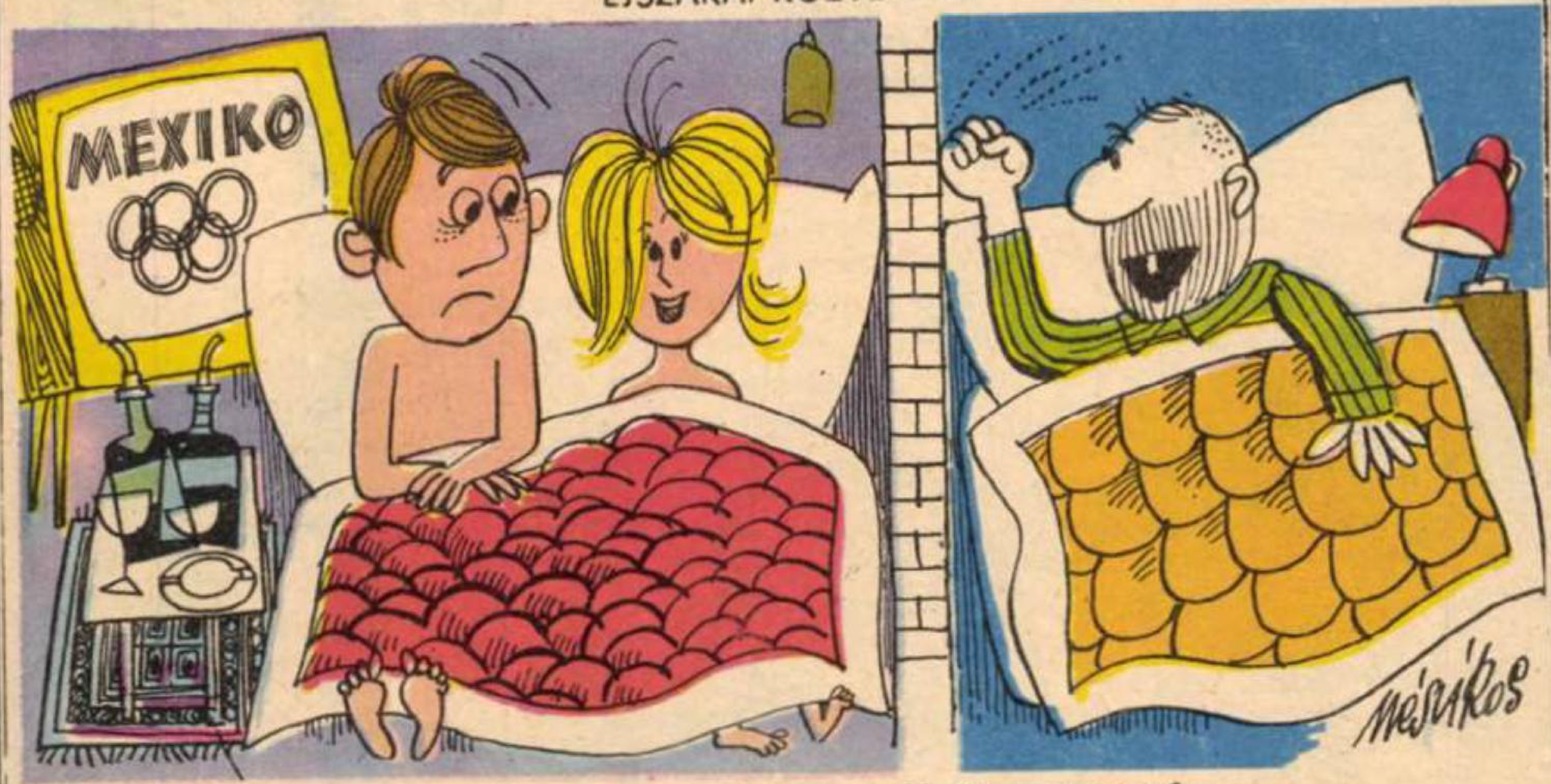

OLIMPIAI BETEGSÉG

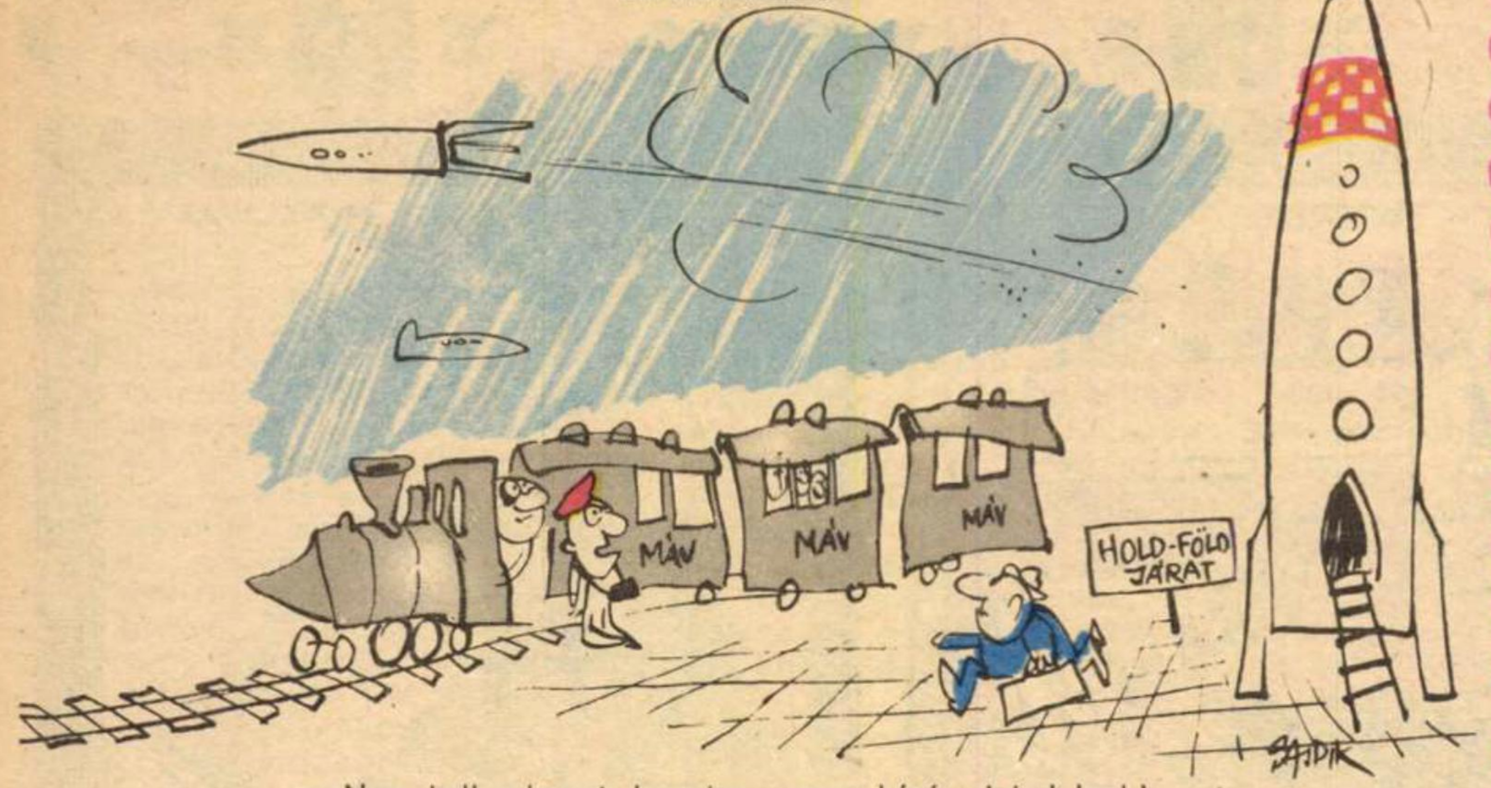
– Maga még hozzá sem kezdett a munkához?!
– Egyelőre akklimatizálódom.

ÉJSZAKAI KÖZVETÍTÉS

– Halló, szomszéd úr, van újabb eredmény?

CSATLAKOZÁS

– Nem kell rohanni, harminc perces késéssel indulunk!

SZÜLŐI ELFOGULTSÁG

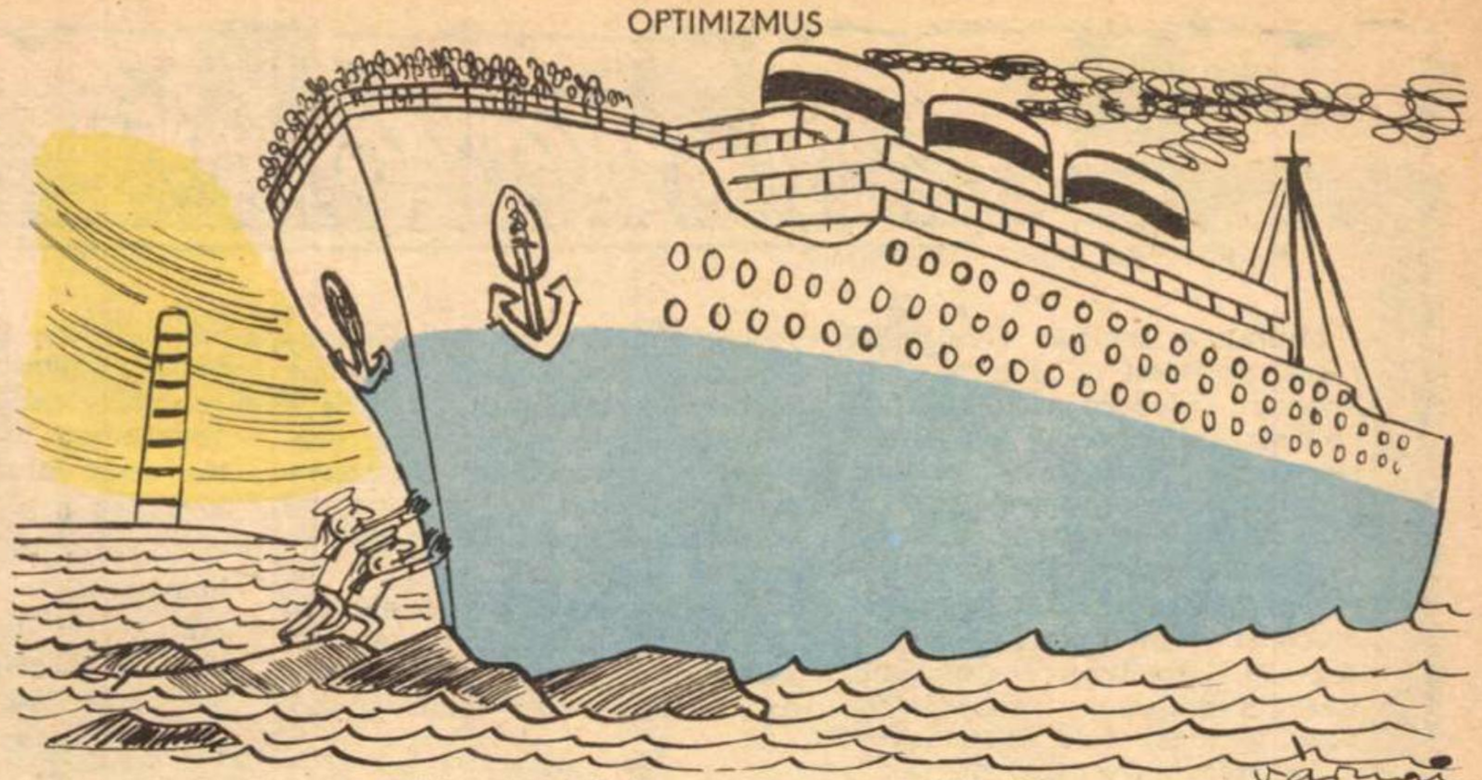
– Mit szóltok a fiamhoz? Ilyen kicsi, és már tudja, hogy mennyire ártalmas a cigaretta.

BIZONYTALAN SZERELMESEK

– Mielőtt bemennénk, tisztázzuk, ki kit vesz el!

OPTIMIZMUS

– No, most toljuk meg egyszerre ... Hórukk!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

NEM VOLTAK SZINKRONBAN

Szeptember 17-én a Corvin Áruház műszaki osztályán OTP-hitelre vásároltam egy Delta-Lux televízió-készüléket, teljes ára 6020 forint volt, a helyszínen le kellett fizetnem tíz százalékot, azaz 618 forintot, és este már üzemelt is a televízióm.

Ám október elsején kaptam egy expressz ajánlott levelet, amelyben kértek, hogy keressem fel az áruházat. Felhívtam őket telefonon, nagyon kedvesen és udvariasan közölték velem, hogy a fenti típusú

készülékre nem tíz százalékot kell vásárlásnál lefizetni, hanem húszat, ezért 8 napon belül fizessek be még 618 forintot.

Ezután felhívtam az OTP-t. Egy bájos női hang közölte velem, hogy rosszul informáltak a Corvin Áruházban, ugyanis nem 618, hanem 1236 forintot kell még befizetnem, mivel én 18 hónapra kértem a kölcsönt, nem pedig 12-re, ebben az esetben 30 százalékot kell befizetni, ellenkező esetben az áruház visszaviszi a készüléket. Magyarázatként hozzátette még: sajnos, a Belkereskedelmi Minisztérium kétheti késéssel adta ki a „listát", vagyis az AT—1550 típusú készülékek előbb kerültek forgalomba, mint az a lista, amelyen fel van tüntetve, hogy milyen készülékre van OTP-kölcsön és hány százalékos, valamint közölte, hogy ez a legújabb készülék a legdrágább, és ezért kell többet fizetni.

Erre én elmondtam, hogy egy kollégám egy héttel később vett az Újpesti Áruházban Oretta típusú készüléket 7200 forintért, ez a legeslegújabb típusú és legeslegdrágább készülék, és ő is csak tíz százalékot fizetett le a vásárlásnál. Válaszuk az volt, hogy a következő listán valószínűleg ez a típus is rajta lesz, úgy hogy várhatja kollégám is a felszólítást.

Ebben az időben velem együtt mások is vásároltak ilyen típusú készüléket, tehát nem hiszem, hogy ez csak egyedül az én problémám. És azt hiszem, másokat is kellemetlenül érint, hogy most vagy a készülékről kell lemondani, vagy hirtelen elő kell teremteni valahonnan több mint 1200 forintot, ami kispénzű emberek számára nem könnyű feladat.

És mindez azért van, mert a Belker és az OTP intézkedése nem volt szinkronban.

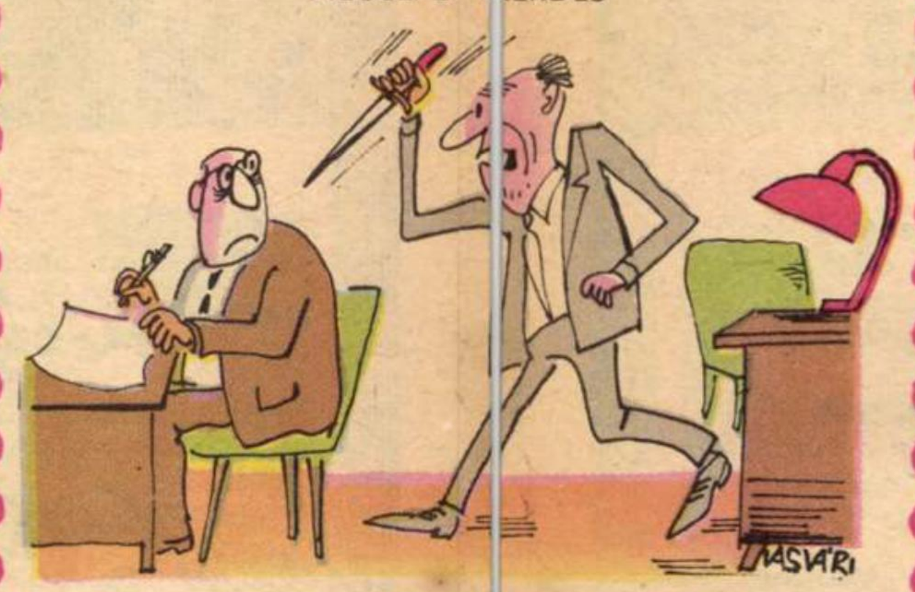
Kiss Jenőné
Bp. V., Honvéd u. 38.

MEGKEZDŐDÖTT A VADÁSZIDÉNY

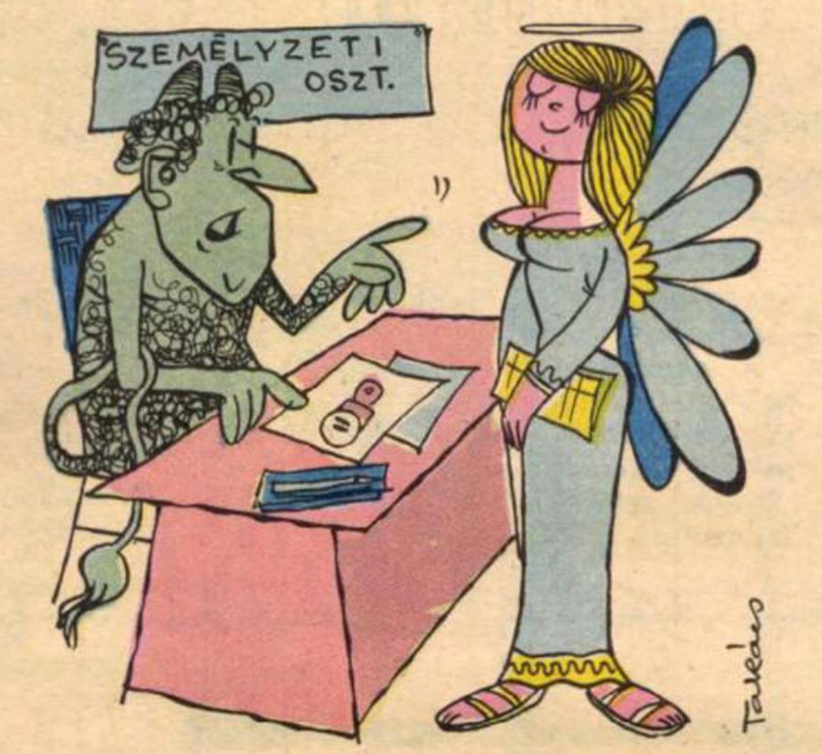
Figyelőállásban

MEGLEPŐ KÉRDÉS

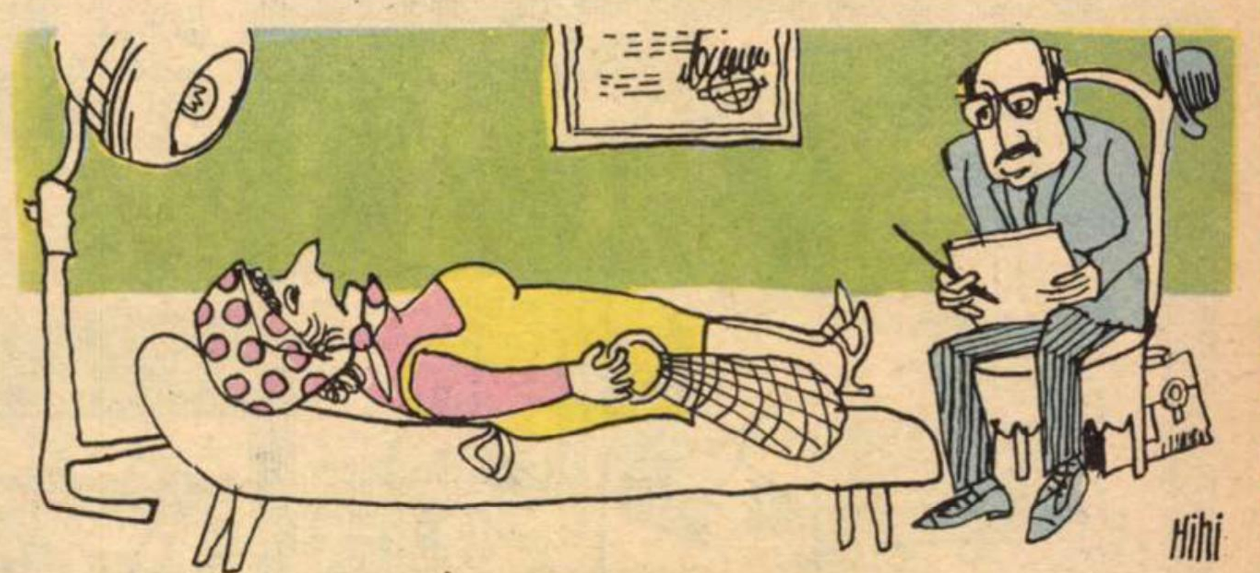
– Ugye, nem érted félre?

SZERVEZÉSI HIBA

– Magát küldték hozzánk a munkaközvetítőből?!

PIACKUTATÁS

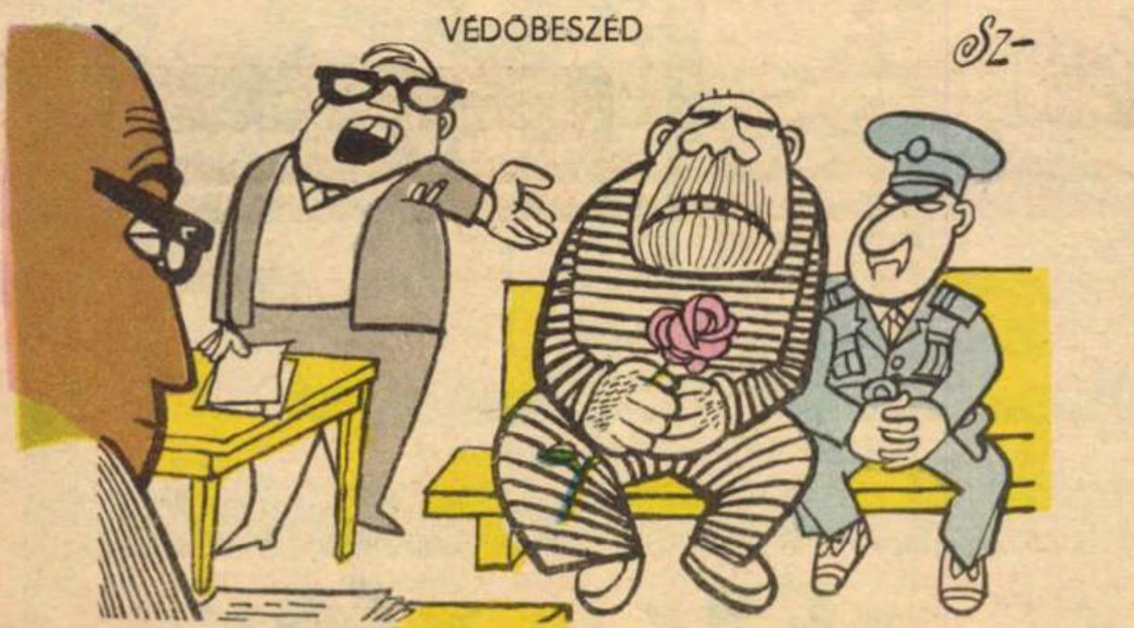
– Gyerekkoromban is imádtam a borjúmájat.

TENYÉRJÓS

– Lebeszél!

VÉDŐBESZÉD

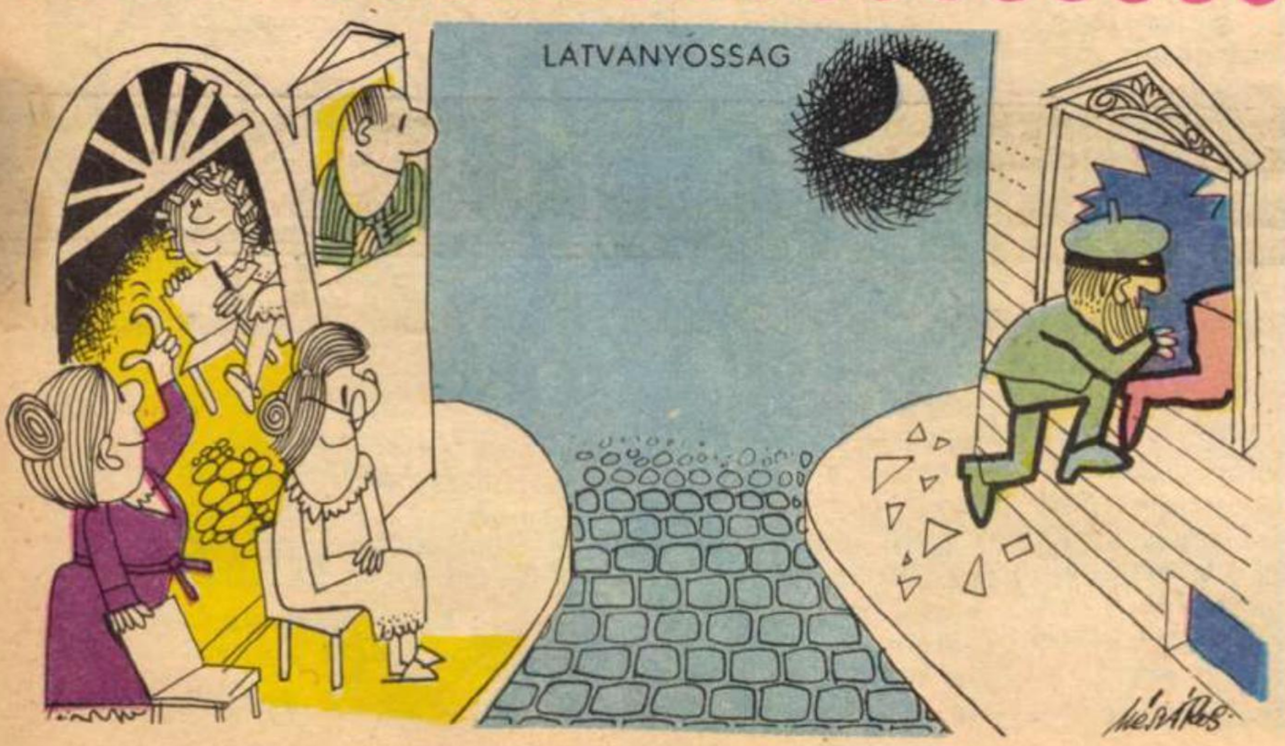

– Tisztelt bíróság! Aki a virágot szereti, rossz ember nem lehet!

GYAKORLOTT INTERJÚ-ALANY

LÁTVÁNYOSSÁG

A KLADANJI CSODAVÍZ

Ítéljék el az álszent lelkek, én bizony nem török pálcát Mohainé született Kopra Éva felett azért, amit tett.

Elfogyott a türelme, ki akarta ugratni a nyulat a bokorból!

A szóban forgó nyulat doktor Mende Jenőnek hívták. Művelt, jómodorú agglegény. Mohainé viszont elvált fiatalasszony, titkárnői minőségben évek óta dolgozik Mende Jenő mellett, akit előnyös tulajdonságai miatt megkedvelt és akihez feleségül szeretett volna menni. Biztosan tudta — a nő mindig megérzi ezt —, hogy ő is tetszik a főnökének. Mégis, telnek a hetek, múlnak a hónapok és sehol semmi! Mert a doktor félénk volt a végtelenségig, gátlásos, a kezdeményező készségnek a minimuma is hiányzott belőle.

Ekkor történt, hogy Éva olvasott az újságban egy cikket arról, hogy Boszniában, valahol a kladanji erdőben van egy forrás, amelynek a vize rendkívül férfiasító hatású. Hozatott hát belőle, egy szép őszi reggelen teli töltötte a főnöke poharát és nagyon kíváncsian leste az eredményt.

Mende az első korty után fütyörészni kezdett, amit azelőtt sohasem tett, mert összeegyeztethetetlennek tartotta egy vezető hivatalnok méltóságával. A második korty után már hányavetin zsebredugott kézzel sétálgatott fel-alá és pajkos nótákat dúdolt. Aztán egy slukkra lehúzta a maradék csodavizet, mosolyogva odalépett Évához, rápaskolt a hátára, sőt, kicsit lejjebb és közölte vele, hogy neki most be kell furikáznia a minisztériumba, sürgős tárgyalása lesz, de siet vissza, és akkor valami érdekes dolog következik. Még kacsintott is hozzá!

Ezek után energikusan távozott és Mohainé kicsit ijedten és nagyon boldogan várta a fejleményeket.

Röpke óra múltán doktor Mende Jenő már vissza is érkezett.

De milyen állapotban!

Gézturbán a fején, a kabátja cafatokban lóg, a bal szeme körül lila monokli. Viszont a járása olyan peckes, mint egy japán törpekakasé, a pillantása acélos, magabiztos, kihívó és csak úgy sugárzik belőle a fékevesztett életöröm.

— Jaj, mi történt magával? — csapta össze a kezét rémülten Mohainé.

A doktor úr fölényesen legyintett.

— Semmiség! Belekötöttek a minisztériumban a jelentésembe, természetesen rájuk borítottam az asztalt. A folyosón pedig bokán rúgtam egy ősz huligánt, meglökött, amikor a liftbe igyekeztünk. Megfordul, látom, hogy a vezérigazgatónk! Gyorsan lekevertem neki még két kis pofont, nehogy azt higgye, hasra esek, amiért ő a diri. Aztán volt még egy jó kis esetem a Körúton is. Képzelje, drága Évike, a Baross utca előtt egy Opel se szó, se beszéd, megelőzött! Az én Tra-

bantomat egy közönséges Opel Rekord! Gyerünk, gázt, mindent bele! Nyolcvannal rohantam neki, fellöktem a járdára, behorpasztottam a sárhányóját, szétvertem a stoplámpáját a pimasznak! Igaz, a Trabiból nem sok maradt, de velem akkor sem packázhat senki! Ha férfi vagy, légy férfi!

Mende Jenő itt szünetet tartott, mélyen belenézett Éva szemébe, aztán magához rántotta, szájon csókolta.

— Erről van szó! — mondta. — Szeretem magát, majd elégek a vágytól! Délig beszerzem a papírokat, ebéd után megesküszünk, aztán tillárom haj! Rendben?

Mohainé született Kopra Éva könnyes szemmel intett — nemet!

Megértette, hogy túllőtt a célon, elég lett volna egy fél pohár csodavíz. De már késő! Mit kezdjen a mégoly férfias Mende Jenővel, akinek ma már nincs kocsija és holnapra valószínűleg vezető állása sem lesz?

Kürti András

JORDAN POPOV:

A SZÖKŐKÚT

Miután a faluban elvi határozat született a főtéren egy korszerű, modern szökőkút felépítésére, a lakosság két ellenségeskedő csoportra oszlott: fiatalokra és öregekre.

A *fiatalok* a szivárvány összes színeiben tündöklő, milliónyi vízcseppecskéktől körülvett meztelen női figurát képzeltek el, amelynek kinyújtott kezei a magasba ívelő, játszadozó vízsugár felé mutatnak.

Az *öregek* tizenkét márványból faragott, kis fürdőző malacocskát szerettek volna, amelyekre sugárszerűen ömlik a víz.

Mindkét elképzelés kivitelezése egyaránt huszonhétezer levába került volna.

Kiegészítésként el kell mondani, hogy volt még egy harmadik csoport is, a semlegeseké. Ez a csoport úgy vélekedett, hogy a szökőkút építése haszontalan pénzkidobás, ám az ő józan szavuk nem talált meghallgatásra a faluban.

Amikor a városból megérkezett a tervező szakember, a fiatalok és az öregek egyaránt igyekeztek körüludvarolni, és saját elképzelésüknek megnyerni őt. Zárt ajtók mögött, magánborpincékben, mulatozás, dáridózás közepette magas színvonalú „tárgyalásokat" tartottak ennek érdekében. A szökőkutak specialistája fogékony embernek bizonyult. Felmérve a kialakult helyzetet, saját művészi koncepcióját háttérbe szorítva, mind az egyik, mind a másik csoportnak engedményeket tett.

A kompromisszumok alapján az alábbi szökőkút-tervet készítette el: meztelen női figura 12 krétai fehér márványból faragott malacocskát etet vegyes takarmánnyal. S minthogy dupla kívánságnak tett eleget, az ára is dupla: 54 ezer leva lett.

Alig másfél év múlva a szökőkút elkészült, működésbe is hozták. A hatalmas, a tanácsház tetejére felszerelt tévé-antenna magasságáig felszökellő vízsugár lehetővé tette, hogy a hivatalban dolgozó tisztviselők akár ülve is gyönyörködhessenek a szökőkútban.

Hamarosan kiderült azonban, hogy amikor a szökőkút működik, a falu lakásaiba nem jut víz. Az öregek is és a fiatalok is arra kényszerültek, hogy edényeikkel a szökőkúthoz menjenek vízért.

A semlegesek csoportja, a helyzetet látva, tüntetőleg a szarvasmarhák itatását kezdte meg a szökőkútnál.

Senki sem mert ez ellen tiltakozni.

GEORGI KARAPANCSEV:

Forgácsok

A főnök elégedetten hallgatta végig az őt ért kritikát, — amely túlzott szerénységéért marasztalta el.

*

A cápától önéletrajzot kértek és ő a fogait mutatta meg.

*

A fokhagymát tették meg a mezei illatszerbolt vezetőjévé, s csodálkoztak, hogy miért csökken a forgalom.

*

A szemetet a lapáttal dobják ki, de ha a lapát használhatatlanná válik, azt is a szemétdombra dobják.

*

Üllőből is lehet kalapácsot csinálni, csak előbb meg kell olvasztani.

*

A csalogány nem várja meg, hogy a közönség összegyűljön, anélkül is elkezd énekelni.

(Bolgárból fordította: Aranyosi László)

Kis történetek

BIZTOS JEL

— Barátom — mesélte a barátom —, hát megtörtént. Tegnap este. Hazamegyek, meleg a lakás, a konyhából diszkrét ételszag szivárog, az ebédlőben fehér abrosszal terítve. Aztán megvacsorázunk, feleségem hozza a papucsomat, bekapcsolja a tévét és odateszi a fotel melletti kis asztalkára a gyufát, cigarettát, hamutálcát, majd feketét főz és azt is odateszi a kezem ügyébe. Mit folytassam? Jól éreztem magam otthon. Ez már az öregség jele, barátom.

SZINHÁZ

Van jó közönség és van rossz közönség. Az a jó közönség, amelyik „veszi a lapot", nevet, vagy zokog. A rossz közönség pedig az,

amelyik se nem nevet, se nem sír, csak dermedten ül és néz. Ilyenkor a színész, ha megfeszül, se tudja reagálásra birni a nézőteret. De megesik az is, hogy a színészekben van a hiba. Fáradtak, kedvetlenek, és bizony gyatra az előadás.

Az egyik színházban, egy ilyen lagymatag este után, amikor összement a függöny, megszólalt fanyarul a híres komikus:

— Színésztársak, dobjuk fel magunkat! Vége az előadásnak!

BOSSZÚ

Köztudomású az íróról, hogy imádja a krimit. Nem hagy ki egyet se, se moziban, se a televízióban. Az író ír néha kritikát is, tehát jócskán van ellensége. Az egyik ellensége, egy megsértődött színész, eszelte ki ellene a következő rémes bosszút.

Folytatásos krimi ment a televízióban, lázban égett az ország. Nyolc óra húszkor hazánk lakosságának zöme rámeredt a képernyőre és várta, hogy megtudja: kinek a kezében van a tőr a függöny mögött, ki a rejtélyes gyilkos, akinek specialitása, hogy kizárólag a harmadik és a negyedik borda közé szúr. Lassan múltak a percek, senkit se kötött le a nagybikádi termelőszövetkezet elnökének nyilatkozata a *tavalyi* kétmillió forintos beruházással épített malacfiaztató *korszerűsítéséről.* Az utcák elnéptelenedtek, csak itt-ott lehetett látni egy-egy nőt, férfit, akit a kenyérkereset utáni könyörtelen hajsza kényszerített arra, hogy nyolc húszkor távol legyen otthonától.

Abban a pillanatban, amikor a titokzatosan mosolygó bemondónő bekonferálta, hogy következik *Mister Blackbridge szivarjai* című bűnügyi film negyedik, befejező része, az író szobájában megszólalt a telefon. Az író odaugrott a készülékhez s szemét le nem véve a képernyőről, beleordított:

— Halló!

Egy tört németséggel beszélő hang bocsánatot kért a tört németségért, de svéd és egy könyvkiadó vállalat igazgatója, ha azonban a mester beszél svédül...

— Nem, nem beszélek — felelte az író szintén tört németséggel, és kiszáradt a torka és ugyanakkor kiverte a veríték. Svéd könyvkiadó, akar valamit, viszont rögtön kinyúlik a függöny mögül a tőrös kéz...

A svéd érdeklődött: nincs-e a mesternek valami olyan műve, ami a nyugati olvasókat is érdekelné, és többször hallózott, mondván, hogy rosszul hall. Az író elzárta a televíziót, éppen akkor, amikor velőtrázó sikoly verte fel a skót várkastély ódon falait, és izgatottan közölte a svéddel, hogy van, van olyan műve, több is van.

— Megkérhetném, mester, hogy egy-kettőnek a tartalmát néhány mondatban... csak úgy *Schlagwortokban*...

— Nem lenne jobb, ha találkoznánk? — kérdezte az író.

— Igen, erre kérni is fogom, ha a mester valamelyik regénye tárgyalási alapul szolgálhat, de feleslegesen nem akarom fárasztani a mestert.

Az író két nagyobb és három rövidebb művének a tartalmát ismertette, aztán várta, melyik könyve szolgál majd tárgyalási alapul. A svéd sajnálkozva közölte, hogy egyik se.

— *Gute Nacht* — köszönt el az írótól, és letette a kagylót.

Az író dühöngve kapcsolta be a televíziót. Akkorra már megkerült a gyilkos.

ILLÚZIÓ ÉS VALÓSÁG

A színésznő, nevezzük Anday Adának, almát vásárol egy üzletben. Az elárusítónő mosolyogva válogatja az almákat.

— A legszebbeket adom, mert a hölgy hasonlít az én legkedvesebb színésznőmre, Anday Adára.

A színésznő keble pattanásig feszíti a melltartóját.

— Én vagyok Anday Ada!

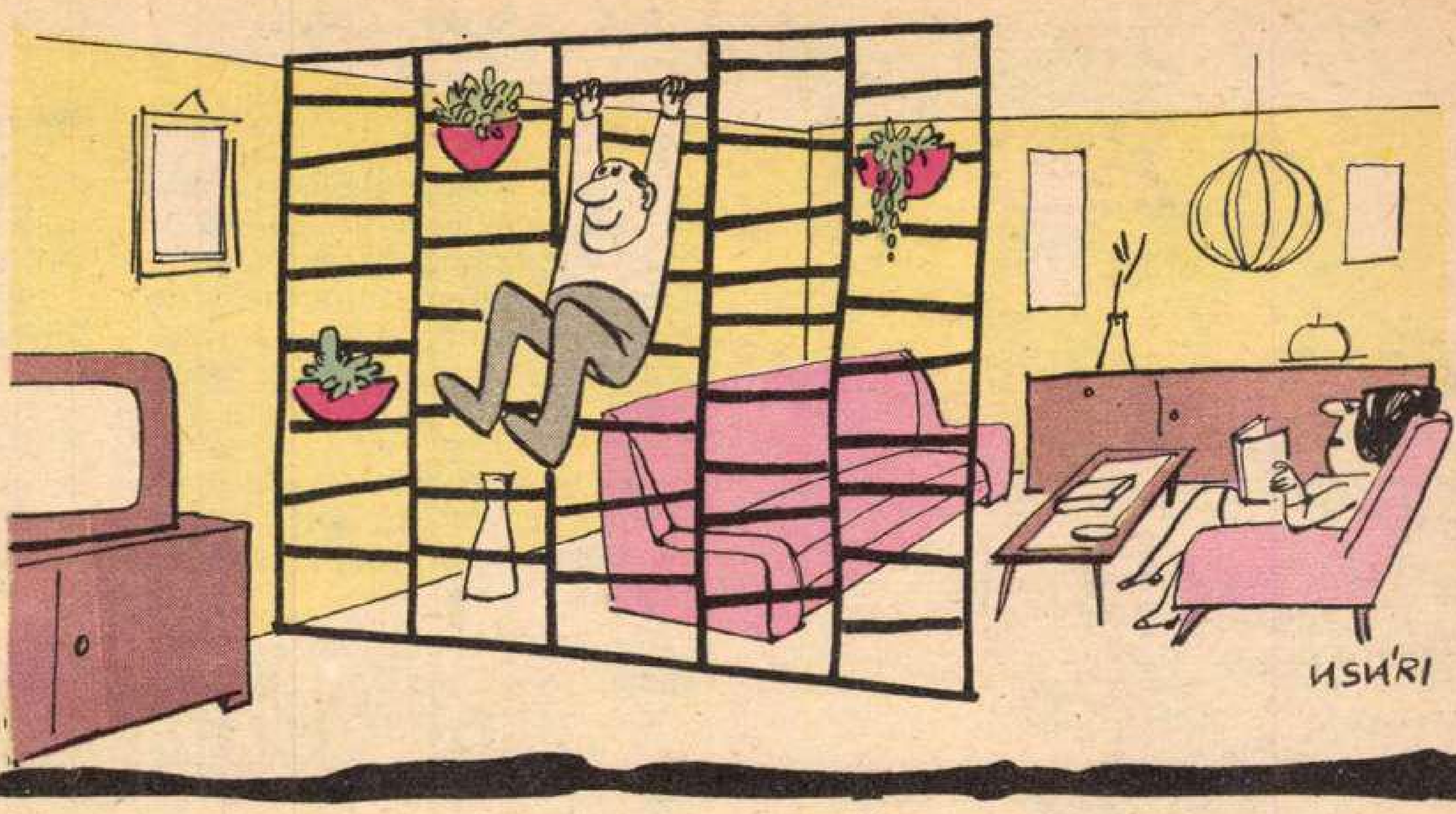
— Maga?... — hervad le az elárusítónő. — Hiszen az sokkal magasabb és sokkal... — Elharapja a szót, s rádobja a zacskót a mérlegre. — Öt hatvan.

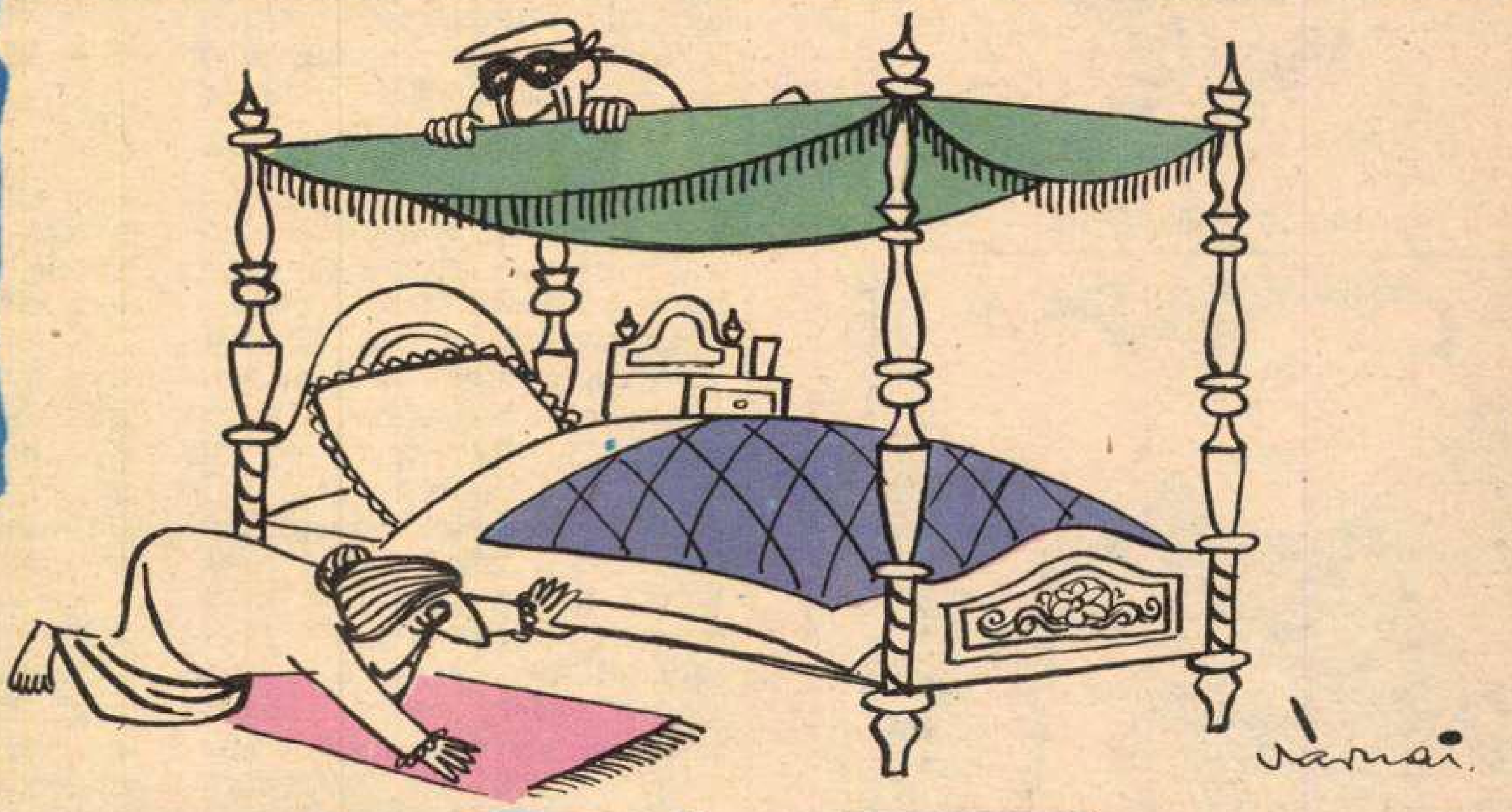
Egy almahegy dőlt össze benne.

Fendrik Ferenc

BÚTOR

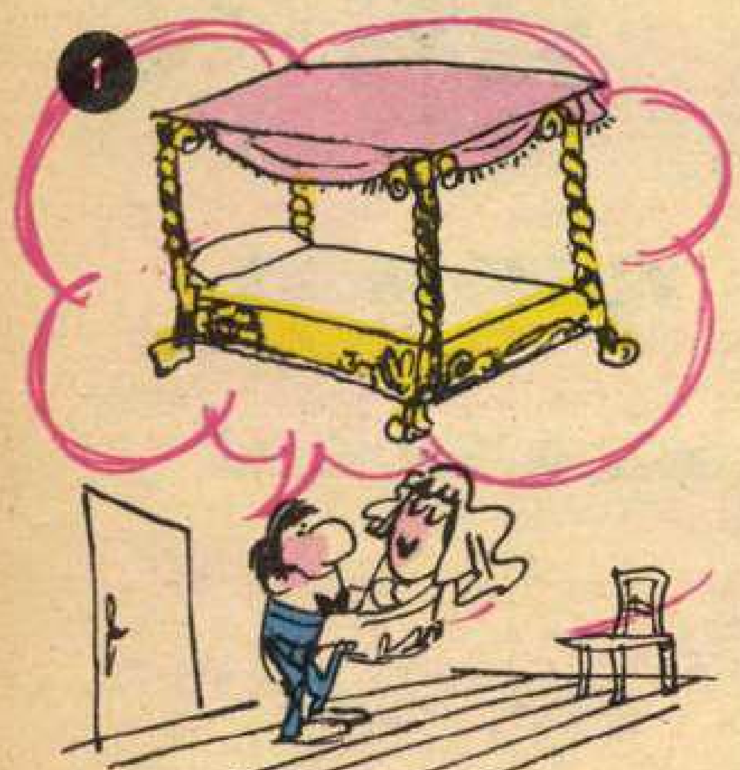

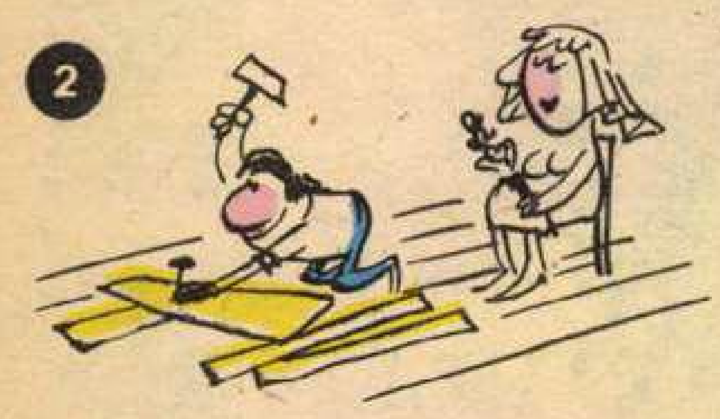

PUSZTAI, VASVÁRI, VÁRNAI, BARÁT, SZŰR-SZABÓ, HEGEDŰS, SAJDIK

1

2

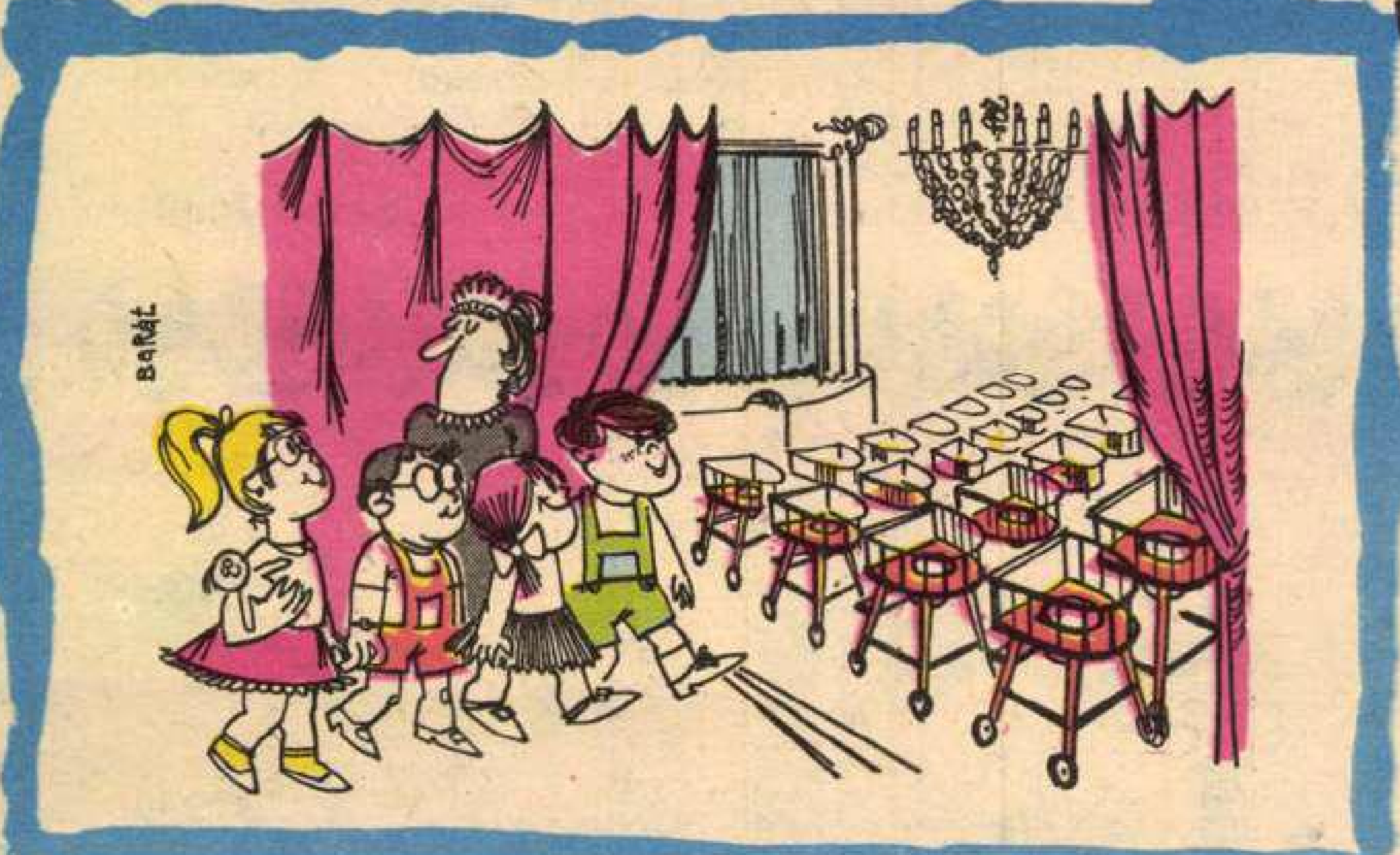

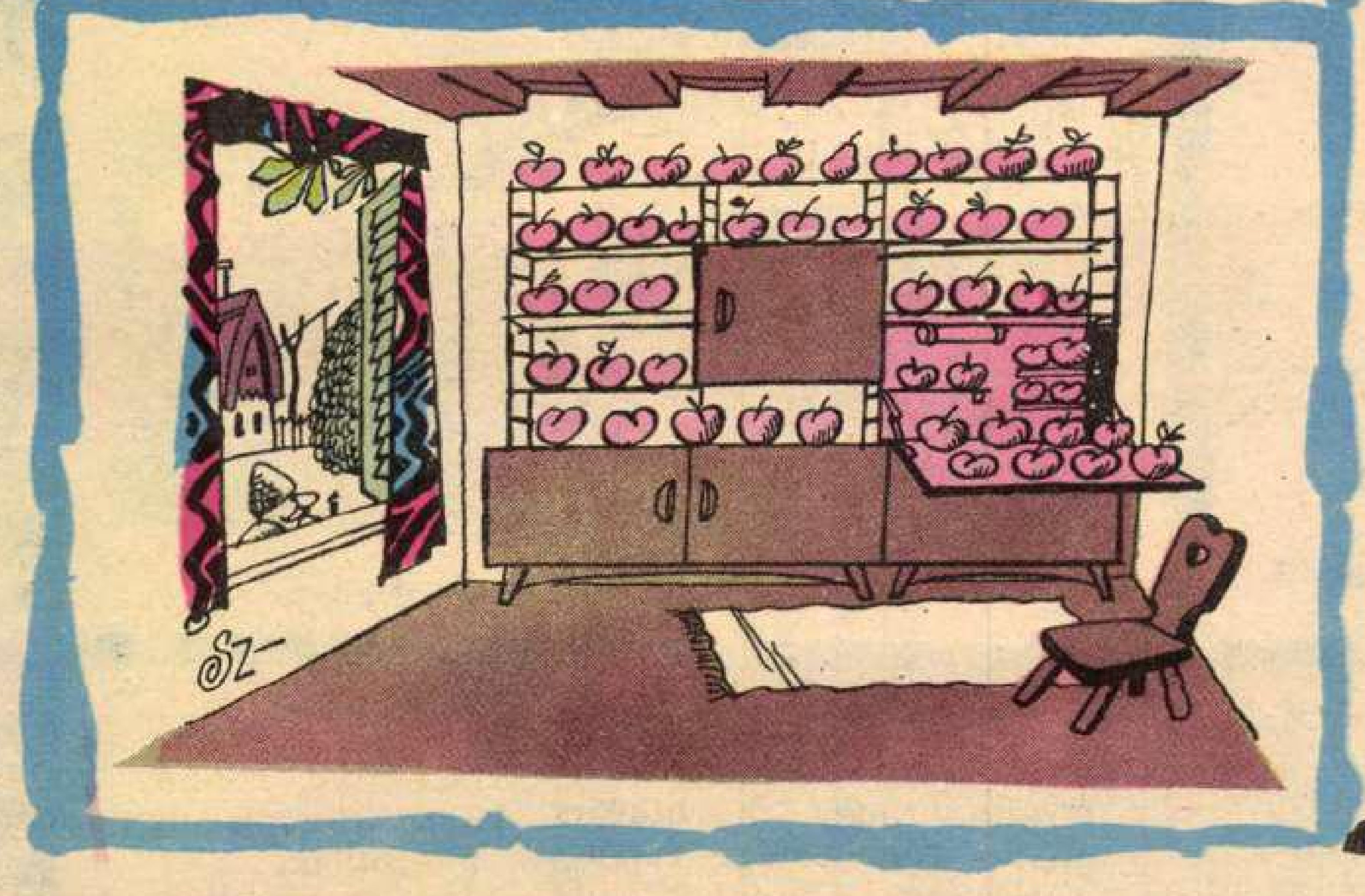
3

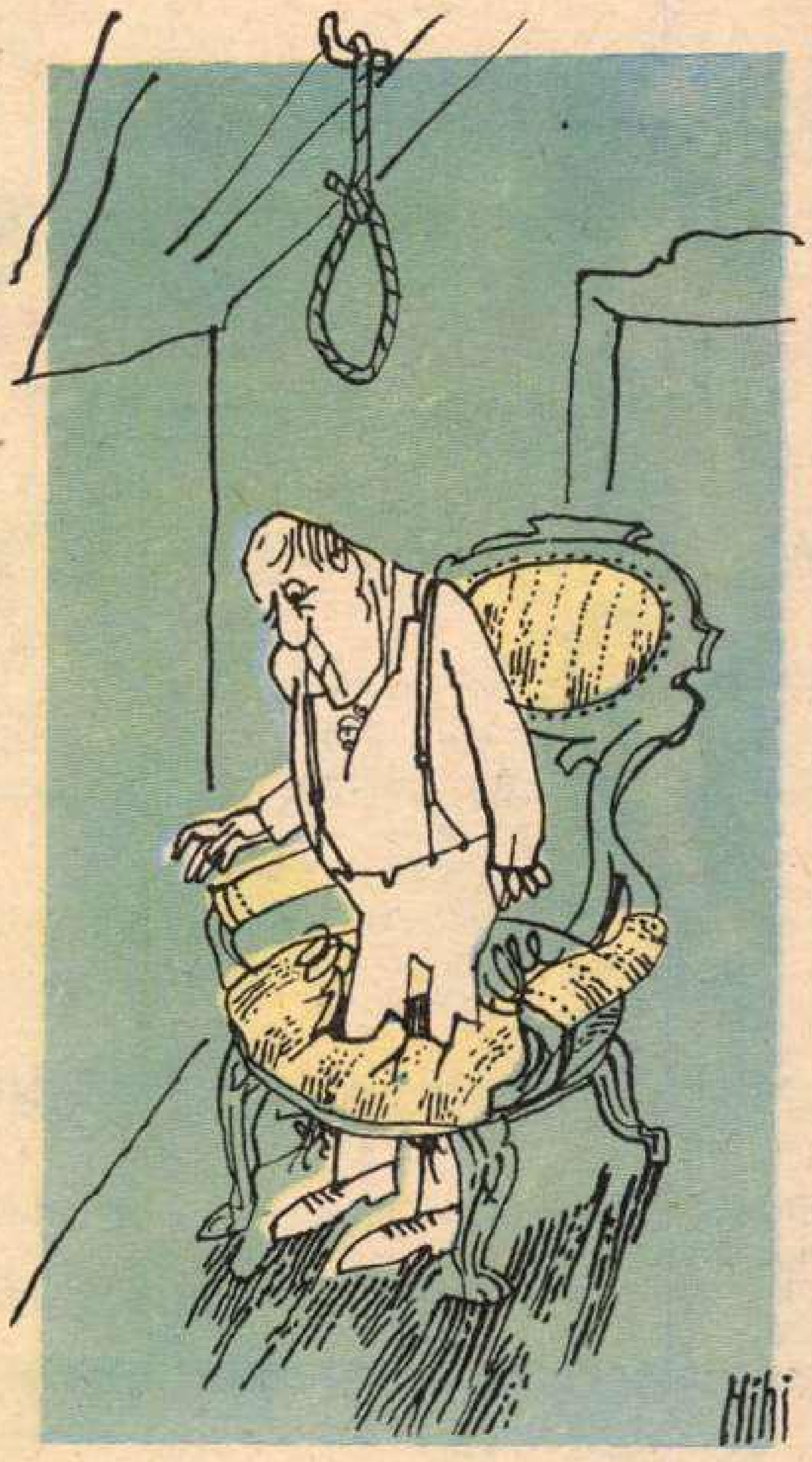

4

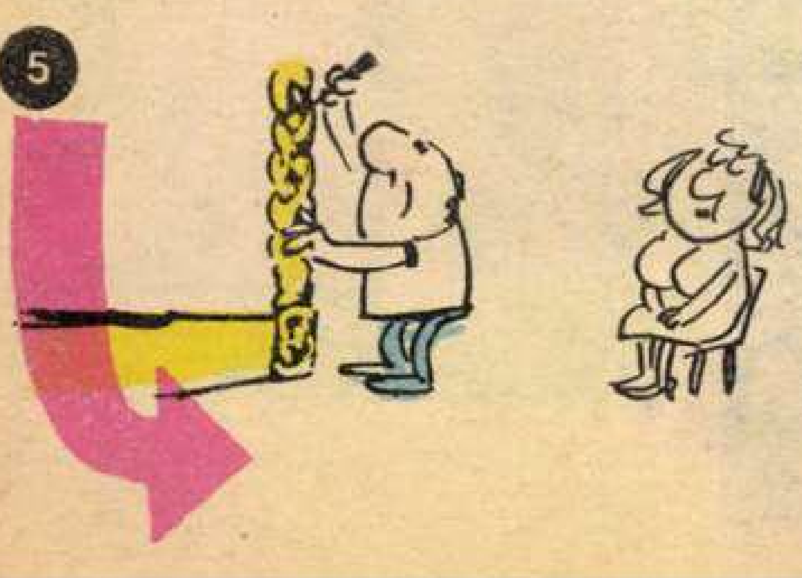

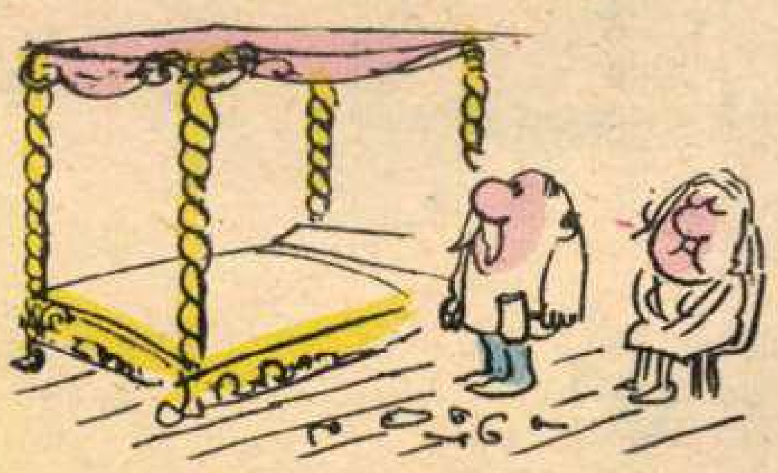

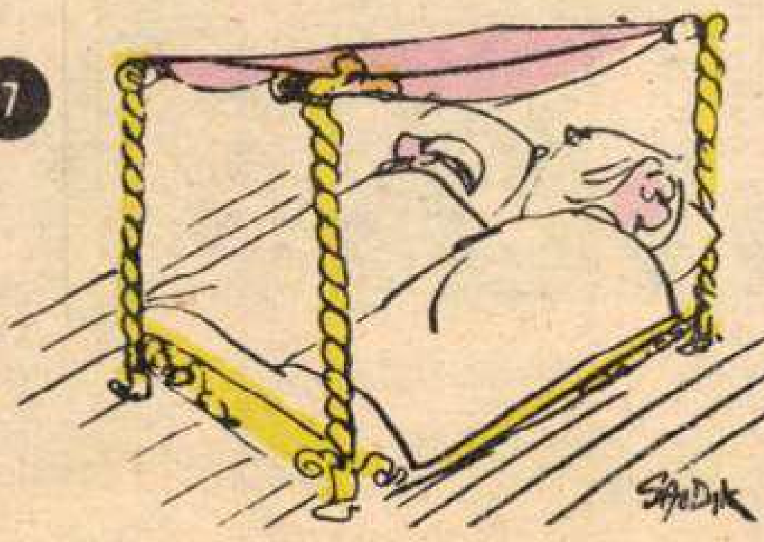
5

6

7

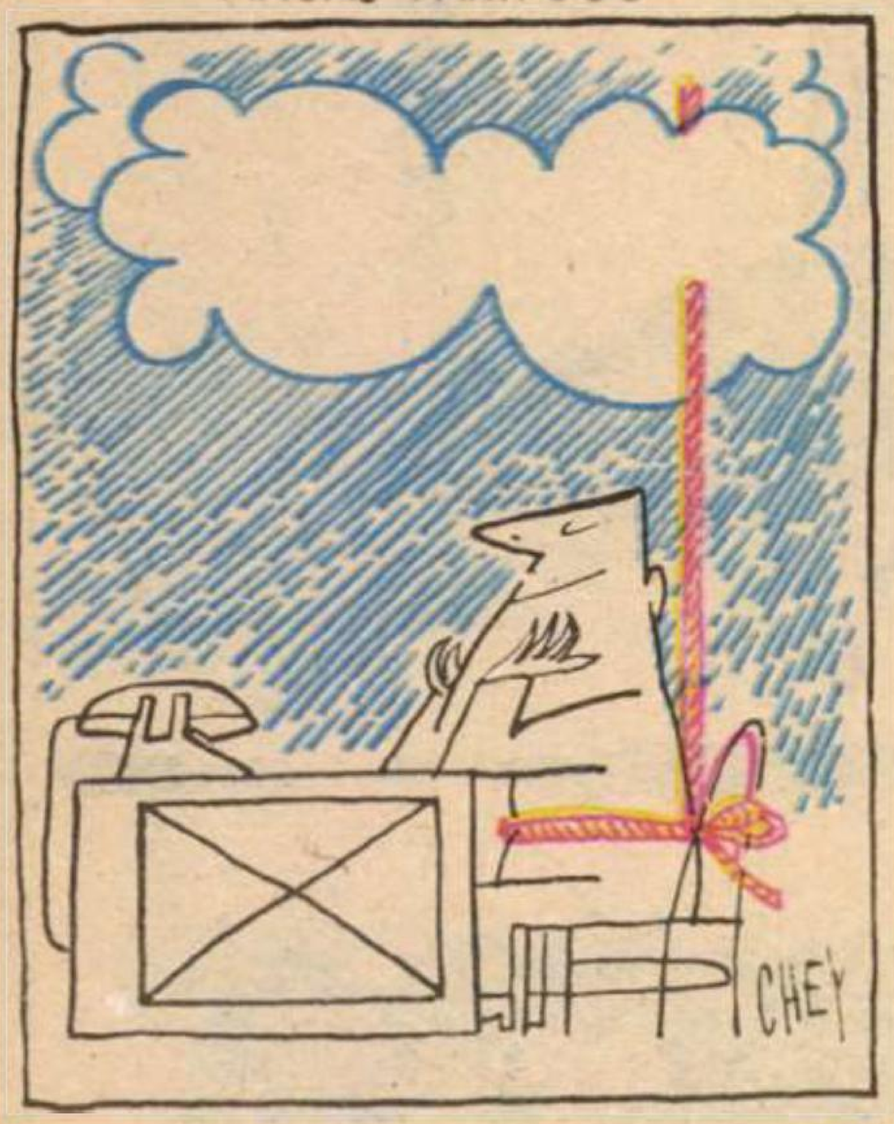

AJÁNLOTT IRODALOM – HULIGÁNOKNAK

MAGAS PÁRTFOGÓ

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

TÁVOLSÁGI BESZÉLGETÉS

Sürgős beszélnivalóm akadt a székesfehérvári 15—62-es telefonszámmal, azért megkértem a Telefonközponttól sürgősre, és aki esetleg azt hiszi, hogy nem kaptam meg, azzal most már az elején közölhetem, hogy téved, mert a beszélgetést néhány perc múlva elkezdhettem, két percre rá befejeztem. Idáig rendben ment a dolog.

Csak abbahagynom nem lehetett. Mert midőn a már helyére tett kagylót újra és újra felemelve, tájékoztatást szerettem volna kapni a lefolytatott beszélgetés várható költsége felől, a hallgatóból egyre áradt a lelkes biztatás:

— Itt Székesfehérvár, tessék beszélni!

A huszadik hiábavaló próbálkozás után térdre rogytam, megesküdtem őseim életére, hogy semmi egyéb közölnivalóm nem akad. A sajátságos kapcsolat huszonhat percig tartott, akkorra sikerült ugyanis egy másik vonalon a pesti központot megkérni: bontsa már végre szét a vonalamat, ha ez nem esik különösebben nehezére. És megtudakoltam egyben, hogy mennyi ideig tartott szerintük a kétperces beszélgetésem, mire ők közölték, hogy huszonnyolc percig tartott, mire kértem az ellenőrt. Tájékoztattam őt a különös ügy felől, és ő megnyugtatott, hogy múló jellegű műszaki hibáról lehetett szó, és bejelentésem nyomán úgyis csak kétperces beszélgetést számláznak majd.

Pár nap múlva a székesfehérvári 12—63 telefonszámmal kívántam a sürgős összeköttetést, és kérésemre a Központ ezt hamarosan meg is valósította, és én előkapván az órámat, stoppolni kezdtem a beszélgetés idejét. Egybehangzó véleményem szerint ezúttal négy percet csevegtem, azonban ismét hiába tettem helyére a hallgatót, mert abból szüntelenül áradt a távoli szózat:

— Itt Székesfehérvár! Kérem beszélni!

És újra hosszú percekig tartott, amíg egy másik vonalon eljutottam az ellenőrhöz, aki közölte, hogy a négyperces beszélgetésem nyolc percig tartott, fizetek érte hetvenöt kemény forintokat.

Nem fizetek, ingattam fejemet a telefonkagylóba. És ismét ismertettem az ellenőrrel, hogy milyen malőr ért engem. Hát akkor fizessek harminckilenc forintot, mondta erre ő.

Azóta izgatottan töröm a fejem az alábbi kérdéseken:

Szabott ára van-e a távolsági beszélgetéseknek, vagy helyesebb, ha az ember megalkuszik esetenként?

Mennyit fizet az, aki ugyanígy jár, de nem veszi észre? Neki hozzácsapják a számlájához a Gyanútlansági Felárat?

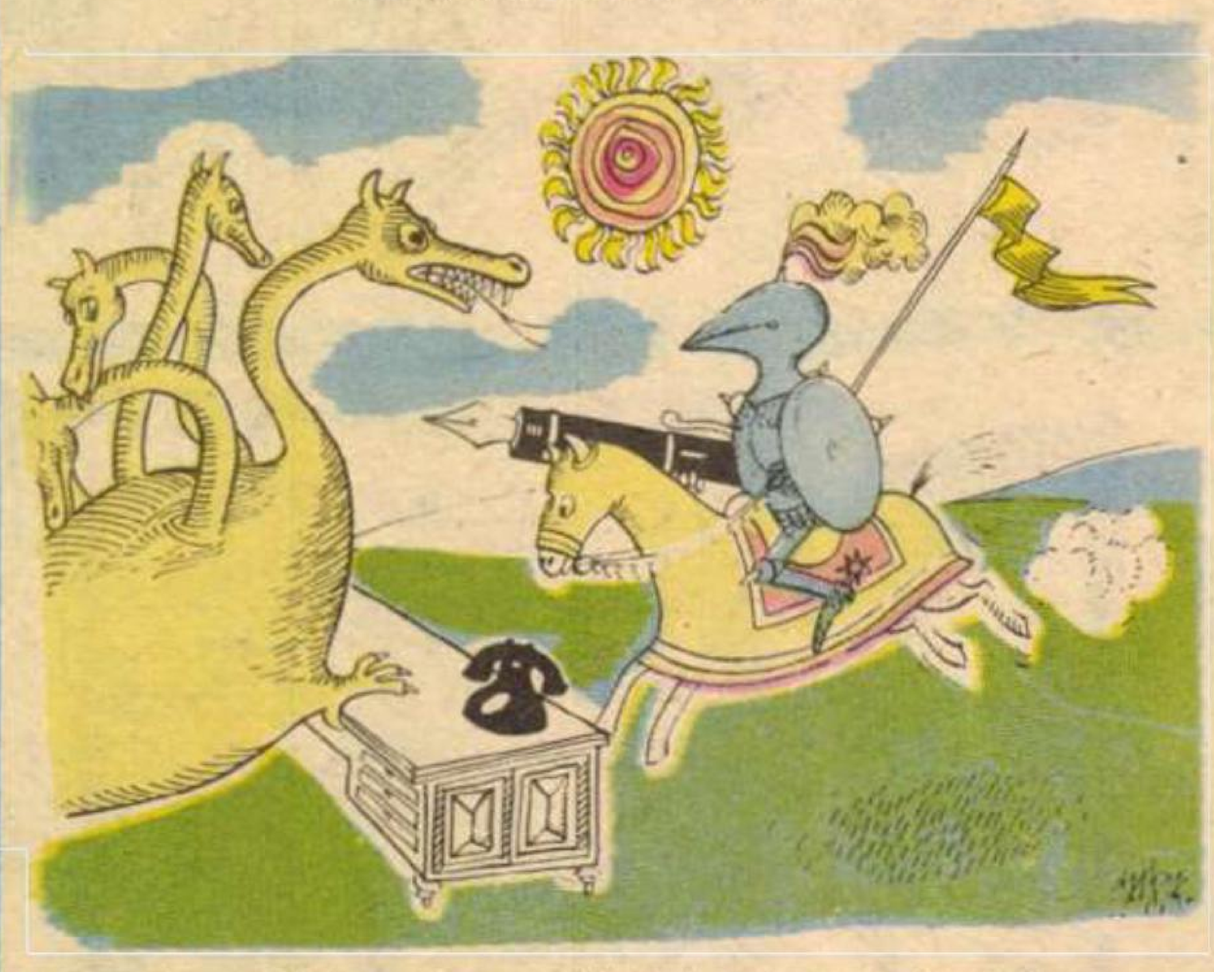
G. Szabó Judit

KEDVEZŐ FELTÉTELEK

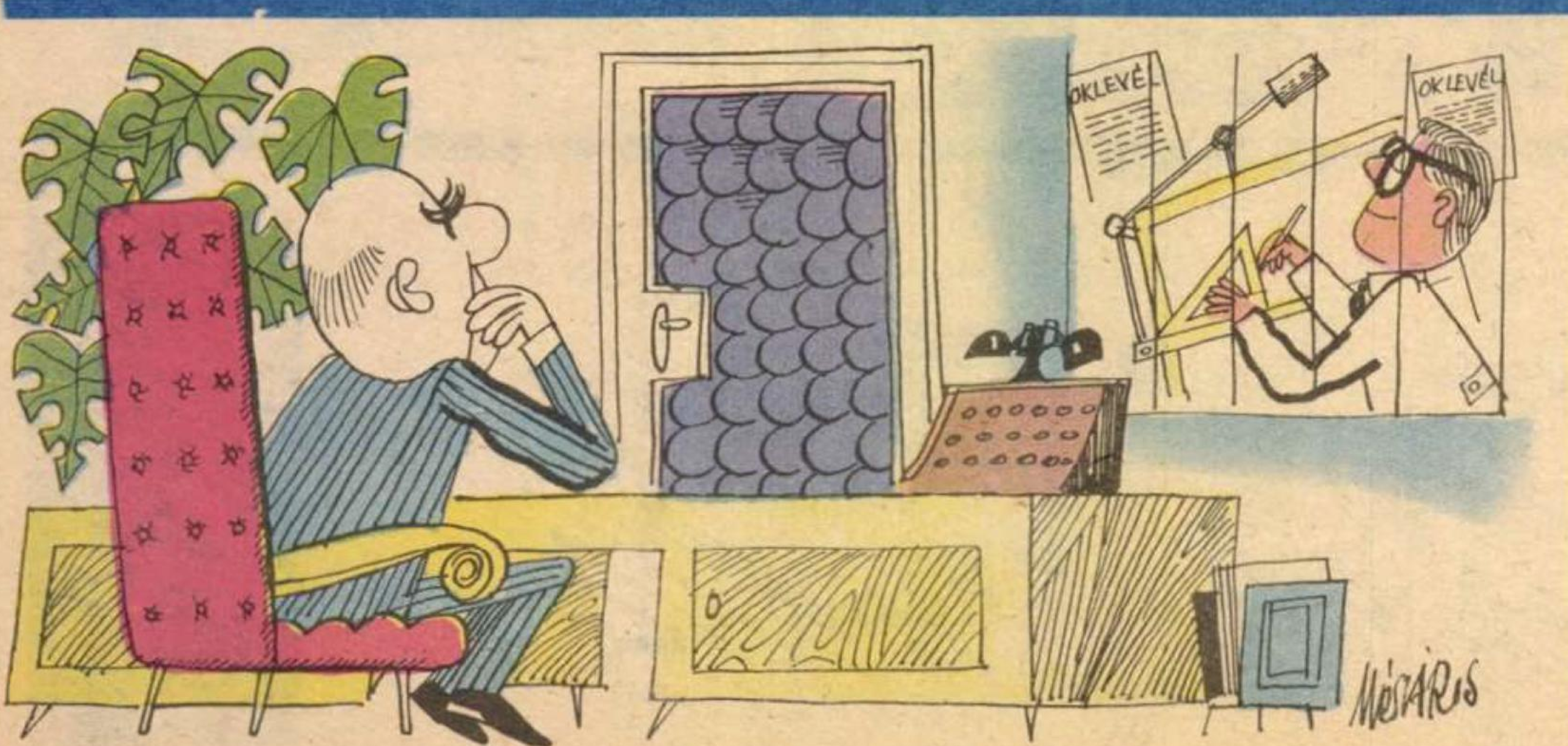

– Eltartási szerződést kötött velem a családom.
– Hogyhogy?
– Ők eltartanak, én pedig nem viszem az ingóságaikat a zaciba.

BIZALMATLAN SÁRKÁNY

– Láthatnám az újságíró igazolványát?

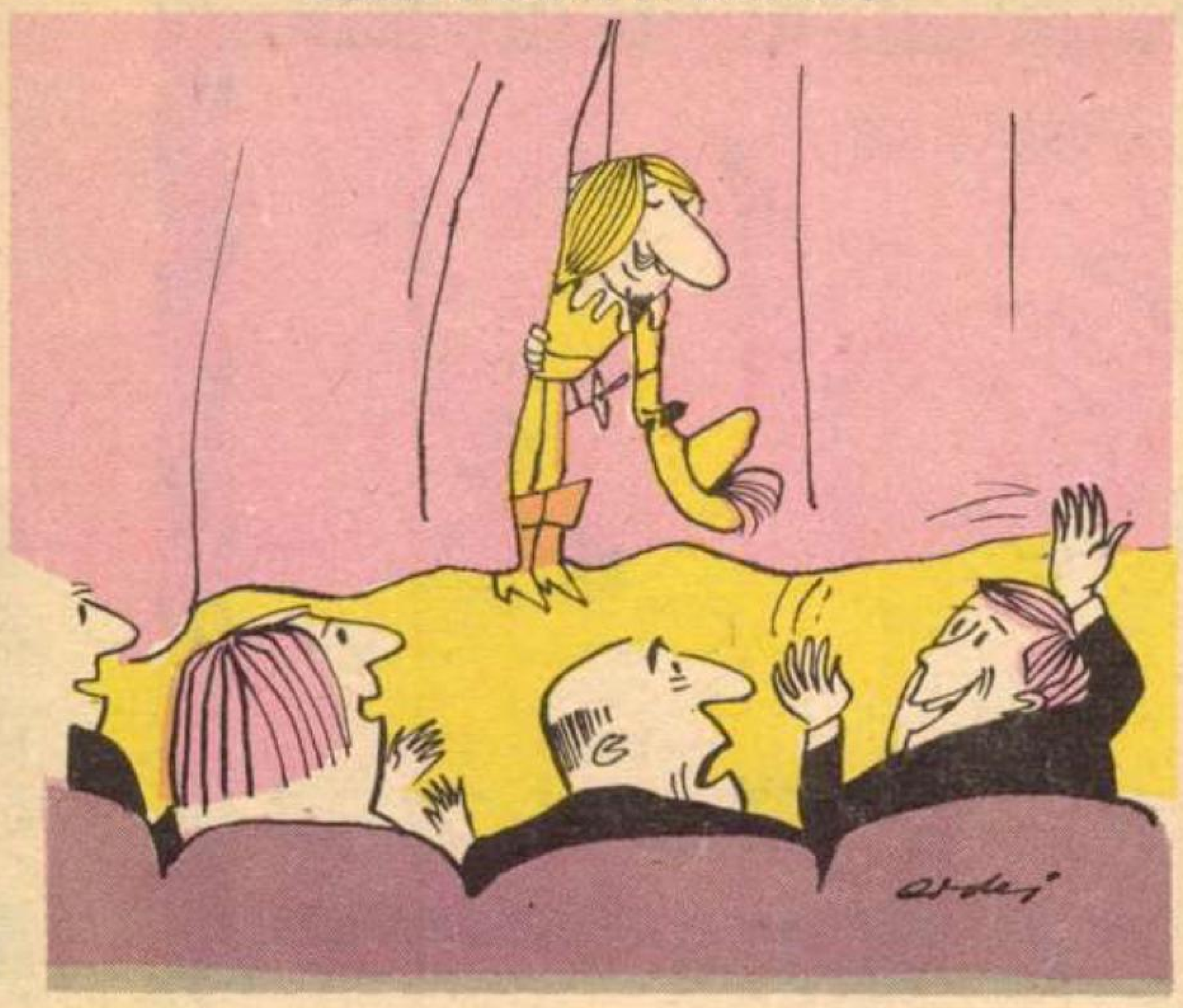

GOND

– Nagyon tehetséges ez a Pemete, hogyan lehetne gyorsan megszabadulni tőle?

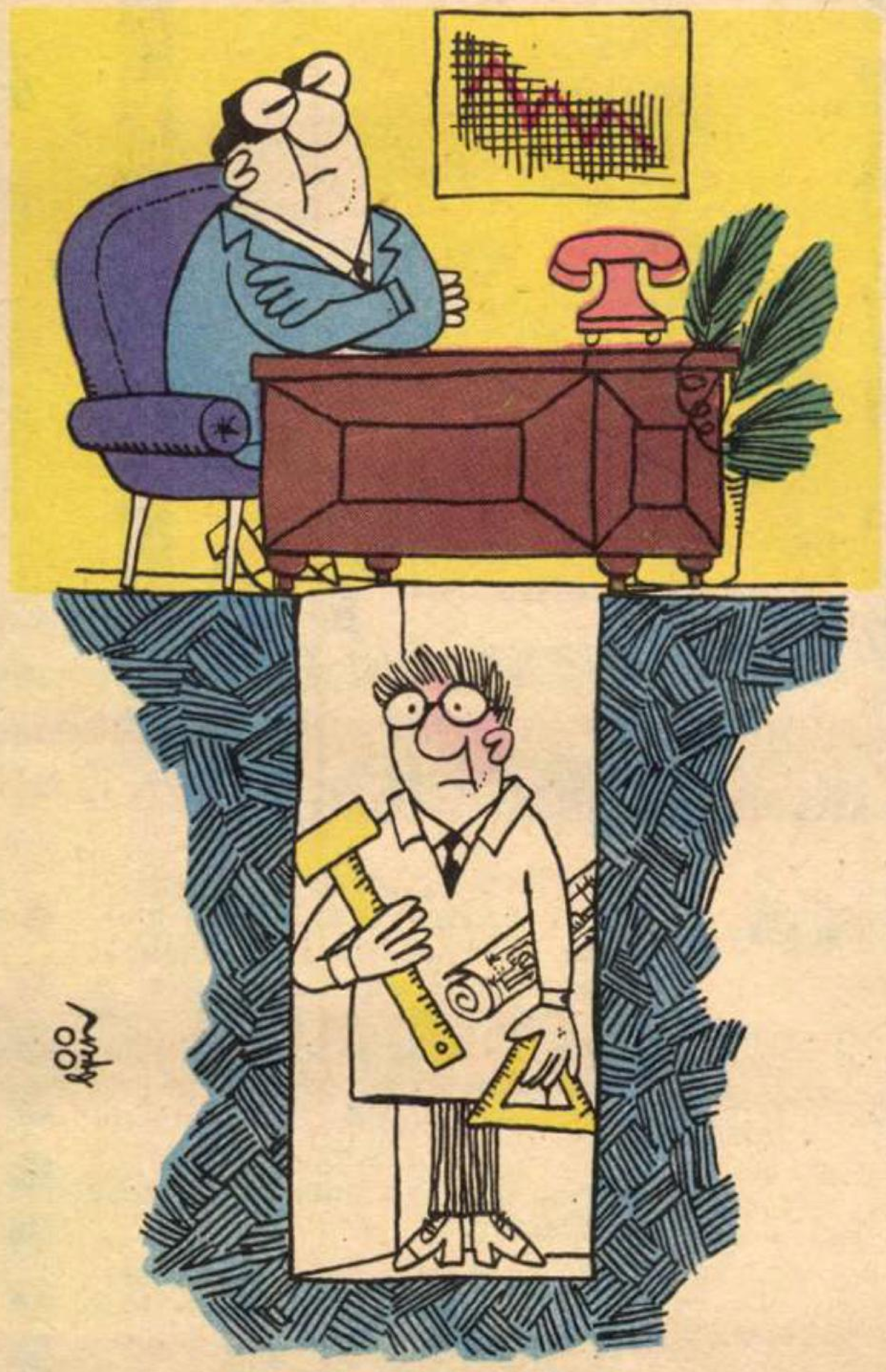
E HETI HIRDETÉSEINK • E HETI HIRDETÉSEINK • E HETI HIRDETÉSEINK •

CSODÁLKOZIK A KRITIKUS

– Miért tapsol? Talán maga írta a darabot?

FIATAL SZAKEMBER

– Biztonsági tartalék

NEHÉZ MUNKATÁRS

– Rengeteget maszekol az öreg...

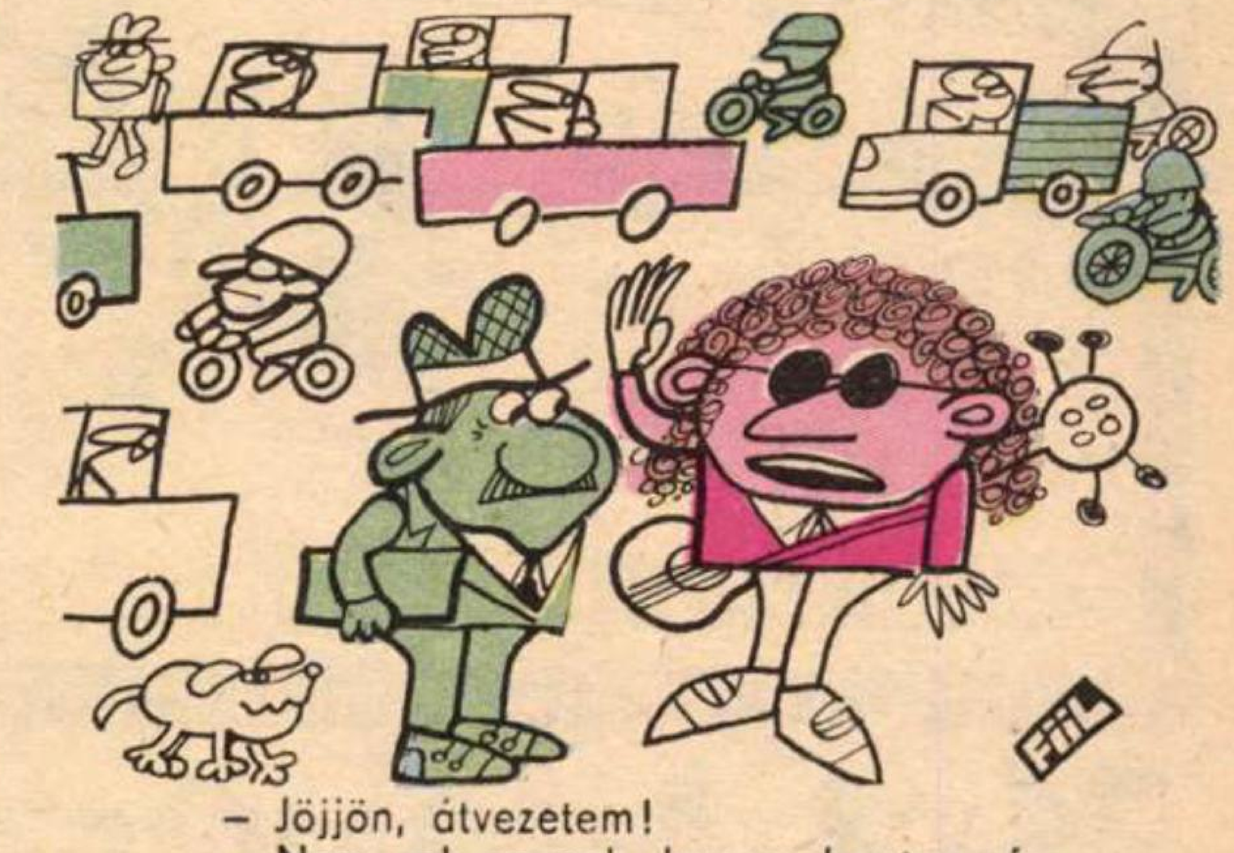

MINDENHEZ PAPÍR KELL

– Csapos szeretnék lenni...

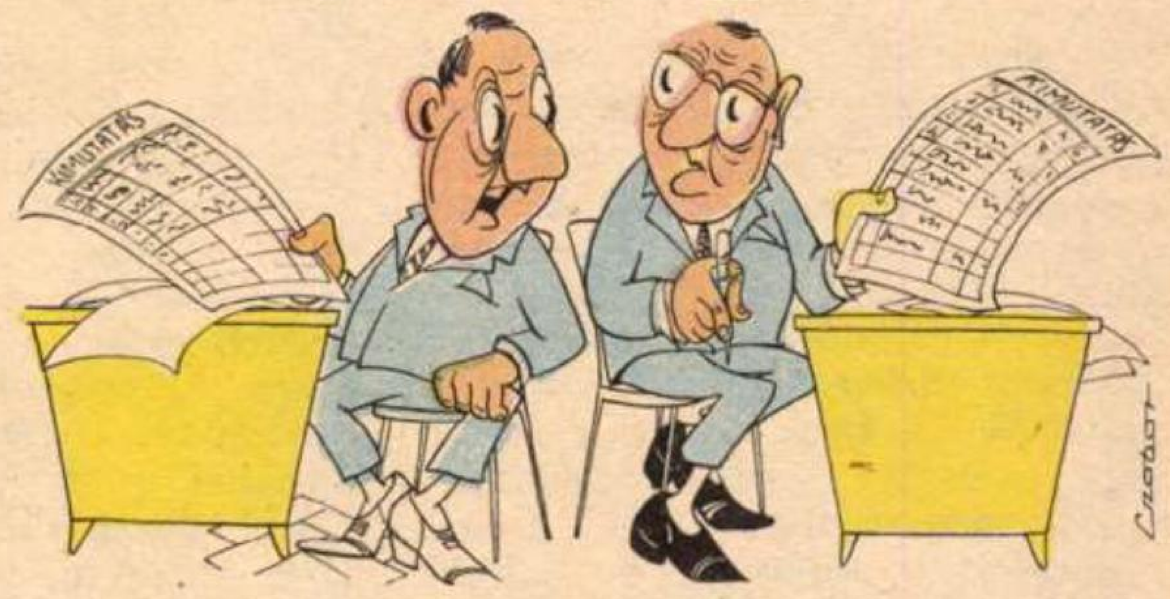
– Van vízijártassági igazolványa?

TÉVEDNI EMBERI DOLOG

– Jöjjön, átvezetem!
– Nem vak vagyok, hanem beat-zenész.

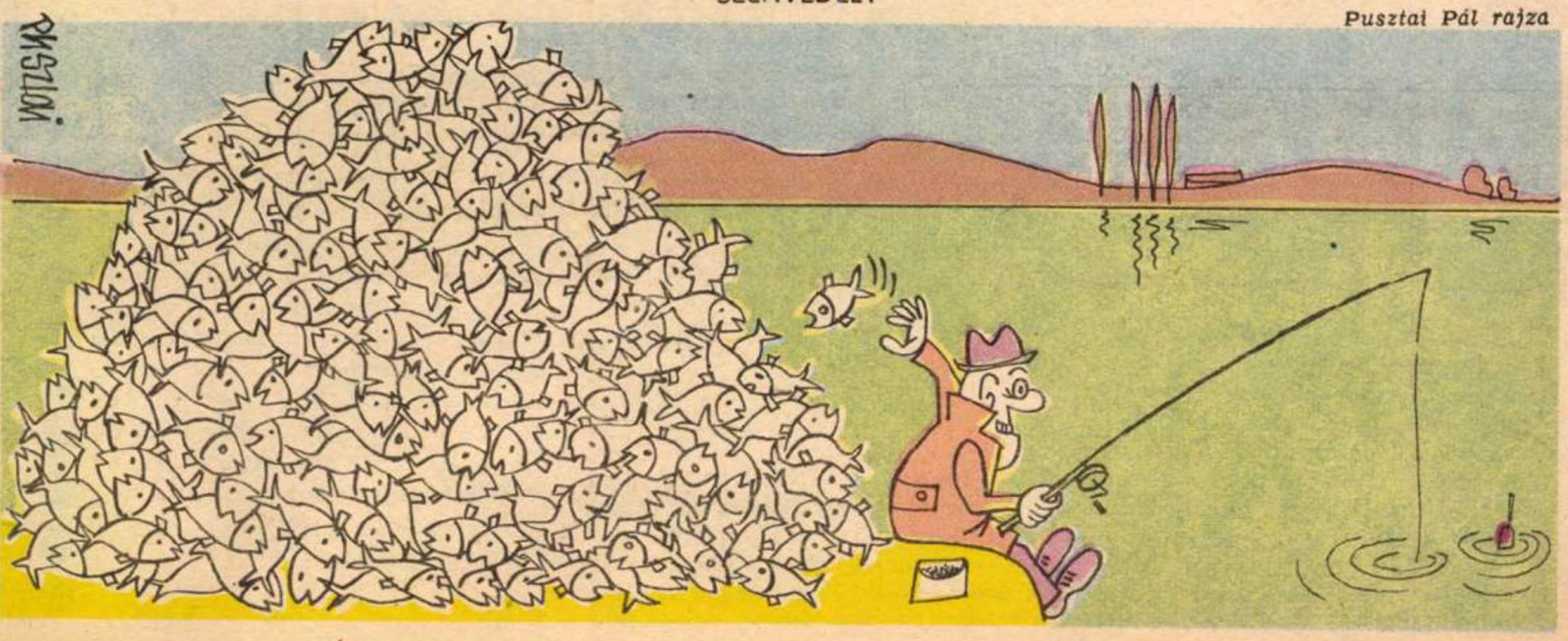
A NAGY TALÁLKOZÁS

– Érdekes! Te is pont azt a kimutatást csinálod, amit én!

SZENVEDÉLY

Pusztai Pál rajza

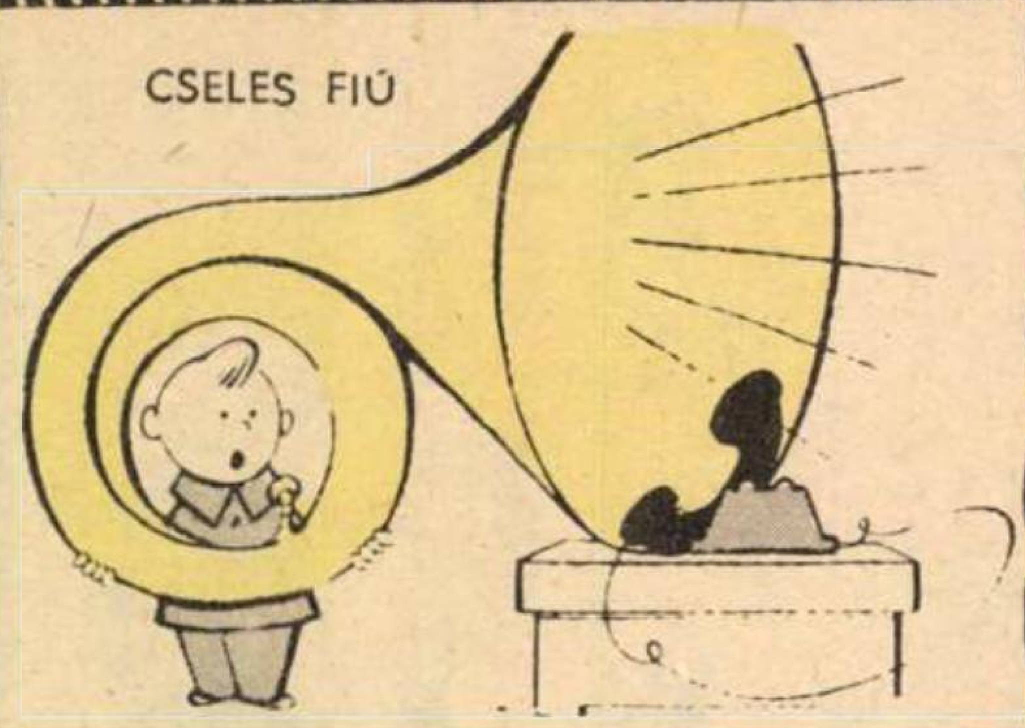
IMPORT HUMOR

ELSOFILMES RENDEZŐ

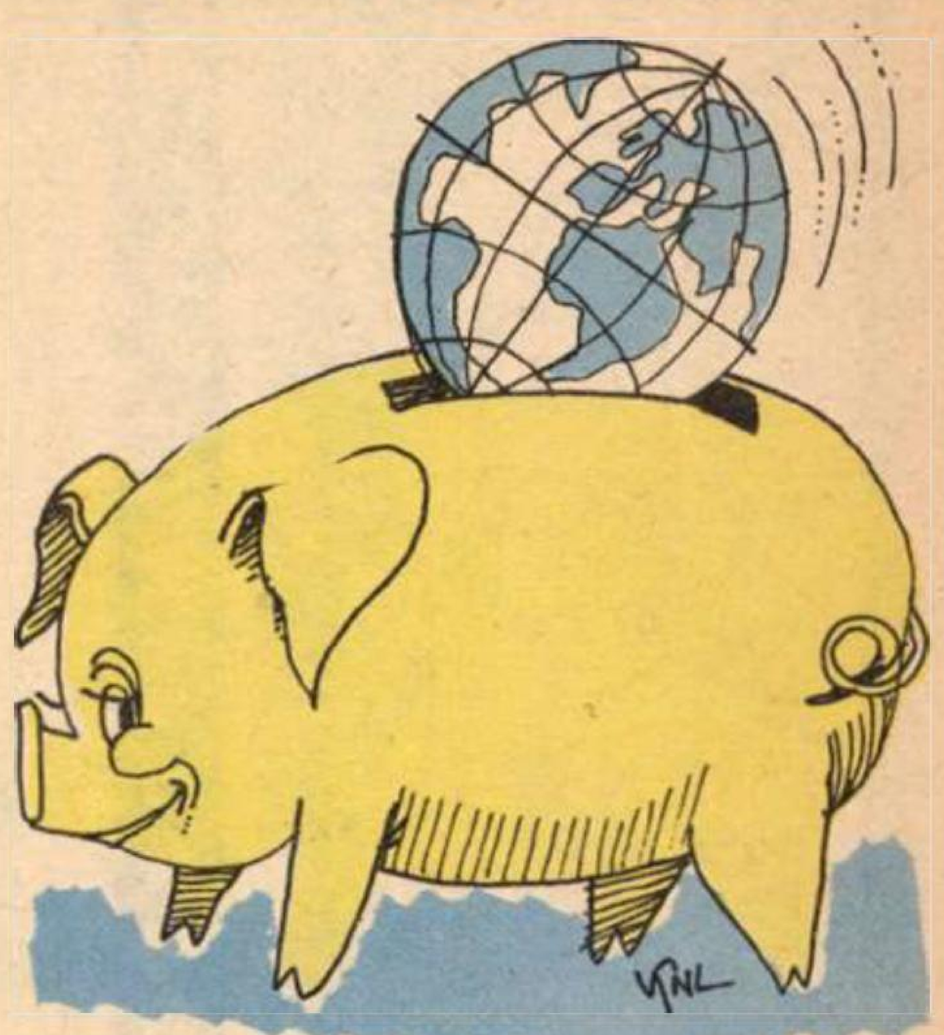
– Apu, adjál húszezer dollárt, akarok egy filmet csinálni.

CSELES FIÚ

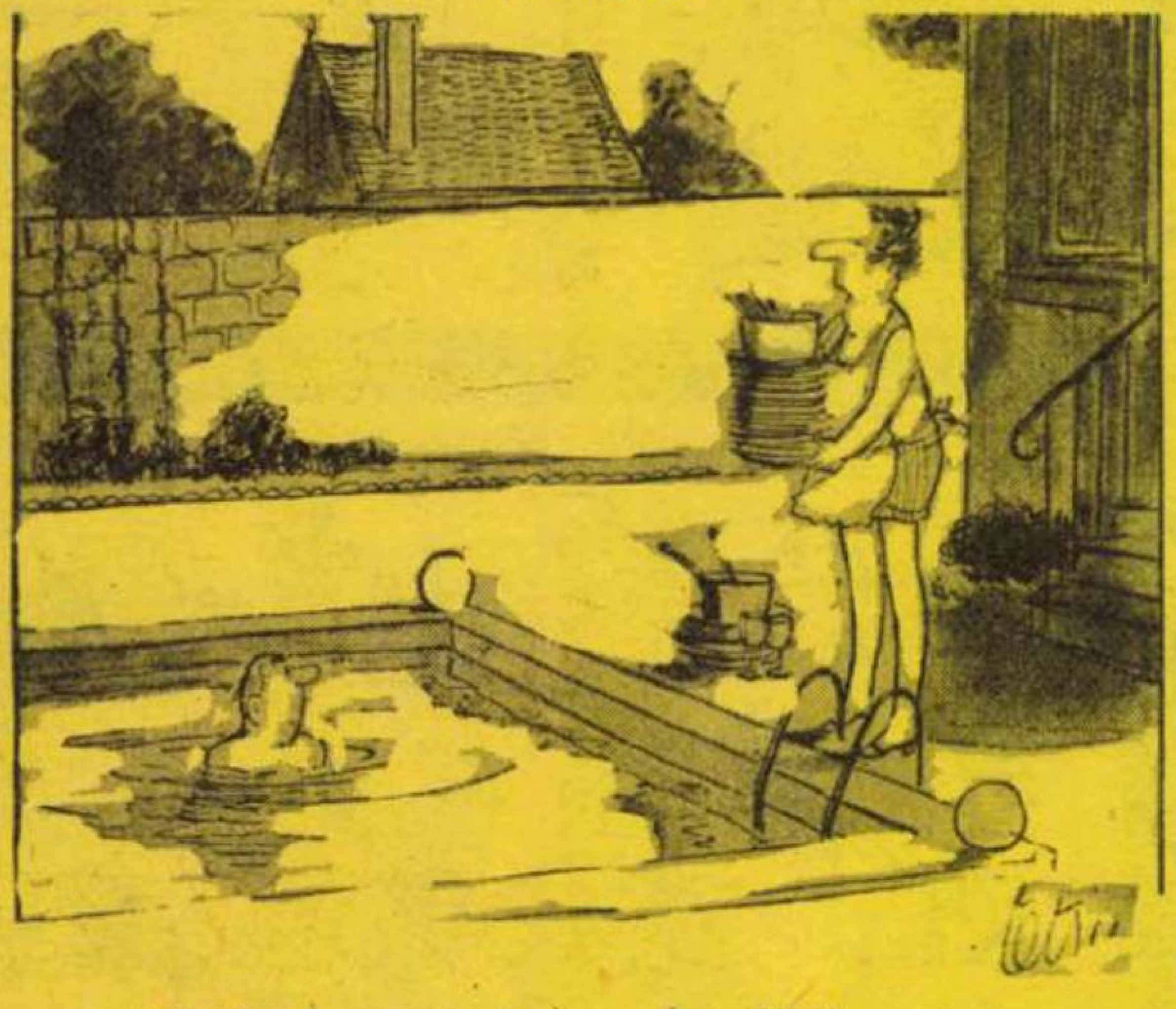

– Halló, osztályfőnök úr? Itt Novikov Péter apukája beszél. Már megint baj van a gyerekkel?

VILÁGTAKARÉKOSSÁGI NAP

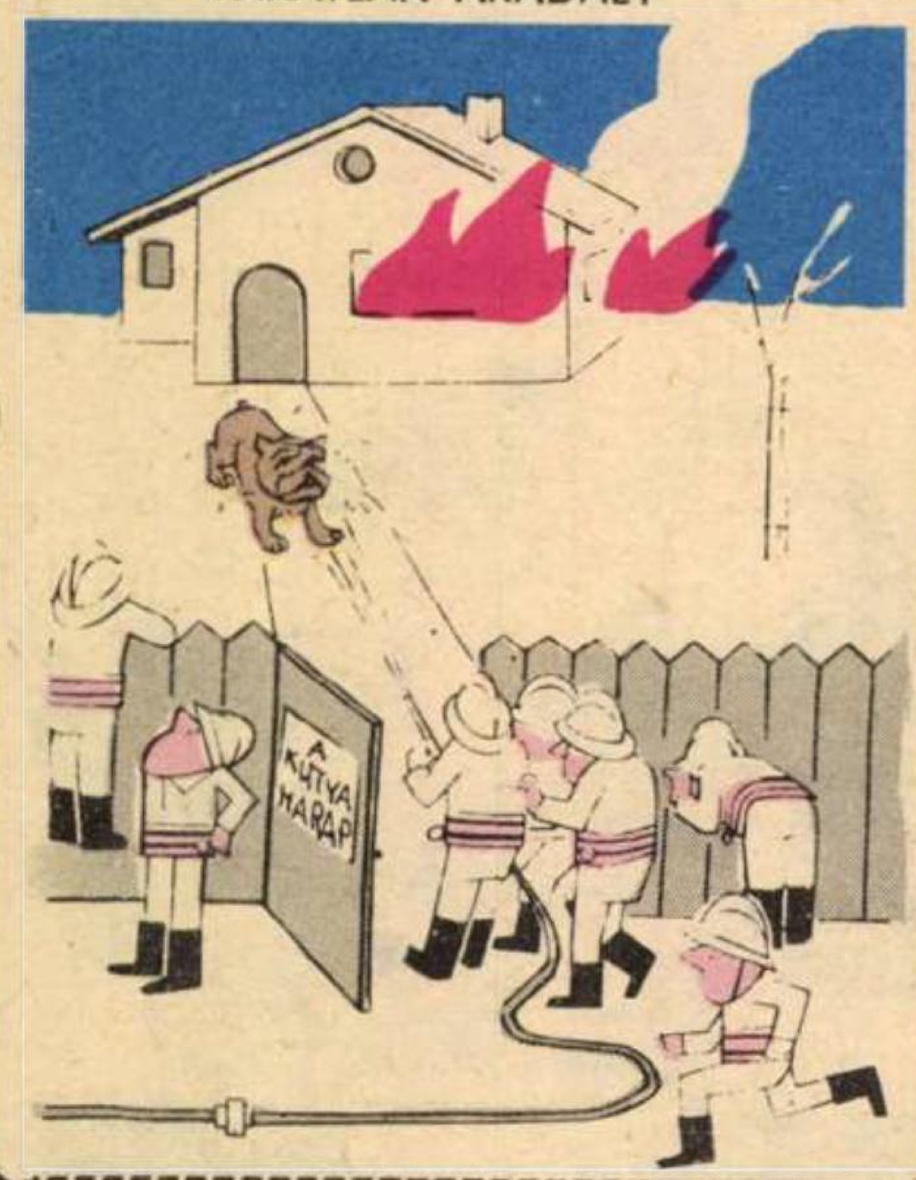

NYÁRUTÓ

– Mielőtt leereszted a medencéből a vizet, ezeket az edényeket még elmoshatnád!

VÁRATLAN AKADÁLY

Rajzok szovjet, angol, francia és német lapokból

EDUARD MÖRIKE:

Lovag háztűznézőben

– Hová, hová, te szép leány?
– Fejni, uram! – szólott Jolán.

– Ki az apád, te szép leány?
– Vízi molnár – szólott Jolán.

– Megkérjelek, te szép leány?
– Nem érdemlem – szólott Jolán.

– Lesz hozomány, te szép leány?
– Csupán orcám – szólott Jolán.

– Úgy nem vehetlek el, te lány!
– S ki kérte rá? – szólott Jolán.

(Fazekas Anna fordítása)

ZSEB-DIAGNOSZTIKA

A SÉRTETT-KÓR

A sértett-kór a már tárgyalt hiú-kór kísérő betegsége. A hiúságnak nem mindig szövődménye a sértődékenység, utóbbi viszont sohasem fordul elő a kórtanban hiúság nélkül.

Az orvostudomány hajnalán elődeink abból a naiv feltevésből indultak ki, hogy amennyi a világon a sértett ember, ugyanannyi a sértő ember is. E hajdani hipotézist a modern kutatások tökéletesen megcáfolták. A sértők valóságos aránya a sértettekhez: egy a százhoz! Természetesen a szándékos sértőket tekintve. (Akaratlan sértő bárkiből válhat és bármely másodpercben.) A sértett-kórosok azért vezethették félre a kezdeti idők orvosait, mert konokul ragaszkodnak tévképzetükhöz, mely szerint mindig van partnerük, azaz: ellenfelük. Róluk azt kérdezik: „Hogy jön ez a pimasz fráter ahhoz, hogy engem megsértsen?!" Holott száz pimasz fráter közül kilencvenkilencnek esze ágába sem jött, hogy ahhoz jöjjön.

Elődeink jámbor hiedelmüket, hogy ugyanannyi a sértő, mint a sértett, egy másik, s még sokkalta naivabb hiedelemre építették. Arra, tudniillik, hogy a sértő számára éppoly fontos személy a sértett, akár annak saját maga. Márpedig ez csak kivételes alkalmakkor, elvakult szenvedélyek (lásd bosszúvágy, féltékenység) esetén foroghat fenn.

Szándékosan jóval ritkábban (a jelzett arány szerint) — akaratlanul jóval gyakrabban: az egyik embert a másik által karcolás, illetve ütés éri. Ilyenkor az egészségeseknél a karcolás nyomán néhány csepp vér szivárog, majd a megalvadó vér azonnal elzárja a sebszájat. A sértett-kóros azonban vérzékeny-egyező tüneteket produkál a hemofiliában szenvedőkkel. Apró karcolásoktól is erős vérzéseket kap. Jelentéktelen ütésektől testén bőr alatti feketedések keletkeznek. A sok vérveszteségtől szervezete legyengül, ami azért különösen aggasztó, mert a sértett-kóros rendszerint eleve gyenge testalkatú.

A súlyosabb patológikus tüneteket sűrűn előzi meg az enyhébb tünet, a hallászavar. Vagyis a félreértés. Emiatt legfelső egészségügyi szerveink társtudományok bekapcsolását határozták el a közelmúltban. Megkereséssel fordultak a Tudományos Akadémiához, s új értelmező szótár megalkotását kérték. A jövendő mű célja, hogy minden kétséget kizáróan meghatározza, mit is jelent egy-egy szó. Míg a mű elkészül, a félreértésből származó inzultus-lehetőségek száma gigantikus.

A könnyebb érthetőség kedvéért két példát idézünk. Első példa. Egy művezető férfi-betegről — nevezzük Alfa Bélának — az üzemi értekezleten azt állította művezető társa, hogy népszerű. Mire Alfa elsősegélyre, kötözésre rohant orvosához és fennen kiáltozta, hogy a *népszerű* értelme: *laza, szájtáti,* sőt: *anarchista.* A kezelőorvos behívta a másik művezetőt, s megkérdezte tőle, mit jelent a *népszerű.* „Azt, hogy beosztottjai kedvelik Alfát, segítőkésznek és jó szakembernek ismerik, nem kívánnak a helyébe másvalakit."

Másik példa. Egy csinos, alacsony és sovány nőbeteg — Ipsz Ilonka — zokogva rohant orvosához elsősegélyre. El-elcsukló hangon tudatta, hogy udvarlója *te kis törékeny*-nek nevezte őt. „Dolgozó ember vagyok — zokogta —, engem ne merészeljen senki tollpihének nézni." A kezelőorvos előbb megjegyezte, hogy a tollpihe nem is törékeny, majd magához kérette az udvarlót. Utóbbi közölte, hogy az ő szótárában a *kis törékeny* a *bájos, nőies,* egyben az *óvni és szeretnivaló* szinonimája.

Az idejekorán felismert sértett kór gyógyítható betegség, noha a terápia lassú. Hosszantartó kúra során kell a paciensbe oltanunk, hogy embertársai az övétől eltérő szótárat használnak, az övétől különböző belső mechanizmus szerint működnek és hogy egyáltalán: másoknál másképp van. Ha a kúra folyamán a sértett-kóros ezt az anyagot felszívja és vérébe hasonítja — a vér alvadó képessége helyreáll és a tartós gyógyulás biztosított.

László Anna

RÉBUSZ

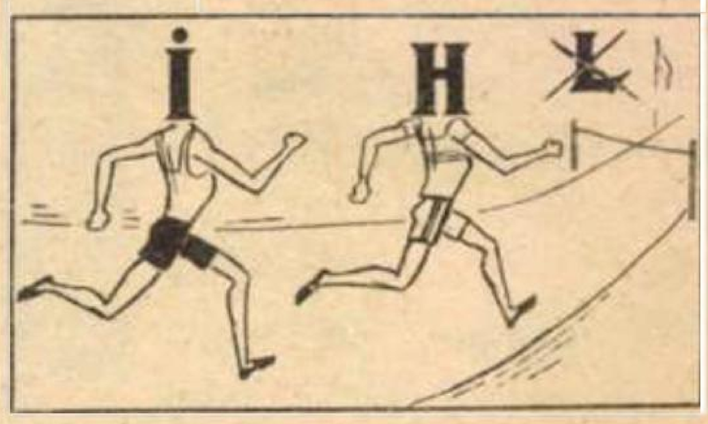
41. sz. rejtvényünk helyes megfejtése:

Bűntudat

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Horacsek Vilmos, Sérfenyősziget, Fő u. 119.
Léderer Margit, Pécs, Timár u. 5.
Nagy Gábor, Budapest, XI., Ménesi út 104.

43. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb november 1-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi. Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

Fantasztikus novellák

BETEGLÁTOGATÁS

— Látogatója van, Kovácska — mondta kedvesen a nővér a betegnek, aki óriási gipszpólyába burkoltan feküdt a kórházi ágyon.

— Megismer? — érdeklődött zavartan vendége, egy elegánsan öltözött férfi, kezében egy üveg befőttet szorongatva. — Cseresznye. Vigyázzon, köpje ki a magokat!

— Köszönöm. Foglaljon helyet. Ugyebár maga volt szíves elütni azzal a Chevrolettel?

— Haragszik rám?

— A világért sem. Egyenesen megtiszteltetésnek veszem. Ha már az embert elgázolja egy kocsi, legyen egy komoly márka. Megmondom őszintén, mindenki röhögött volna rajtam, ha egy közönséges Trabant jön nekem. Nagyon röstelltem volna.

— Hát igen. Jó kis kocsi, — húzta ki magát büszkén a látogató.

— Esküdjön meg, hogy nem haragszik rám! Igaz, hogy az átkelőhelyen nekem volt előnyöm, de jobban körülnézhettem volna. Mert mi, gyalogosok, megyünk, mint az ökrök. Nem igaz?

— Pardon! Az ökör egy kicsit erős volt.

— Azt kérdezi, hogy vagyok? — nyögte a beteg, és feltápászkodott az ágyon.

— Jó, hogy szólt. Hogy van? — kérdezte a jövevény, és azon igyekezett, hogy szemében érdeklődés csillogjon.

— Az nem fontos. Azt mondja el, mit szólt a családja, amikor megtudta a tragédiát, hogy az egyetlen szeretett kocsija összetörött.

— A feleségem gyufát akart inni, de aztán azt mondta, hogy ezek a magyar gyufák olyan ízetlenek. Így elállt a szándékától.

— Mondja, és még van remény? — nézett rá részvéttel a beteg.

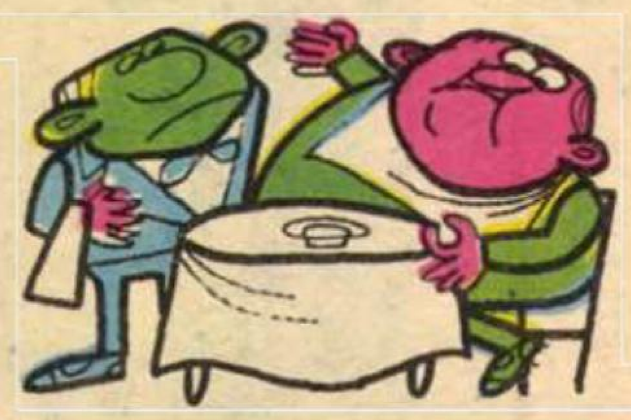
— A szerelő azt mondta, hogy nagyon súlyos, de bíznunk kell — sóhajtotta a férfi.

— Hát köszönöm a látogatást és fel a fejjel! Ne haragudjon, hogy nem kísérem ki, az orvos még nem enged járni. Kívánok a kocsijának jobbulást, jó egészséget, bis hundert und zwanzig.

— Köszönöm. Átadom.

FOGYÓKÚRA

Béla 1968. szeptember 7-én déli 12 óra 20 perckor elérte a százkilós súlyt, vagyis az egy mázsát. Kegyetlen határozottsággal döntött. A fogyókúra-akciót azonnal elkezdi. Mennyire imádott pedig étlapot olvasni és válogatni az ínyenc falatok között. Most nehéz szívvel nyitott be a konyhájáról híres étterembe. Az étlap alapos tanulmányozása után magához hívatta a pincért:

— Kérem szépen, előételnek talán egy szép adag velőt, ropogósra sült pirítós kenyérrel nem kérek. Majd utána egy csésze aranysárga erőlevesről, két tojással szó sem lehet. Mondja, friss a borjúhús? Van borjújava Holstein-módra?

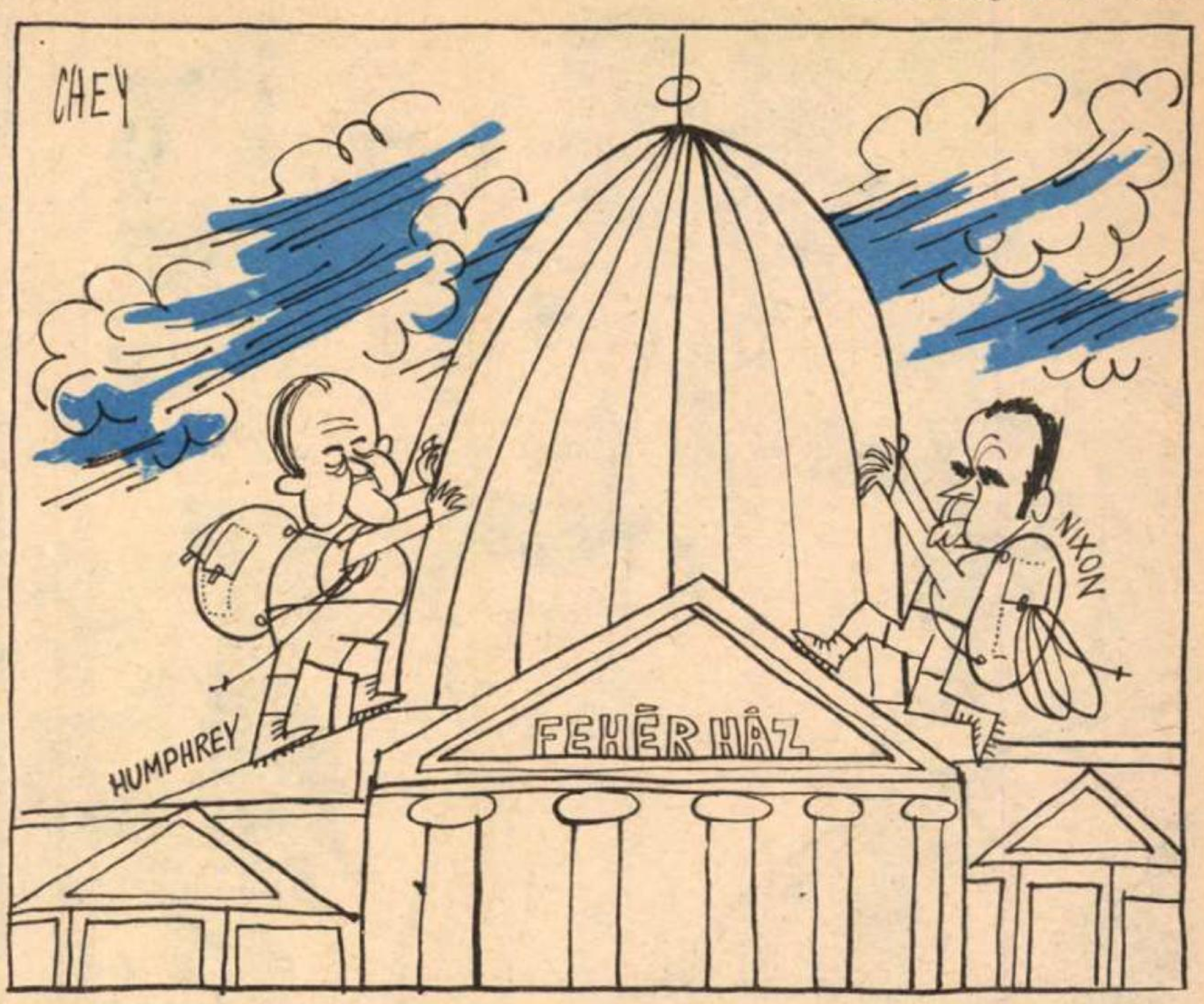
— Hogyne, kérem. Teljesen friss. Most készült.

— Akkor megkérem, hogy azt se hozzon. Utána két szép szelet orosz krémtortát sem kérek. Egyáltalán nem kérek semmit az égvilágon — mondta halkan, szomorkásan, aztán lehajtott fővel indult a kijárat felé.

Galambos Szilveszter

TURISZTIKA

Kálmánchey Zoltán rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ÁCS SE LEGYEN!

Nemrégiben panaszkodott a lapban a Ludas egyik olvasója, hogy nem tudja gyakorolni a szakmáját, a kőművességet, mert nem tud a boltokban kapni kőműveskalapácsot, mérőlécet, merítőkanalat — és már azon tűnődik, ne válasszon inkább valami más foglalkozást magának?

Nem akarom befolyásolni pályaváltoztatási gondokkal küszködő kedves pápai olvasótársamat, egyet azonban szívből tanácsolok: ács semmiképp se legyen! Mert én az vagyok, így hát tudom, itt is hasonló problémákkal találkozna. Én már két éve hiába keresek a boltokban ácsszekercét, sőt újabban már szeget sem lehet kapni, ami pedig az ácsmunka legfőbb kelléke lenne!

J. P.
Vértesszőllős

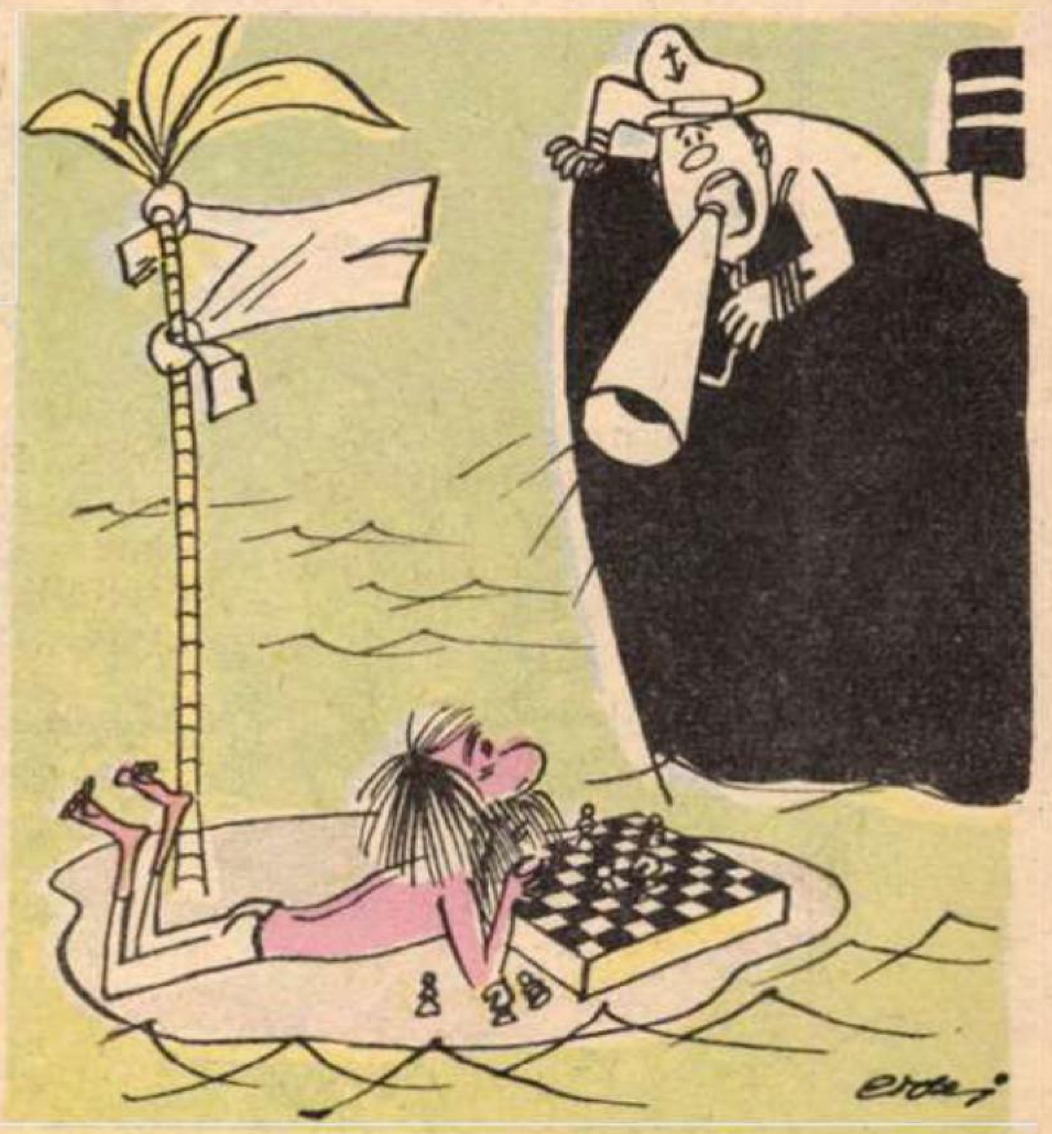
FOTÓZZON A LUDASNAK!

Jó kis reklám a fodrászüzletnek

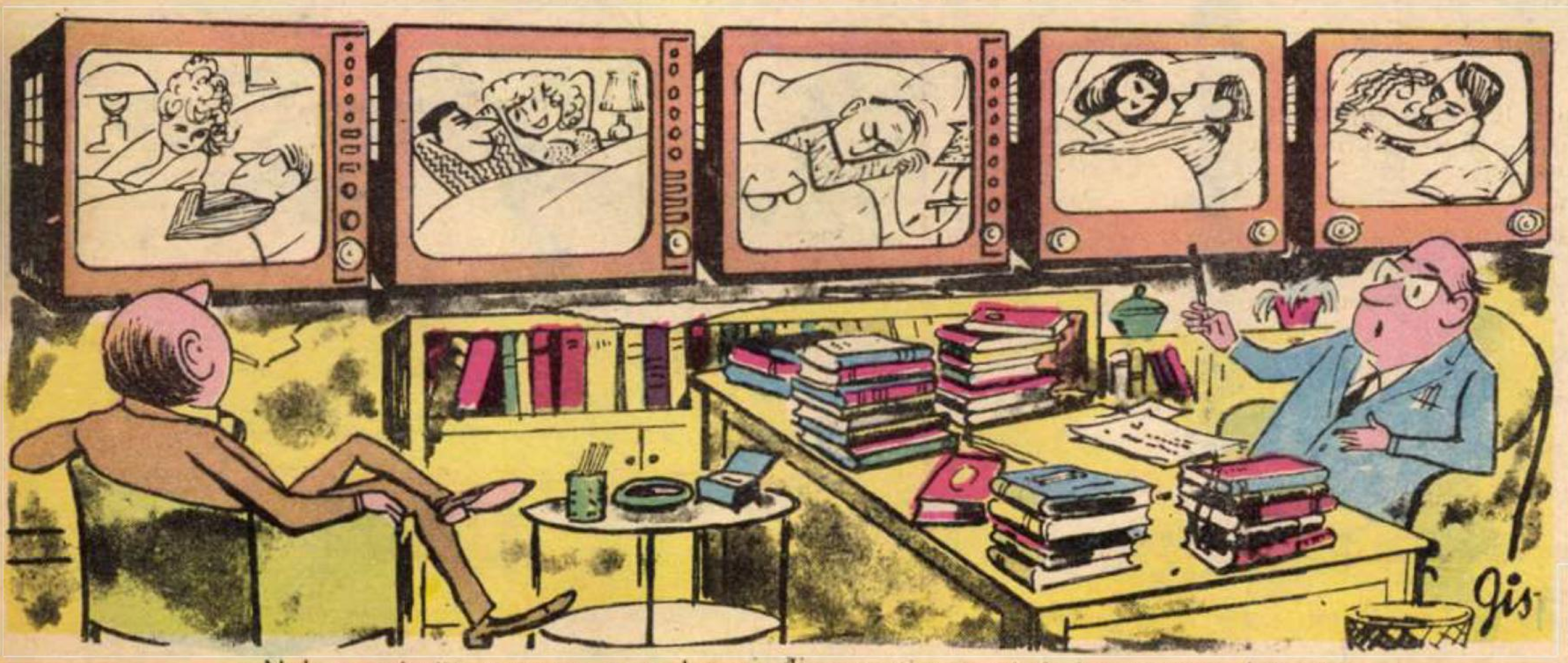
Czangár Gyula
Gödöllő

A SZÁMŰZÖTT

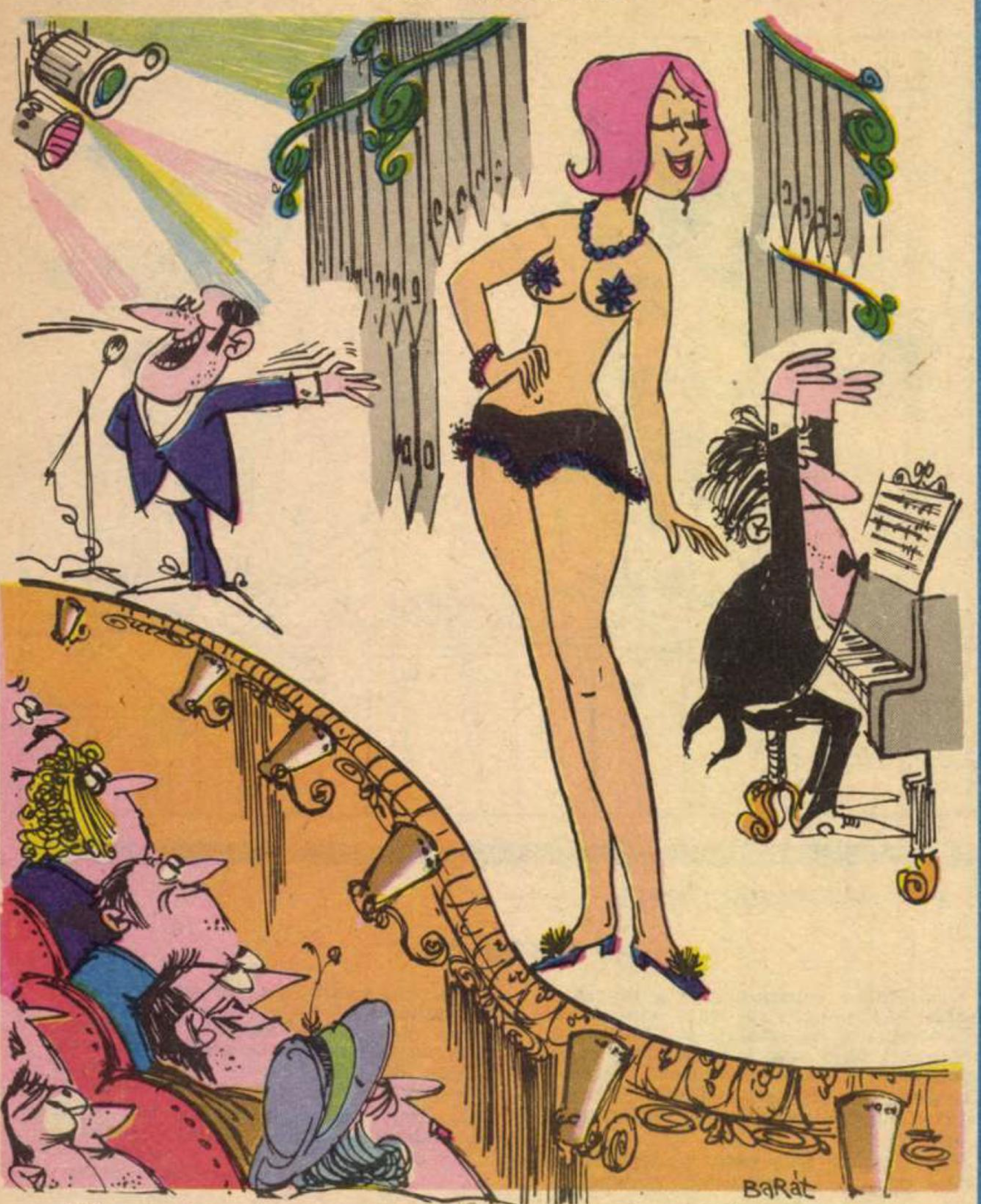
— Hogyan kerül ide, jóember?
— Ide helyeztek. Tíz évvel ezelőtt véletlenül mattot adtam az osztályvezetőmnek.

EGY KÖNYVKIADÓ VÁLLALAT IGAZGATÓJÁNÁL

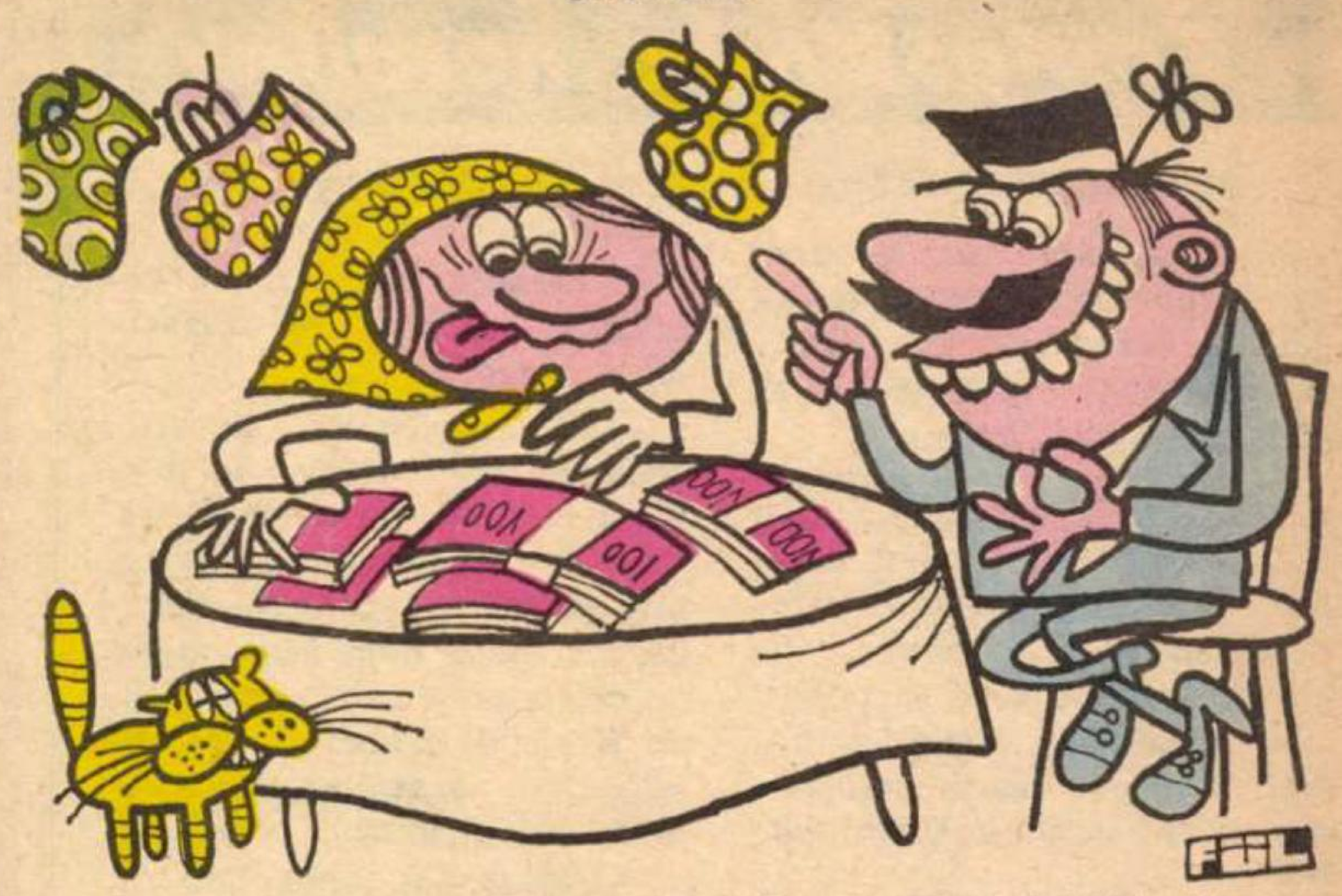
— Nekem mindig tudnom kell, hogy pillanatnyilag melyik író hogyan tekszik.

VONZÓ HANGVERSENY *Barát József rajza*

– Hölgyeim és uraim, a zongoránál Kovács Pál, a kottát Pille Maca lapozza.

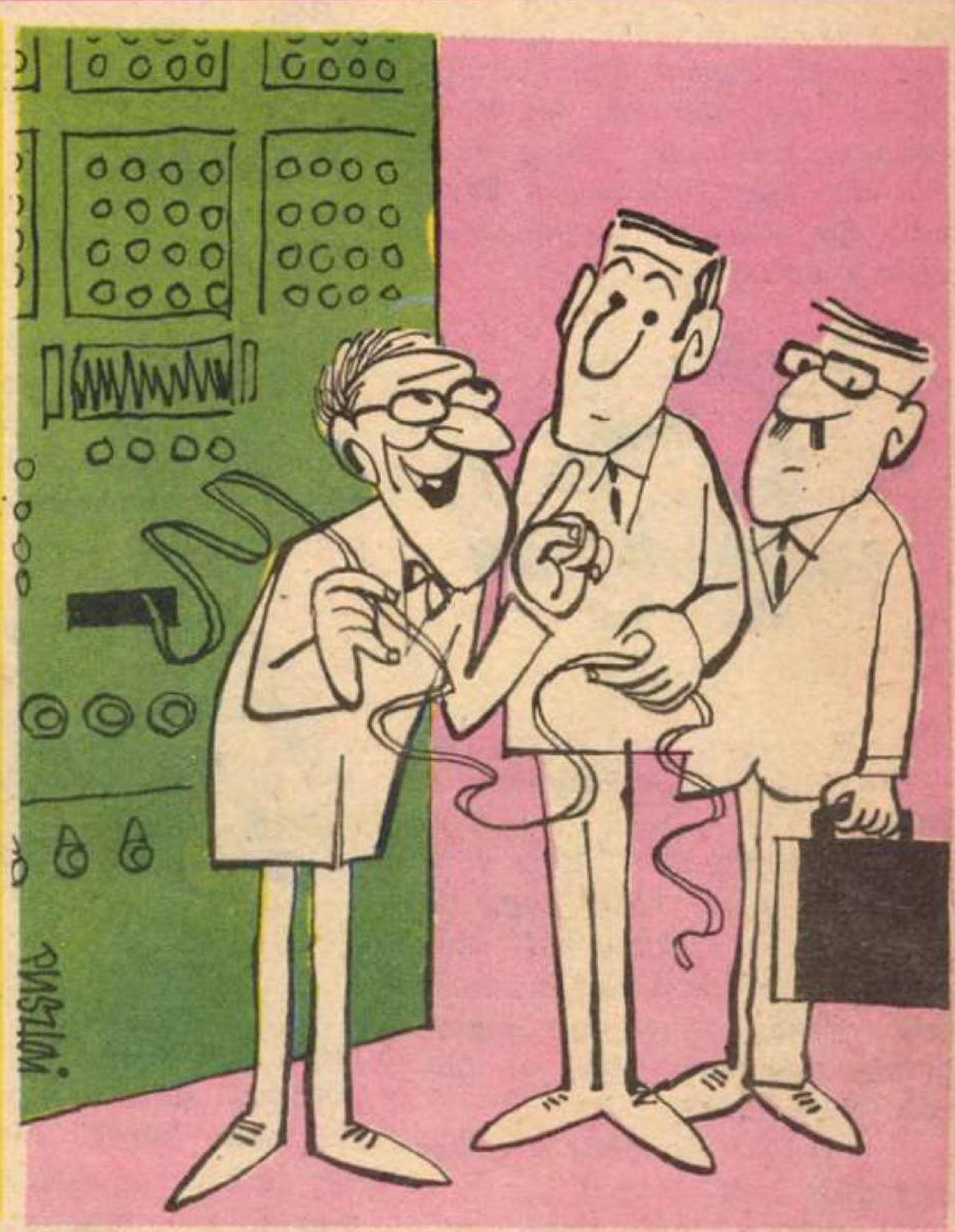
ÖRÖMHÍR

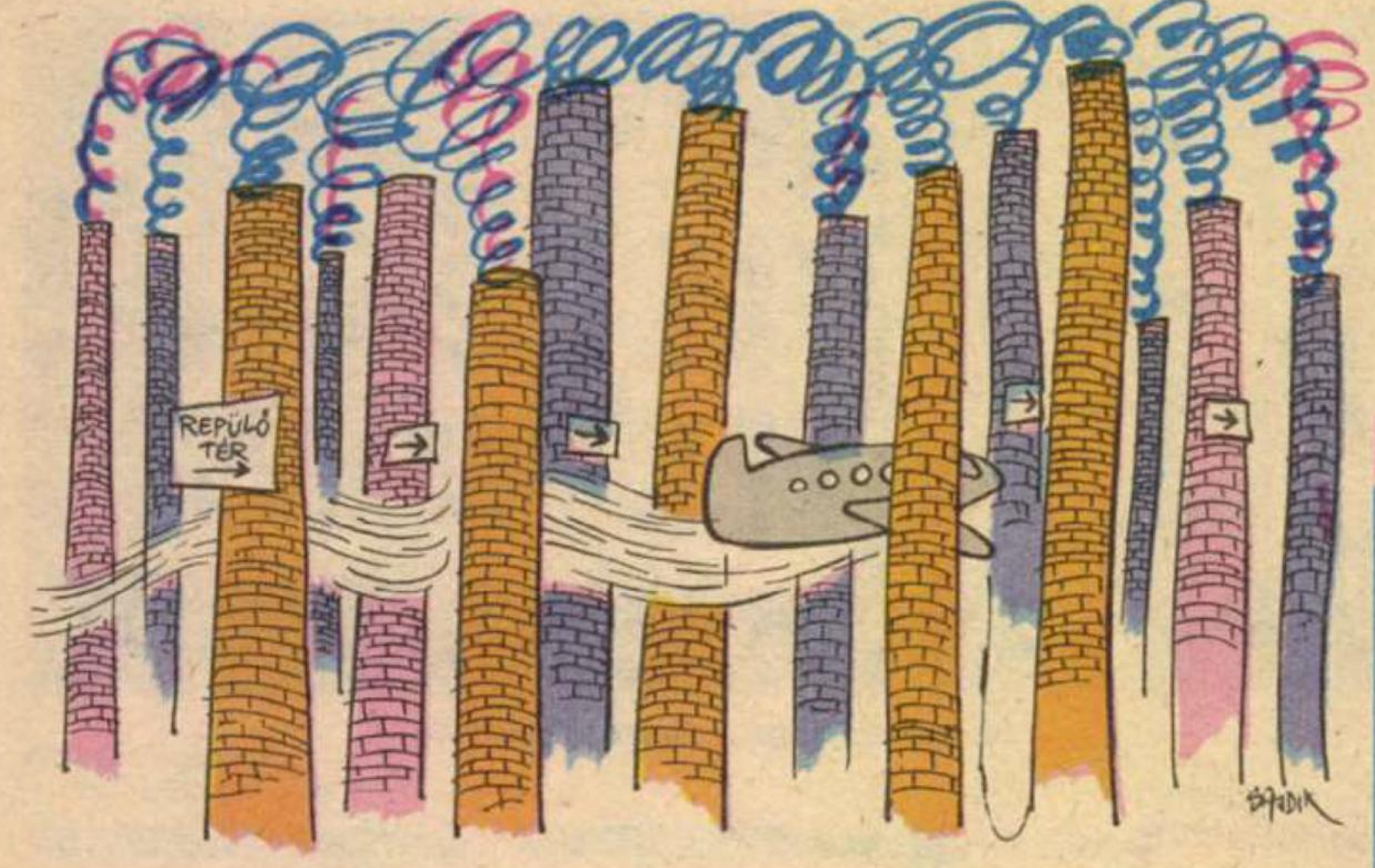
– Szépen fizetett a közös, együtt a pénz a pesti öröklakáshoz!

SZUPER KOMPUTER

– A legkorszerűbb készülékünk. Az eredményeinket mindjárt szépítve közli!

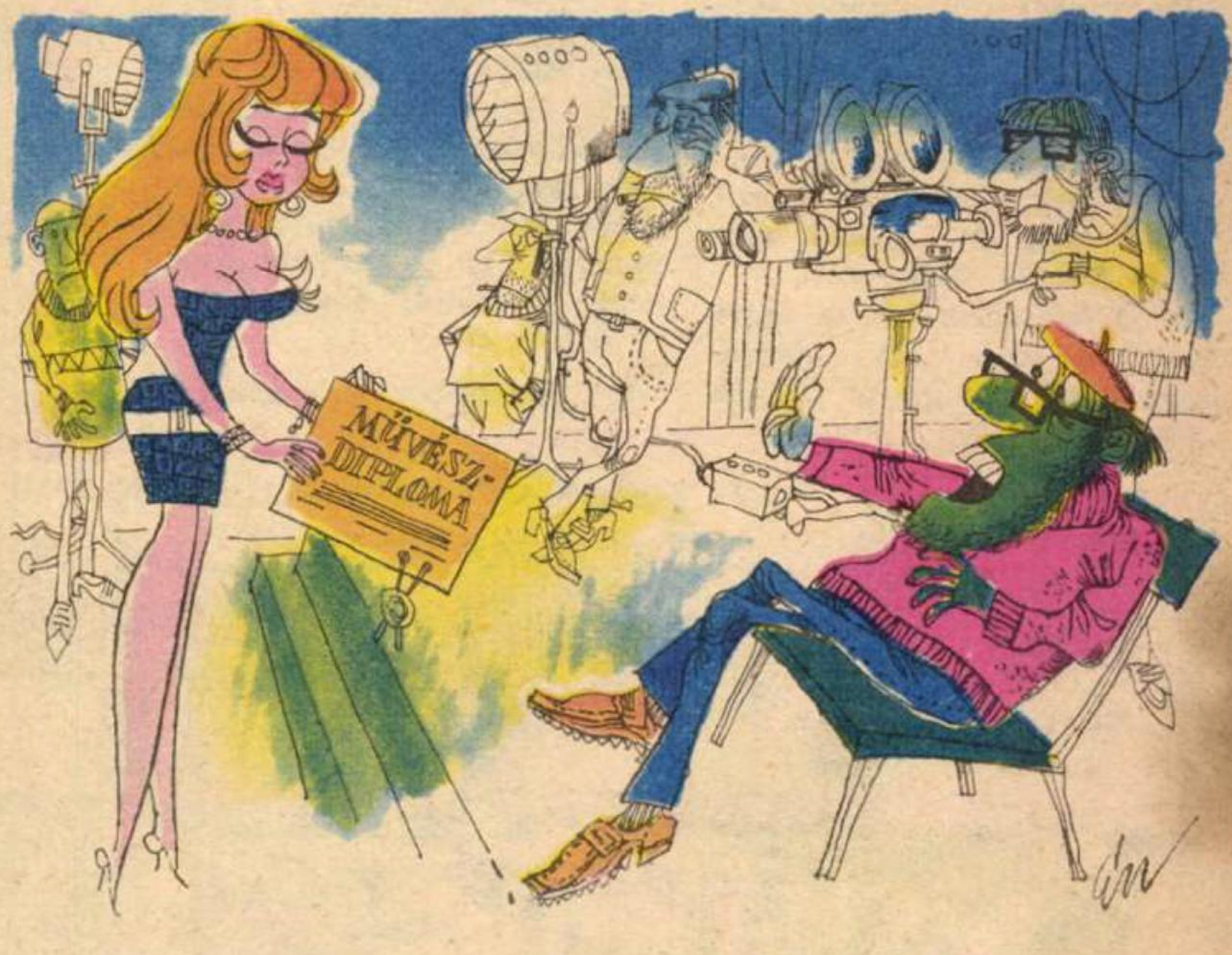
GYÁRVÁROS

IDEGENFORGALOM

A FILMGYÁRBAN

– Sajnálom, kisasszony, mi csak dilettánsokat foglalkoztatunk.

LUDAS MATYI – SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100, *142–220. – Árusítja a Magyar Posta – **INDEX: 25.504**

Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában – 68.04628/2 – Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. – F. v.: Bolgár Imre